

ARRONDISSEMENTSPARKET TE 'S-HERTOGENBOSCH

Bevel, ex artt. 50, 51 en 52 WWM

De officier van justitie in het Arrondissement 's-Hertogenbosch;

Gelet op, het besluit van de burgemeester van Eindhoven d.d. 1 april 2004, waarbij, op grond van het bepaalde in artikel 2.10.1 Algemene Plaatselijke Verordening Eindhoven, het gebied Dommelkwartier en omgeving, is aangewezen als veiligheidsrisicogebied, voor de periode:

1 april tot en met 1 oktober 2004

Overwegende:

- dat het bedreigende karakter van de aanwezigheid van (vuur)wapens in genoemd gebied leidt tot een ernstige inbreuk op de rechtsorde, althans dat ernstige vrees bestaat dat de openbare orde door de aanwezigheid van (vuur)wapens wordt verstoord;
- dat, voor het onverwijld tegengaan van illegaal (vuur)wapenbezit en -handel, het opsporen van (vuur)wapens, het opsporen van vuurwapencriminaliteit en ander (vuur)wapengeweld, alsmede het voorkomen van ernstige verstoring van de openbare orde, preventief optreden dringend noodzakelijk is;
- dat voor genoemd gebied een strafvorderlijk belang bestaat om voor de duur van maximaal twaalf (12) uren tot opsporing en vervolging van illegaal (vuur)wapenbezit en/of illegaal (vuur)wapengebruik over te gaan;

Gelet op de artikelen 151b Gemeentewet alsmede 50, 51 en 52 Wet Wapens en Munitie;

Beveelt, dat opsporingsambtenaren tegenover een ieder die zich bevindt in het hierna aangewezen gebied, de bevoegdheden kunnen uitoefenen als bedoeld in de artikelen 50, 51 en 52 Wet Wapens en Munitie;

Wijst aan, het gebied Dommelkwartier en omgeving, gelegen op en tussen: Vestdijk, Stationsplein, Stationsweg, Dommelstraat-Raiffeissenstraat en het station NS (aankomst- en vertrekhal en alle perrons) gelegen aan het Stationsplein, deze wegen en plaatsen daaronder begrepen;

Bepaalt de geldigheidsduur van dit bevel op zeven (7) uren, ingaande op 22 mei 2004 te 22.00 uur en eindigende op 23 mei 2004 te 05.00 uur;

's-Hertogenbosch, 18 mei 2004.

De officier van justitie,
Mr. W.F. Koolen



Preventief fouilleren Dommelstraat-Stationsplein-Station N.S. en directe omgeving.

Doelstelling:

Het terugdringen van de geweldsdelicten welke door middel van wapens worden gepleegd in het horecaconcentratiegebied (m.n. Dommelkwartier) en nabij/in het N.S. Station te Eindhoven, zodat bij de burger het onrustgevoel kan worden weggenomen.

Juridisch kader:

Artikel 151B Gemeentewet geeft de raad de mogelijkheid bij verordening van de burgemeester de bevoegdheid te verlenen om bij verstoring van de openbare orde Door de aanwezigheid, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.

De Officier van Justitie kan in dit gebied tegenover een ieder gelasten:

- verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens en/of munitie (art. 50 WWM)
- Vervoermiddelen te onderzoeken op wapens en/of munitie (art.51 WWM)
- Personen aan de kleding te onderzoeken op aanwezigheid van wapens en/of munitie (art. 52 WWM)

Deze bevoegdheden worden uitgevoerd door opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering.

Het onderzoek aan de kleding, als vorenbedoeld, vereist in dit geval geen ernstige bezwaren, opsporingsambtenaren zijn al bevoegd indien daartoe redelijkerwijze aanleiding bestaat (art. 52 WWM)

De Officier van Justitie geeft voor bovenstaande een last af van maximaal 12 uur en houdt toezicht op het goede verloop.

Veiligheidsrisicogebied:

Het aangewezen veiligheidsrisicogebied betreft het gebied gelegen op en tussen: Vestdijk – Stationsplein – Stationsweg – Dommelstraat-Raiffeissenstraat en het station van de N.S. (aankomst- en vertrekhal en alle perrons) gelegen aan het Stationsplein.

Wapens:

Alle wapens genoemd in de Wet Wapens en Munitie welke bij fouillering of onderzoek voertuig worden aangetroffen worden in beslag genomen.

Ook het zakmes en de honkbalknuppel vallen onder de categorie 4 wapens indien de aard en omstandigheden zodanig zijn dat het met het kennelijk doel zal kunnen worden gebruikt als zijnde een wapen. (Denk hierbij aan de honkbalknuppel onder handbereik en andere slagwapens die anders in de sportwereld worden gebruikt)

Bij aantreffen van een vuurwapen zal worden overgegaan tot onderzoek in de woning van de betreffende verdachte. (Taak UVC)

Overige strafbare feiten:

Indien tijdens het preventief fouilleren of onderzoek in een voertuig tijdens de actie overige strafbare feiten worden ontdekt wordt hiervan afzonderlijk proces verbaal opgemaakt. Het is geheel legitiem indien bij fouillering drugs worden aangetroffen er zal worden overgegaan tot inbeslagname en opmaken proces verbaal.

De werkwijze:

We sluiten het gebied (men lezen Stationsplein-Dommelstraat, waarin de horecagelegenheden liggen) hermetisch af en gaan bij de door ons gecreëerde in- en uitgangen over tot fouillering van alle personen.

Daar dient iedereen aan de kleding te worden onderzocht die het gebied binnen wil gaan.

Voor het N.S. station (zowel binnen als buiten) en op de diverse parkeerplaatsen zoals op de Stationsweg, controleert de Spoorwegpolitie A-selectief.

In het gebied rondom de Raiffeissenstraat zal door het UVC (in burger, doch met "inzet- jasjes" aan) ook A-selectief gecontroleerd worden. Dit in verband met de aard van de bezoekers op het parkeerterrein Raiffeissenstraat.

Rondom het gebied hebben we de beschikking over een motorrijder, die personen die zich aan de controle willen onttrekken, staande kan houden.

De afdeling Bijzondere Wetten is met 2 personen in en om het gebied aanwezig.

Inzet personeel:

De afsluiting van het horecaconcentratiegebied Dommelkwartier en de preventieve fouillering NS-Station vraagt om de inzet van veel personeel. Een afzonderlijke lijst is bij dit schrijven gevoegd.

Te gebruiken ruimtes:

Personeelsrestaurant en Intake kelder. Er zal worden samengewerkt met het personeel van het Horecadetachment.

Inzettijden en briefing:

Als diensttijd zou moeten worden gepland 21.00 uur – 04.00 uur.
Briefing 21.30 uur personeelsrestaurant Hoofdbureau van Politie
D- Briefing 03.30 uur personeelsrestaurant voornoemd.

INZET PERSONEEL OP ZATERDAG 22 MEI:

Burgemeester Sakkers

O.M. : Officier van justitie en/of Parketsecretaris?

Complete Afdelingsleiding ECE: [REDACTED], [REDACTED]

2 Netwerkers ECE, [REDACTED]

2 Buurtbrigadiers, [REDACTED] en [REDACTED]

Persvoorlichting: [REDACTED]

Stationsplein-Noordzijde:

Golf 10

[REDACTED], (Ewn) (+Arrestanenbus EWN), [REDACTED] (Ewz),

[REDACTED] (VP)

2 man Spoorwegpolitie (KLPD),

[REDACTED] (HOVJ)

Stationsplein – zijde Vestdijk:

Golf 11

[REDACTED], [REDACTED] (VP)

+ 2 man Horecaproject

[REDACTED], [REDACTED] (beiden HOVJ)

Raiffeissenstraat

Golf 12

[REDACTED] en [REDACTED] (VP), [REDACTED]

[REDACTED] (HOVJ)

Dommelstraat –zijde Tramstraat

Golf 13

[REDACTED], [REDACTED] 2 man POV,

[REDACTED] (HOVJ)

Binnen het omheinde gebied

2 man Horecaproject

Golf 01 [redacted] en [redacted]

Golf 02 [redacted]

Rondom Raiffeissenstraat-Vestdijk

Lima 10 [redacted] / [redacted] /

Lima 11 [redacted] / [redacted] /

Lima 12 [redacted] / [redacted]

Lima 13 [redacted] / [redacted]

= 8 man UVC in burger, a-selectieve controle op voertuigen die de parkeerplaats oprijden, dan wel zich aan de controle willen onttrekken.

18 Septemberplein tussen Station en afzetting Stationsplein-Noordzijde

Lima 14 5 man SPOPO

Lima 15 5 man SPOPO

= 10 man Spoorwegpolitie (KLPD) in 2 groepen van 5 A-selectieve controle op plein voor en naast Station.

Motorrijder:

Mike 01 [redacted]

Bijzonder wetten:

Golf 14 [redacted] en [redacted]

Hoteldiensten:

Hotel 01 [redacted] en [redacted]

Hotel 02 [redacted] en [redacted]

Hotel 03 2 man Hoteldienst Horeca

Verbindingen:

1001 [REDACTED]

Intake:

1002 [REDACTED] en 2 man Intake Horeca (1 vrouw?)

The day after:

Ter afwerking van verdachten; [REDACTED], [REDACTED], Recherche ECE

Totale inzet:

58 personen;

46 man ECE/UVC/VP/ Horeca en 12 man Spoorwegpolitie (KLPD)



VERZONDEN - 7 APR. 2004
gemeente Eindhoven

KAB 100/0011/97

Retouradres Postbus 90150, 5600 RB Eindhoven

Arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch

T.a.v. de heer mr. C.H.V. van der Voort

Postbus 70581

5201 CZ 's-Hertogenbosch

Behandeld door mr. H. Borst

Telefoon (040) 238 21 79

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk JZ&IV 04Moo2177

2 april 2004

Betreft veiligheidsrisicogebied.

Geachte heer Van der Voort,

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 151b, vijfde lid van de Gemeentewet en gelet op artikel 2.10.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening Eindhoven zend ik u ter kennisneming mijn besluit tot aanwijzing van het Dommelkwartier en omgeving, als veiligheidsrisicogebied.

Hoogachtend,
de burgemeester van Eindhoven,

drs. A.B. Sakkers

Bijlage(n): 1
hbo/EN04013826

Bezoekadres Stadhuisplein 1 Eindhoven
Bereikbaar per openbaar vervoer
met bus 7

Postadres Postbus 90150
5600 RB Eindhoven
Telefonisch bereikbaar
ma-vr 9.00-17.00 uur
Fax (040) 243 35 85

gemeente Eindhoven

Behandeld door mr. H. Borst

Telefoon (040) 238 21 79

Kenmerk

1 april 2004

Besluit

De burgemeester van Eindhoven,

overwegende:

- dat in het Dommelkwartier sprake is van een groot aantal incidenten op het gebied van (vuur)wapengebruik en (vuur)wapenbezit;
- dat er ernstige vrees bestaat voor het ontstaan van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens.
- dat voor een motivering van het hierna volgende besluit verwezen kan worden naar het advies van de politie Eindhoven Centrum van de politie Brabant Zuid-Oost van 26 februari 2004;

gelet op artikel 151b van de Gemeentewet en artikel 2.10.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening Eindhoven;

gehoord het overleg d.d. 1 april 2004 als bedoeld in artikel 151b, tweede lid van de Gemeentewet;

besluit:

1. aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, het Stationsplein, Stationsweg, Dommelstraat vanaf de Vestedijk tot aan de Tramstraat, Raiffeisenstraat met inbegrip van het daaraan gelegen parkeerterrein, Neckerspoel en het Station van de Nederlandse Spoorwegen, zoals nader aangegeven op de kaartbijlage.
2. te bepalen dat dit besluit geldt voor een periode van zes maanden vanaf 1 april 2004 tot en met 1 oktober 2004.

Eindhoven, 1 april 2004.

De burgemeester van Eindhoven,

Drs. A.B. Sakkers



Tegen dit besluit kan een belanghebbende binnen zes weken nadat het bekend is gemaakt, bezwaar maken bij de burgemeester.

Naast het bezwaarschrift kan – indien er sprake is van een spoedeisend belang- een verzoek om een voorlopige voorziening worden ingediend bij de voorzieningen-rechter van de rechtbank te's-Hertogenbosch, sector Bestuursrecht.

hbo/EN04009773



HERF 10/111 - 1 100 1036
gemeente Eindhoven

KAB 100/0011 937

Retouradres Postbus 90150, 5600 RB Eindhoven

Arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch

T.a.v. de heer mr. C.H.V. van der Voort

Postbus 70581

5201 CZ 's-Hertogenbosch

Behandeld door mr. H. Borst

Telefoon (040) 238 21 79

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk JZ&IV 04M002177

2 april 2004

Betreft veiligheidsrisicogebied.

Geachte heer Van der Voort,

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 151b, vijfde lid van de Gemeentewet en gelet op artikel 2.10.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening Eindhoven zend ik u ter kennisneming mijn besluit tot aanwijzing van het Dommelkwartier en omgeving, als veiligheidsrisicogebied.

Hoogachtend,
de burgemeester van Eindhoven,

drs. A.B. Sakkers

Bijlage(n): 1

hbo/EN04013826

Bezoekadres Stadhuisplein 1 Eindhoven
Bereikbaar per openbaar vervoer
met bus 7

Postadres Postbus 90150
5600 RB Eindhoven
Telefonisch bereikbaar
ma-vr 9.00-17.00 uur
Fax (040) 243 35 85

gemeente Eindhoven

Behandeld door mr. H. Borst

Telefoon (040) 238 21 79

Kenmerk

1 april 2004

Besluit

De burgemeester van Eindhoven,

overwegende:

- dat in het Dommelkwartier sprake is van een groot aantal incidenten op het gebied van (vuur)wapengebruik en (vuur)wapenbezit;
- dat er ernstige vrees bestaat voor het ontstaan van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens.
- dat voor een motivering van het hierna volgende besluit verwezen kan worden naar het advies van de politie Eindhoven Centrum van de politie Brabant Zuid-Oost van 26 februari 2004;

gelet op artikel 151b van de Gemeentewet en artikel 2.10.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening Eindhoven;

gehoord het overleg d.d. 1 april 2004 als bedoeld in artikel 151b, tweede lid van de Gemeentewet;

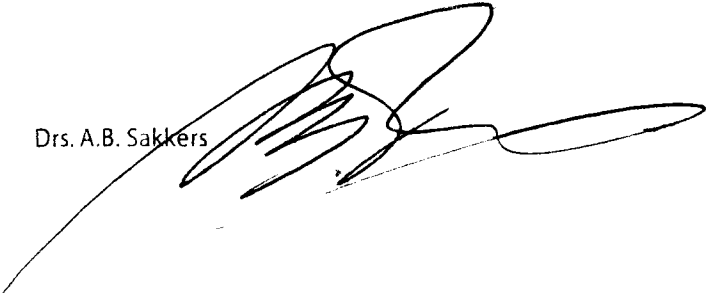
besluit:

1. aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, het Stationsplein, Stationsweg, Dommelstraat vanaf de Vestdijk tot aan de Tramstraat, Raiffeisenstraat met inbegrip van het daaraan gelegen parkeerterrein, Neckerspoel en het Station van de Nederlandse Spoorwegen, zoals nader aangegeven op de kaartbijlage.
2. te bepalen dat dit besluit geldt voor een periode van zes maanden vanaf 1 april 2004 tot en met 1 oktober 2004.

Eindhoven, 1 april 2004.

De burgemeester van Eindhoven,

Drs. A.B. Sakkers



Kenmerk

Tegen dit besluit kan een belanghebbende binnen zes weken nadat het bekend is gemaakt, bezwaar maken bij de burgemeester.

Naast het bezwaarschrift kan – indien er sprake is van een spoedeisend belang- een verzoek om een voorlopige voorziening worden ingediend bij de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Hertogenbosch, sector Bestuursrecht.

hbo/EN04009773

Voorstel aanwijzing veiligheidsrisicogebied omgeving Edisonstraat

Al jaren is sprake van een openbare ordeproblematiek in de wijk Woensel West. Sinds enige tijd is deze problematiek flink toegenomen, met name in het gebied gelegen tussen de Marconilaan, Edisonstraat, Wattstraat en de Boschdijk. In het bijzonder spitst deze problematiek zich toe op het gedeelte van de Edisonstraat alwaar de horeca en de raamprostitutie is gevestigd.

De problematiek in de Edisonbuurt in zijn algemeenheid mag genoegzaam bekend zijn. De wijk ondervindt al lange tijd ernstige overlast door allerlei personen van twijfelachtig allooi. Bedoeld wordt dan dealen/ gebruiken van harddrugs, vervuilen van openbare ruimten, het plegen van overlast en het plegen van alle mogelijke vormen van geweld al dan niet met wapens. Als wijkbewoners daarover opmerkingen maken worden zij bijna altijd agressief bejegend door bedoelde personen. Gevolg is dat veel bewoners in de wijk worden aangetast in hun leefbaarheids- en veiligheidsgevoel.

Door een structurele wijkgerichte politiezorg in het gebied is de groep personen welke overlast pleegt bekend en wordt zowel preventief als repressief opgetreden. Een nagenoeg constante aanwezigheid van politie in de wijk is dan ook onontbeerlijk en wordt door de afdeling EWZ zoveel mogelijk verwezenlijkt. Dit neemt echter niet weg dat met name het aantal geweldsdelicten de afgelopen drie maanden fors is gestegen.

Sinds enige tijd is het aantal bezoekers van Antilliaanse afkomst aan het in de Edisonstraat gevestigde café Limit enorm toegenomen. Dit heeft geleid tot ergerlijke overlastsituaties en een groeiend aantal geweldsdelicten. Tegenover café Limit is café Guus gevestigd, wat over het algemeen wordt bezocht door voor het merendeel zwak sociale autochtone personen. Naast café Guus is een Turks afhaaloket en snackbar gevestigd. Naast café Limit is een raamprostitutiepand en weer daarnaast is een seksinrichting gevestigd, waarvan hun bezoek tot hun grote ongenoegen aanzienlijk is verminderd. Het eventueel recht in eigen hand nemen door exploitanten is niet ondenkbaar. Ook de aanwezigheid van een drugspand op het nabij gelegen Baekelandplein heeft een aantrekkingskracht op de Antillianen, en overige leden van de doelgroep.

Het totaalbeeld van de problematieken wordt gekenmerkt door de integrale overlast van zowel de vaste doelgroep uit de wijk rondom het Gezellenhuis, de loop naar het Baekelandplein in verband met harddrugsdealen, de bezoekers van café Guus, de oplopende overlast rondom café Limit en de aanwezigheid van prostituees en prostituanten. Als rode draad loopt hierbij de sterk in aantal toegenomen geweldsincidenten. In het genoemde gebied betrof het aantal geweldsincidenten in 2002 totaal 76. In de eerste drie maanden van 2003 betreft het aantal geweldsincidenten reeds 31 maal. De ervaring leert dat de incidenten in de zomermaanden alleen maar toenemen.

Om het hierboven geschetste beeld enigszins beheersbaar te houden is doorlopend politietoezicht noodzakelijk en het aanwijzen van het gebied als veiligheidsrisicogebied zeer gewenst teneinde te kunnen komen tot preventief fouilleren in dit gebied.

Eindhoven, 31 maart 2003

 buurtbrigadier Woensel-West.

Verslag managementteam d.d. 4 november 2002

7. Voorstel veiligheidsrisicogebied

Het MT beschikt over een notitie van [REDACTED] inzake nieuwe wet veiligheidsrisicogebieden. Deze wet is inmiddels op 15 september jl. in werking getreden. De wet biedt burgemeesters de mogelijkheid (na overleg met de officier van justitie) een bepaald gebied aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied indien er sprake is van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Vervolgens heeft de officier van justitie de mogelijkheid om een bevel af te geven om personen die zich in het gebied bevinden (preventief) te fouilleren op wapenbezit. Het MT besluit het volgende:

- Alleen de driehoeksoverleg officier van justitie is bevoegd om een beslissing te nemen. Hij doet dat na overleg met de teamleider en de teamleider stelt de Hoofdofficier op de hoogte;
- De notitie (inclusief last, ex artikelen 50.51 en 52 Wet Wapens en Munitie) zal worden geagendeerd voor alle driehoeksoverleggen;
- Rene zal er een brief bijvoegen m.b.t. de bevoegdheid van de driehoeksofficier.

Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch

Memo

Aan leden van het Managementteam
Van [REDACTED]
Doorkiesnummer(s) Telefoon toestel [REDACTED]
Datum 24 oktober 2002
Onderwerp discussiestuk over veiligheidsrisicogebieden

Inleiding

Op 26 augustus 2002 is in het managementteam gesproken over de nieuwe wet die het instellen van **veiligheidsrisicogebieden** mogelijk maakt. Deze wet is inmiddels per 15 september 2002 in werking getreden. De wet biedt **burgemeesters** de mogelijkheid (na overleg met de Officier van Justitie) een bepaald gebied aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied indien *er sprake is van verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan*. Vervolgens heeft de **Officier van Justitie** de mogelijkheid om een bevel af te geven om personen die zich in het gebied bevinden (preventief) te fouilleren op wapenbezit. De wet is met betrekking tot dit onderwerp helder en duidelijk geformuleerd (zie bijlage) en laat weinig ruimte voor nadere invulling. Desalniettemin kan men bij een discussie in het driehoeksoverleg over het al dan niet instellen van een veiligheidsrisicogebied het volgende mee laten wegen.

Wanneer gebruiken

Over het algemeen dient terughoudend gebruik gemaakt te worden van de nieuw verworven bevoegdheden, vanwege de hierna te noemen beperkingen als ook de behoorlijke politiecapaciteit die nodig is voor de uitvoering van de regeling.

Wanneer is er sprake van 'verstoring openbare orde' of 'vrees daartoe' zoals omschreven in de nieuwe wet?

Dit dient van geval tot geval beoordeeld te worden. Criteria die hiervoor kunnen dienen zijn:

- meerdere schiet- of steekincidenten in een korte periode in een bepaald gebied;
- duidelijke sfeer of cultuuromslag in de afgelopen tijd;
- sprake van een uitgaans- of (sport)manifestatiegebied of een gebied met drugsproblematiek;
- gebied waar sprake is van meer dan gemiddeld drankgebruik;
- duidelijke vrees voor de veiligheid van personen door het dragen van wapens.

In beginsel is dit een bestuurlijke afweging die is voorbehouden aan de burgemeester. Hij(zij) dient echter wel overleg te voeren met de officier van justitie (i.v.m. politieinzet bij voorkeur in het driehoeksoverleg). Het is zaak de beslissing tot instellen van een veiligheidsrisicogebied goed te motiveren, aangezien de beslissing kan worden voorgelegd aan de (bestuurs)rechter.

Hoe gebruiken

De wet biedt de Officier van Justitie de mogelijkheid tot preventieve controle op het meevoeren van wapens op drie verschillende punten:

- (hand)bagage;
- kleding;
- voertuigen.

Overigens kan onder 'wapens', buiten vuur- of steekwapens, ook worden verstaan 'fietskettingen, tafelpoten, kapot bierflesje, etc.'

Het ligt voor de hand deze bevoegdheden niet afzonderlijk maar in alle gevallen gezamenlijk te gelasten. De achterliggende gedachten achter de drie wijzigingen van de Wet wapens en munitie is in alledrie de gevallen dezelfde, te weten: de bevoegdheden van politie uitbreiden om preventief tegen het bezit van wapens te kunnen optreden. Er is dan ook geen aanleiding om een onderscheid te maken in de toepassing van de bevoegdheden.

Ondanks het feit dat de aanwijzing tot risicogebied slechts voor 'bepaalde duur' mag zijn is aan de burgemeester geen expliciete tijdslimiet opgelegd. Dit in tegenstelling tot de bevoegdheid van de Officier van Justitie: het bevel tot uitoefenen van de bevoegdheid tot preventief fouilleren mag gegeven worden voor een periode van maximaal 12 uur.

Beperkingen voor toepassing kunnen (tevens) gevonden worden in het grondwettelijke recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer of het verbod uit het EVRM op inmenging in het privéleven, tenzij er sprake is van een (zwaarwegend) openbaar belang. De beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit zijn ook van toepassing.

Het bevel van de officier van justitie tot uitoefenen bevoegheden

Aan het Parket-Generaal bij het College van Procureurs-Generaal is de vraag voorgelegd of er landelijk een imprimé-bevel ontwikkeld gaat worden. Hierover is nog geen duidelijkheid gegeven. Mocht er bij het PaG geen standaardbevel worden ontwikkeld, zal een beleidsmedewerker uit de afdeling SBB hiervoor zorgdragen.

Belangrijke (bijkomende) punten

Het al dan niet instellen van een 'veiligheidsrisicogebied' gebeurt dus altijd in overleg tussen burgemeester en officier van justitie. In het overgrote deel van de gevallen zal er geen verschil van mening bestaan over het instellen van een zodanig gebied. Mocht er echter wel sprake zijn van verschillen van inzicht tussen burgemeester en officier van justitie en wordt er uiteindelijk geen overeenstemming bereikt dan is de rol van de officier van justitie belangrijker dan in eerste instantie zou worden vermoed. Alhoewel de beslissing tot instellen van een veiligheidsrisicogebied primair is toegekend aan de burgemeester is zij betekenisloos als de Officier van Justitie geen bevel tot preventief fouilleren afgeeft. Er is dan sprake van een ingesteld veiligheidsrisicogebied, waar *niet* de speciale bevoegheden van artikel 151b, eerste lid, Gemeentewet kunnen uitoefend. De gebiedsaanwijzing is dan zinloos.

Meer informatie

Voor meer informatie kunnen de volgende stukken worden geraadpleegd:

- Memorie van Toelichting op de wijziging gemeentewet en wet wapens en munitie i.v.m. de bestrijding van wapengeweld;
- Uitgebreide syllabus d.d. 12 september 2002 van mr. J.M. Verheul (raadsheer in het Gerechtshof Amsterdam)

Deze stukken liggen ter inzage bij Documentatie.

Advies

- de nieuwe wet naar aanleiding van dit discussiestuk te bespreken in het MT;
- de nieuwe wet als agendapunt opvoeren voor de lokale driehoeken en daarbij als uitgangspunt voor discussie nemen:
"Is er in ons werkgebied sprake van een situatie waarin (eventueel) gebruik gemaakt moet worden van de nieuwe bevoegdheden in het kader van 'instellen van en preventief fouilleren in veiligheidsrisicogebieden'?"



420

Wet van 13 juli 2002 tot wijziging van de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding van wapengeweld

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is ter bestrijding van bezit van vuur-, steek- en andere wapens en daarmee samenhangend geweld de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Gemeentewet¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 151a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 151b

1. De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied. In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie toepassen.

2. De burgemeester gaat niet over tot aanwijzing als veiligheidsrisicogebied dan na overleg met de officier van justitie in het overleg, bedoeld in artikel 14 van de Politiewet 1993.

3. De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is en voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.

4. De beslissing tot gebiedsaanwijzing wordt op schrift gesteld en bevat een omschrijving van het gebied waarop deze van toepassing is alsmede de geldigheidsduur. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat de

burgemeester de beslissing tot gebiedsaanwijzing niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking daarvan.

5. De burgemeester brengt de gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad en van de officier van justitie, bedoeld in het tweede lid.

6. Zodra de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, bedoeld in het eerste lid, is geweken, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

B

In artikel 177 wordt de zinsnede «de artikelen 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a» vervangen door: de artikelen 151b, 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a.

C

In artikel 178 wordt de zinsnede «krachtens artikel 154a» vervangen door: krachtens de artikelen 151b en 154a.

ARTIKEL II

De Wet wapens en munitie² wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 50 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd te vorderen dat de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, wordt geopend, indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:

- a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;
- b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;
- c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.

2. Na het tweede lid wordt, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.

B

Artikel 51 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:

- a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;
- b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;
- c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.

2. Na het tweede lid wordt, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.

C

Artikel 52 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd personen aan hun kleding te onderzoeken indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:

- a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;
- b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;
- c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.

2. Na het tweede lid wordt, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd, luidende:

3. In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om hem aan zijn kleding te onderzoeken op de aanwezigheid van wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om een ieder aan zijn kleding te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Zie voor de behandeling in de
Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1999/2000, 2000/2001, 26 865.
Handelingen II 2000/2001, blz. 3730–3756;
3812–3829; 5457–5481; 5483–5488; 5862–5865;
6055.
Kamerstukken I 2000/2001, 26 865 (338);
2001/2002, 26 865 (75, 75a, 75b, 75c, 75d).
Handelingen I 2001/2002, blz. 1385–1396.

¹ Stb. 1993, 611, laatstelijk gewijzigd bij de wet
van 27 juni 2002, Stb. 399.

² Stb. 1997, 292, laatstelijk gewijzigd bij de wet
van 18 april 2002, Stb. 244.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en
dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks
aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 13 juli 2002

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

Uitgegeven de *twintigste* augustus 2002

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

Last, ex artikelen 50, 51 en 52 Wet Wapens en Munitie

Nr. 10/030127-02

De officier van justitie in het Arrondissement Rotterdam;

Gezien,

de sfeerrapportage van 8 september 2002, opgemaakt door de districtschef district West, van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, inhoudende dat er zich in het gebied aangeduid als "*Nieuwe Binnenweg en omgeving*"; begrensd door de straten: Matthenesserlaan – Heemraadsplein – Schonebergerweg – Nieuwe Binnenweg – Rochussenstraat – Coolhaven – Rochussenstraat, feiten en omstandigheden voordoen op grond waarvan er een verhoogde kans is op de aanwezigheid van personen, die in het bezit zijn van een (vuur)wapen, waarbij de verwachting bestaat dat deze personen het vuurwapen gebruiken bij het plegen van andere strafbare feiten.

de vermelding in de sfeerrapportage dat er binnen het gebied "*Nieuwe Binnenweg en omgeving*", in de periode van 15 april 2001 tot en met 31 juli 2002, 17 vuurwapenincidenten, 50 incidenten met overige wapens, 147 straatroven en 263 geweldsincidenten zijn geregistreerd. Dat er op de Nieuwe Binnenweg in dezelfde periode sprake was van 5 vuurwapenincidenten, 23 incidenten met overige wapens, 60 straatroven en 111 geweldsincidenten. Er op de nabij gelegen Heemraadssingel 6 incidenten met vuurwapens en 54 geweldsincidenten plaatsvonden. Het aantal straatroven aldaar 40 bedroeg.

de recente gegevens van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, district West, waar uit blijkt dat er zich in de periode 31 juli 2002 tot 1 oktober 2002, ook diverse (vuur)wapenincidenten en geweldsincidenten hebben voorgedaan.

de bevoegdheden uit de Wet Wapens en Munitie meermalen toegepast dienen te worden om structureel effect binnen het door de burgemeester aangewezen veiligheidsrisicogebied te sorteren.

Overwegende,

dat de burgemeester van Rotterdam, gehoord het advies van de korpschef van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, in overleg met de hoofdofficier van justitie en gehoord de lokale driehoek op 11 september 2002 bij besluit van 16 september 2002 (nummer 02ABZ04912) heeft besloten om het bovenvermelde gebied aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied zoals bedoeld in artikel 2.9.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening.

dat het bedreigende karakter van (vuur)wapenbezit en -handel in een gebied kan worden gezien als een ernstige inbreuk op de rechtsorde.

dat de wetgever de mogelijkheid heeft geschapen om in een gebied waar door heersende (vuur)wapenproblematiek een verhoogd veiligheidsrisico geldt, enkele bevoegdheden uit de Wet Wapens en Munitie preventief te laten uitvoeren.

dat de bevoegdheid uit artikel 151b van de Gemeentewet de mogelijkheid biedt in het belang van het onderzoek ter zake van vorenbedoelde strafbare feiten en ernstige inbreuken op de rechtsorde in een gebied, na afgifte van een last door de officier van justitie, preventief op te treden.

dat voor de onverwijld uitvoering van het tegengaan van illegaal (vuur)wapenbezit, het opsporen van (vuur)wapens, het opsporen van vuurwapencriminaliteit en ander (vuur)wapengeweld, het voorkomen van verstoring van de openbare orde zoals strafbaar gesteld in de Algemeen Plaatselijke Verordening, strafrechtelijk onderzoek dringend noodzakelijk wordt geacht.

dat op de beschreven incidenten er voor bovenvermeld gebied een strafvorderlijk belang is om voor de duur van maximaal 12 uur tot opsporing en vervolging van illegaal (vuur)wapenbezit en / of illegaal (vuur)wapengebruik over te gaan, als bedoeld in de Wet Wapens en Munitie.

Gezien, de artikelen 50, 51 en 52 Wet Wapens en Munitie

Gelast,

Datum en tijd

dat deze last geldt vanaf 1 oktober 2002, 18.00 uur tot 2 oktober 2002, 04.00 uur. Dit tijdsbestek is gekozen gezien de bovenvermelde sfeerrapportage van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, district West, waaruit blijkt dat het grootste deel van de incidenten tussen 18.00 uur en 06.00 uur plaatsheeft.

Gebied

dat het gebied waarbinnen deze last geldt aangeduid als "*Nieuwe Binnenweg en omgeving*"; begrensd door de straten: Matthenesserlaan – Heemraadsplein – Schonebergerweg – Nieuwe Binnenweg – Rochussenstraat – Coolhaven – Rochussenstraat, wordt aangewezen als het gebied. Dat in dit gehele gebied, gezien de te verwachten verspreidingseffecten in onderhavige actie en gelet op de noodzaak van politieoptreden, preventief opgetreden kan worden.

Bevoegdheid

dat deze last de opsporingsambtenaren de bevoegdheid biedt de volgende artikelen uit de Wet Wapens en Munitie tegenover *een ieder* toe te passen.

Artikel 50; biedt opsporingsambtenaren de mogelijkheid verpakkingen van goederen, om reisbagage en dergelijke te doorzoeken op de aanwezigheid van wapens en / of munitie.

Artikel 51; biedt opsporingsambtenaren de mogelijkheid vervoermiddelen te doorzoeken op de aanwezigheid van wapens en / of munitie.

Artikel 52; biedt opsporingsambtenaren de mogelijkheid personen verdacht van overtreding van deze wet aan hun kleding te doorzoeken op wapens en / of munitie.

Rotterdam, 1 oktober 2002.

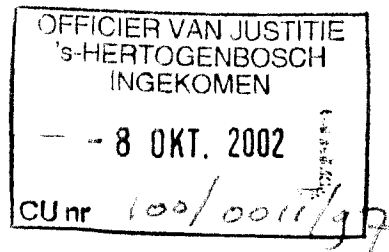
De officier van justitie,

Mr. P.G. Blanken.

Openbaar Ministerie

College van procureurs-generaal

Voorzitter



Postadres Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Hoofdadvocaten-generaal
(Fgd.) Hoofdofficieren van justitie
Hoofd BVOM
Directeur BOOM

Bezoekadres

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
Telefoon +31 70 33 99 600
Fax +31 70 33 99 854

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Bestuurlijke en Juridische Zaken
mr. A. Wolfs
070-339 9804
02 oktober 2002
PaG/BJZ/3247
1
Inwerkingtreding wet preventief fouilleren

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden
Wilt u slechts één zaak in
uw brief behandelen

Collegae,

Hierbij bericht ik u dat op 15 september 2002 de Wet tot wijziging van de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding van wapengeweld¹ in werking is getreden. De wet bestaat uit een bestuursrechtelijk en een strafvorderlijk deel en schept nieuwe mogelijkheden om illegaal wapenbezit en -gebruik te bestrijden. In deze brief schets ik de voor het Openbaar Ministerie relevante wijzigingen.

Bestuursrechtelijk deel

De gemeenteraad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij openbare orde-verstoring door aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.

De burgemeester gaat niet tot aanwijzing als veiligheidsrisicogebied dan na overleg met de officier van justitie in het driehoeksoverleg (art. 151b Gemeentewet, nieuw). Van belang is dat de officier van justitie geen vetorecht heeft.

Strafvorderlijk deel

De bevoegdheid van opsporingsambtenaren om

1. te vorderen dat de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, wordt geopend
 2. vervoermiddelen te onderzoeken en
 3. personen aan hun kleding te onderzoeken
- wordt verruimd. Deze bevoegdheden kunnen nu ook worden uitgeoefend

¹ Wet van 13 juli 2002, Stb. 420, wet "preventief fouilleren".

indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27 WWM (kort gezegd: het vervaardigen etc. van een wapen van categorie I, het voorhanden hebben van een wapen of munitie van de categorieën II en III en het dragen van een wapen van de categorieën II, III en IV).

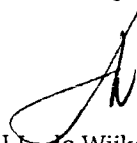
Voorts kan de officier van justitie gelasten dat binnen een door de burgemeester aangewezen risicoveiligheidsgebied tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om

1. verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie;
2. vervoermiddelen te onderzoeken op munitie;
3. hem aan zijn kleding te onderzoeken op aanwezigheid van wapens of munitie (artikel 50, 51 en 52 WWM, nieuw).

Als bijlage treft u aan een kopie van de wet, zoals die in het Staatsblad is gepubliceerd. Ten slotte wijs ik u op het artikel "Preventief fouilleren" in Nieuwsbrief Strafrecht 2001, aflevering 9, p. 304 en op de syllabus over de nieuwe wet van mr. J.M. Verheul, raadsheer in het Gerechtshof Amsterdam. Een kopie van deze syllabus heeft u reeds ontvangen via de jurisprudentieflits.

Met vriendelijke groet,

Het College van procureurs-generaal,



J.L. de Wijkerslooth

**Openbaar Ministerie
Ressortsparket Amsterdam**

Postadres Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam

100/0011/97
Bezoekadres

Prinsengracht 436

Amsterdam

Telefoon (020) 541 2111

Fax (020) 541 3351

Aan: geadresseerden

Contactpersoon	mw.mr. H.M. Beets
Doorkiesnummer	(020) 541 3566 (m.u.v. maandag)
Datum	19 september 2002
Ons kenmerk	JF 2002/23/11
Bijlagen	1
Onderwerp	Syllabus wetgeving

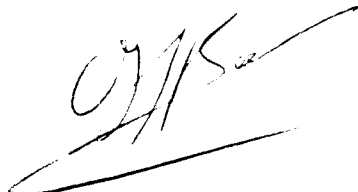
Bij beantwoording de
datum en ons
kenmerk vermelden

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij doe ik u toekomen de syllabus d.d. 12 september 2002 betreffende de Wet van 13 juli 2002 tot wijziging van de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding van wapengeweld, Stb. 420 (wet 'preventief fouilleren') inwerkingtreding 15 september 2002 geschreven door mr. J.M. Verheul (raadsheer in het Gerechtshof Amsterdam) ter informatie en verdere verspreiding.

Ik vermeld dat deze syllabus niet beschikbaar zal zijn via het OMtranet van het Parket-Generaal.

Hoogachtend,



H.M. Beets

100/0011/97

Aan: strafsector
Van: mr. J.M. Verheul
D.d.: 12 september 2002
Betr.: Wet van 13 juli 2002 tot wijziging van de Gemeentewet
en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding
van wapengeweld, Stb. 420 (wet 'preventief fouilleren')

inwerkingtreding: 15 september 2002

INHOUD

1.	Leeswijzer en bronnen	2
2.	Inwerkingtreding en overgangsrecht	3
3.	Korte inhoud en ratio van de wijzigingswet	
4.	Aanwijzing veiligheidsrisicogebieden	
4.1	Aanwijzingsregels	4
4.2	Veiligheidsrisicogebied	7
4.3	Gebiedsaanwijzing als bevoegdheidsbasis	8
4.4	Aanwijzingsvoorwaarden en procedure	8
4.5	Rechtsbescherming	11
5.	Bevelsbevoegdheid OvJ	12
6.	Onderzoek verpakkingen inclusief reisbagage	
6.1	Art. 50 WWM (nieuw)	14
6.2	Voorwaarden reguliere toepassing	15
6.3	Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied	17
6.4	Voorwaarden preventieve toepassing	17
7.	Onderzoek vervoermiddelen	
7.1	Art. 51 WWM (nieuw)	18
7.2	Voorwaarden reguliere toepassing	19
7.3	Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied	21
7.4	Voorwaarden preventieve toepassing	21
8.	Onderzoek aan de kleding	
8.1	Art. 52 WWM (nieuw)	22
8.2	Voorwaarden reguliere toepassing	23
8.3	Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied	24
8.4	Voorwaarden preventieve toepassing	25
9.	Onderzoek kleding/reisbagage luchtpassagiers	26
10.	Voor preventieve toepassing geen machtiging RC vereist	26

Bijlage: tekst van de wet

1. Leeswijzer en bronnen

De wijzigingswet

Wet van 13 juli 2002 tot wijziging van de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding van wapengeweld, Stb. 420.

De wettekst is als bijlage opgenomen.

Het betrof een initiatief-wetsvoorstel van het kamerlid Van de Camp. Dit voorstel 'concurrerde' lange tijd met een regeringsvoorstel inzake hetzelfde onderwerp (inmiddels ingetrokken: Kamerstukken II 27 605, nr. 4).

Het initiatiefvoorstel is aan het regeringsvoorstel aangepast met uitzondering van de RC-machtiging (zie o.a. nr. 11 van kamerstukken 26 865 en hierna: 10).¹

Naar de ~~aan~~ de wijzigingswet voorafgaande kamerstukken wordt hierna als volgt verwezen:

- nr. 5: Kamerstukken TK 1999/00, 26 865, nr. 5, Memorie van toelichting zoals gewijzigd naar aanleiding van het advies van de raad van state.
- nr. 7: Kamerstukken TK 2000/01, 26 865, nr. 7, Nota naar aanleiding van het verslag.
- nr. 11: Kamerstukken TK 2000/01, 26 865, nr. 11, Derde nota van wijziging.
- nr. 75a: Kamerstukken EK 2001/02, 26 865, nr. 75a, Memorie van antwoord.

Literatuur

- D.H. de Jong en H.G.M. Krabbe, De wet Wapens en Munitie, een strafrechtelijk commentaar, Alphen aan den Rijn, 1989,
- Politie Rotterdam-Rijnmond, Aanpak van vuurwapengeweld, 28 april 1998.
- Beleidsonderzoek en Advies (BOA), Gebruik van opsporingsbevoegdheden in de WWM, verslag van proefprojecten grensverkenning WWM-opsporingsbevoegdheden.
- Brief van de Raad van Hoofdcommissarissen aan de minister van Binnenlandse Zaken, 2 december 1998, opgenomen als bijlage 9 bij het eindrapport landelijk project aanpak illegale vuurwapens.
- Brief van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten aan de Tweede Kamer der Staten-generaal, 20 oktober 1999.
- T. Kooijmans en R.W. van Zuijlen, Opsporing en toezicht in het kader van de privacy, Openbaar bestuur, 2001/10, oktober 2001, p. 2-5.
- Preventief fouilleren, Nieuwsbrief strafrecht, 2001/9, 17 augustus 2001, p. 304-305.
- Y. Buruma, Kroniek van het strafrecht, NJB 2002/31, 6 september 2002, p. 1508.

¹ Daarnaast is er nog het initiatiefwetsvoorstel van het kamerlid Kuiper (Kamerstukken II 27 611), inmiddels overgenomen door de leden Van Heemst en Wolfsen. Dit nog lopende voorstel behelst wijziging van art. 51 WWM, waarmee opsporingsambtenaren een algemene en ruim geformuleerde bevoegdheid krijgen om vervoermiddelen te onderzoeken; blijkens de MvT: op aanwezigheid van (vuur)wapens).

2. Inwerkingtreding en overgangsrecht

Inwerkingtreding van de wijzigingswet: 15 september 2002 (Besluit van 30 augustus 2002, Stb. 459). De wet bevat geen overgangsbepalingen, dus is sprake van directe werking.

3. Korte inhoud en ratio van de wijzigingswet

Korte inhoud

De wet scherpt een aantal handhavinginstrumenten ter bestrijding van illegaal wapenbezit en -gebruik aan. Dit gebeurt langs een bestuursrechtelijk en een strafvordelijk spoor.

Bestuursrechtelijk spoor

De burgemeester is - na daartoe strekkende raadsverordening - bevoegd bij openbare-orde-verstoring door aanwezigheid van wapens of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan een gebied (met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven) voor een bepaalde tijd aan te wijzen als 'veiligheidsrisicogebieden' (art. 151b Gemeentewet, nieuw).

Strafvordelijk spoor

Binnen een veiligheidsrisicogebied kan de OvJ bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om:

- verpakkingen van goederen, inclusief reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie (art. 50 WWM, nieuw);
- vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie (art. 51 WWM, nieuw);
- personen aan de kleding te onderzoeken op de aanwezigheid van wapens of munitie (art. 52 WWM, nieuw).

Ratio

Aanscherping van de handhavinginstrumenten wordt nodig geacht, omdat de drempel om wapens te dragen in de samenleving steeds lager lijkt te liggen. Nu geweldsproblematiek sterk is geconcentreerd rond bepaalde tijden en in bepaalde gebieden is een tijd- en gebiedgerichte aanpak gewenst. Hoofddoel daarvan is het terugdringen van door wapenbezit en -gebruik ontstane onveiligheid.

(nr. 5, p. 1, 2, 3, 4-5; nr. 7, p. 1 en 7; nr. 75a, p. 3)

4. Aanwijzing veiligheidsrisicogebieden

4.1 Aanwijzingsregels

Art. 151b Gemeentewet (nieuw)

- '1. *De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied. In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.*
2. *De burgemeester gaat niet over tot aanwijzing als veiligheidsrisicogebied dan na overleg met de officier van justitie in het overleg, bedoeld in artikel 14 van de Politiewet 1993.*
3. *De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is en voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.*
4. *De beslissing tot gebiedsaanwijzing wordt op schrift gesteld en bevat een omschrijving van het gebied waarop deze van toepassing is alsmede de geldigheidsduur. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat de burgemeester de beslissing tot gebiedsaanwijzing niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking daarvan.*
5. *De burgemeester brengt de gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad en van de officier van justitie, bedoeld in het tweede lid.*
6. *Zodra de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, bedoeld in het eerste lid, is geweken, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.'*

Art. 151b is ingevoegd na art. 151a Gemeentewet (art. 1, onder A, wijzigingswet).²

De inhoud van art. 151b Gemeentewet (nieuw) wordt besproken in 4.3 - 4.5.

² De leden 4 tot en met 6 zijn ontleend aan het wetsvoorstel van de regering (Kamerstukken II 27 605), zie 1.

Gebiedsaanwijzing: niet delegeerbaar aan de politie

Art. 177 Gemeentewet (*cursief* = nieuw)

- '1. De burgemeester kan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie machtigen in zijn naam besluiten te nemen of andere handelingen te verrichten.
2. Geen machtiging wordt verleend tot het nemen van besluiten ingevolge de artikelen 151*b*, 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a en tot uitvoering van beslissingen van de raad.'

Art. I, onder B van de wijzigingwet luidt als volgt:

'In artikel 177 (*cursiv.* JV) wordt de zinsnede 'de artikelen 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a' vervangen door: de artikelen 151*b*, 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a.³

Men leze dat de wijziging is aangebracht *in lid 2* van art. 177. De vermelding daarvan is door de wetgever per abuis weggelaten (JV).⁴

Gelet op haar ingrijpende karakter is de bevoegdheid tot gebiedsaanwijzing (art. 151 *b* Gemeentewet, nieuw) - evenals andere openbare-orde- en noodbevoegdheden uit hoofdstuk XI - gebracht onder het verbod om in de gemeente dienstdoende ambtenaren van politie te machtigen namens de burgemeester besluiten te nemen. Gezien de aard van de bevoegdheid behoort de uitoefening van de bevoegdheid voorbehouden te blijven aan de burgemeester. (nr. 11, p. 8)

³ Deze wijziging is ontleend aan het wetsvoorstel van de regering (Kamerstukken II 27 605). Zie 1.

⁴ Ik wijs op dit op zichzelf verwaarloosbare abuis omdat zoiets - met grotere 'impact' - ook speelt bij de wijziging van art. 178 Gemeentewet (zie hierna). De wetgever is abusievelijk uitgegaan van art. 177 Gemeentewet (oud) van vóór de invoering van de wet dualisering gemeentebestuur ('De burgemeester kan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie machtigen tot uitvoering van zijn besluiten, met uitzondering van besluiten voortvloeiende uit de artikelen 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 175, 176 en 176a, en van besluiten van de raad.'). De wijziging had moeten zien op de actuele tekst ('1. De burgemeester kan een in de gemeente dienstdoende ambtenaar van politie machtigen in zijn naam besluiten te nemen of andere handelingen te verrichten. 2. Geen machtiging wordt verleend tot het nemen van besluiten ingevolge de artikelen 154a, 172, 173, 174, tweede lid, 174a, 175, 176 en 176a en tot uitvoering van beslissingen van de raad.'). Het ministerie - hierop gewezen - deelde mij mee dat dit punt (en de misslag bij art. 178 Gemeentewet; zie hierna) onder de aandacht zou worden gebracht van het ministerie van BIZA, waarna van die kant reparatie zou volgen (hetgeen mij door BIZA nadien is bevestigd) (JV).

Aanwijzingsbevoegdheid: niet overdraagbaar aan bestuurscommissie (art. 178 Gemeentewet)

Art. I, onder C wijzigingwet luidt: 'In artikel 178 wordt *de zinsnede 'krachtens artikel 154a'* (cursiv. JV) vervangen door: krachtens de artikelen 151b en 154a.'⁵ Echter, de zinsnede '*krachtens artikel 154a*' leest men niet in art. 178 Gemeentewet:

1. De burgemeester kan aan een door hem ingestelde bestuurscommissie en aan de voorzitter van het dagelijks bestuur van een deelgemeente bevoegdheden overdragen, tenzij de aard van de bevoegdheid zich tegen overdracht verzet.
2. De bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 154a en 172 tot en met 176a, kunnen in ieder geval niet worden overgedragen.
3. Ten aanzien van een besluit dat wordt genomen op grond van het eerste lid zijn de artikelen 139, tweede lid, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.
4. De burgemeester neemt geen besluit op grond van het eerste lid dan nadat de raad een ontwerp-besluit is toegezonden en in de gelegenheid is gesteld zijn wensen en bedenkingen ter kennis van de burgemeester te brengen.'

Men dient lid 2 - gelet op de (bedoelde) wijziging - te lezen als volgt:

'De bevoegdheden, bedoeld in de artikelen *151b* en 154a en 172 tot en met 176a, kunnen in ieder geval niet worden overgedragen.'⁶

Deze redenering berust op het volgende (JV).

De wetgever is uitgegaan van art. 178 Gemeentewet (oud) zoals dat luidde vóór de wet dualisering gemeentebestuur en waarin de zinsnede '*krachtens artikel 154a*' wél was te lezen.⁷ Het gevolg is een kennelijke misslag in de wijzigingswet.⁸ In weerwil daarvan mag men lid 2 gecorrigeerd lezen zoals hiervoor bepleit. Dit op basis van een m.i. redelijke uitleg naar de bedoeling van de wetgever, een bedoeling die met name volgt uit onderstaande passage uit de kamerstukken. (JV)

Ook in art. 178 Gemeentewet vindt verwijzing plaats naar de openbare orde- en noodbevoegdheden uit hoofdstuk XI van de Gemeentewet. Omdat de aanwijzingsbevoegdheid van art. 151b Gemeentewet vergelijkbaar is met bevoegdheden uit hoofdstuk XI, zijn besluiten die worden genomen op basis van artikel 151b, daaraan gelijkgeschakeld en om die reden toegevoegd aan art. 178 Gemeentewet. Gezien de aard van de bevoegdheid behoort de uitoefening van de bevoegdheid voorbehouden te blijven aan de burgemeester. (nr. 11, p. 8)

⁵ Deze wijziging is ontleend aan het wetsvoorstel van de regering (Kamerstukken II 27 605); zie 1.

⁶ M.a.w. een gebiedsaanwijzing door een in lid 1 bedoelde bestuurscommissie resp. voorzitter is niet rechtsgeldig.

⁷ 1. Tenzij de aard van de bevoegdheid zich tegen overdracht verzet, kan de raad, op voorstel van de burgemeester, bevoegdheden van de burgemeester overdragen aan een commissie als bedoeld in artikel 82 met uitzondering van de bevoegdheden, welke aan de burgemeester zijn toegekend krachtens artikel 154a en in de artikelen 172 tot en met 176a.

2. Ten aanzien van een besluit als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 139, 140 en 141 van overeenkomstige toepassing.' (onderstreping JV)

⁸ Het ministerie - hierop gewezen - deelde mij dat dit inderdaad het geval is en dat de misslag onder de aandacht zou worden gebracht van het ministerie van BIZA, waarna van die zijde reparatie zou volgen (hetgeen mij nadien door BIZA is bevestigd) (JV).

4.2 Veiligheidsrisicogebied

'De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om (...) een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.' (art. 151b lid 1, eerste volzin, Gemeentewet, nieuw)

Een veiligheidsrisicogebied, tot de aanwijzing daarvan de burgemeester - na daartoe strekkende raadsverordening - bevoegd is, wordt gekenmerkt door een hoog risico op geweldsincidenten en dreigingen met (vuur)wapens. Voorbeelden:

- concentraties van uitgaansgelegenheden die in avond en nacht uit een oogpunt van openbare orde en veiligheid een bijzondere gevaarstelling met zich meebrengen;
- grote (sport)manifestaties met een verhoogd risico op verstoring van de openbare orde en veiligheid;
- gebieden met voortdurende drugsoverlast.

(nr. 5, p. 5; nr. 7, p. 3)

Bij een veiligheidsrisicogebied gaat het om een gebied dat in de openlucht is gelegen en dat naar bestemming of vast gebruik voor iedereen toegankelijk is.

Ook bijv. publieke gedeelten van stations. Maar niet: scholen resp. schoolpleinen: die zijn naar hun bestemming niet voor een ieder toegankelijk. (Scholen stellen zelf in hun reglementen vast hoe zij leerlingen eventueel op wapens controleren.) (nr. 7, p. 7 en 13)

De (straat)handel in drugs gaat vaak gepaard met bezit van (vuur)wapens. De proeven met preventief fouilleren vonden plaats in een uitgaansgebied (Eindhoven) maar eveneens in gebieden die - naast het bestaan van een duidelijke wapenproblematiek - ook geteisterd werden door drugsoverlast, te weten Amsterdam Zuid-Oost en de Millinxbuurt in Rotterdam. Men moet overigens niet de indruk doen ontstaan dat gebieden waarin dergelijke activiteiten (veel) voorkomen als zodanig een dergelijk bijzonder risico met zich mee brengen. (nr. 7, p. 3)

4.3 Gebiedsaanwijzing als bevoegdheidsbasis

'In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.' (art. 151b lid 1, tweede volzin, Gemeentewet, nieuw)

De gebiedsaanwijzing door de burgemeester geeft de bevoegdheidsbasis voor de preventieve toepassing van dwangmiddelen. In een veiligheidsrisicogebied kan de OvJ bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid wordt uitgeoefend om zonder voorafgaande aanleiding - op de aanwezigheid van wapens en/of munitie - te onderzoeken:

- verpakkingen, inclusief reisbagage (art. 50 lid 3 WWM, nieuw) (zie 6);
- vervoermiddelen (art. 51 lid 3 WWM, nieuw) (zie 7);
- personen aan de kleding (art. 52 lid 3 WWM, nieuw) (zie 8).

4.4 Aanwijzingsvoorwaarden en procedure

Alleen na verordening gemeenteraad

'De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.' (art. 151b lid 1, eerste volzin, Gemeentewet, nieuw)

Het is ten behoeve van de democratische inbedding van de gebiedsaanwijzing wenselijk dat de gemeenteraad zich in ieder geval in algemene zin heeft uitgesproken over de wenselijkheid om preventief te kunnen fouilleren. Aangesloten is bij de tekst van art. 154a Gemeentewet inzake de bestuurlijke ophouding.

De wet bevat geen voorschrift met betrekking tot de vorm en inhoud van de door de gemeenteraad op te stellen verordening. Deze kan dus inhouden: een algemene omschrijving van de bevoegdheid tot preventief fouilleren (lees: de bevoegdheden tot het op wapens en munitie onderzoeken van verpakkingen inclusief reisbagage, vervoermiddelen, en/of personen aan hun kleding, JV). (nr. 7, p. 4)

Aanwijzingsgrondslag: handhaving openbare orde

De aanwijzing van de burgemeester tot aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied vindt toepassing *'bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan'* (art. 151b lid 1 Gemeentewet, nieuw).

Deze uitdrukkelijke clausulering benadrukt het bijzondere karakter van de maatregel. De zinsnede *'ernstige vrees voor het ontstaan daarvan'* sluit aan bij de terminologie van de artt. 175 en 176 Gemeentewet (noodbevoegdheden burgemeester). Vrees is een subjectief begrip. De vrees moet echter wel objectiveerbaar zijn, in de zin dat er in redelijkheid sprake van moet zijn. De vrees kan bijv. ontstaan uit politie-informatie of uit eerdere incidenten of dreiging daarvan. (nr. 5, p. 9)

Of ernstige vrees voldoende is om over te gaan tot gebiedsaanwijzing behoort tot de bestuurlijke afweging van de burgemeester. Bij die afweging overlegt de burgemeester met de OvJ. Of de vrees ernstig genoeg was is achteraf ter toetsing voorbehouden aan de rechter. De rechter moet aan de hand van de feiten die tot de vrees aanleiding hebben gegeven, kunnen toetsen of deze gerechtvaardigd is. (nr. 5, p. 9; nr. 7, p. 7)

De aanwijzingsbevoegdheid van de burgemeester komt voort uit diens taak met betrekking tot de handhaving van de openbare orde; het bevel van de OvJ tot toepassing van een (preventieve) bevoegdheid in het veiligheidsrisicogebied gebeurt vanuit diens taak bij de opsporing van strafbare feiten, i.c. de overtreding van de WWM. Zie ook 5, hierna.

Afstemming in de driehoek

'De burgemeester gaat niet over tot aanwijzing als veiligheidsrisicogebied dan na overleg met de officier van justitie in het overleg, bedoeld in artikel 14 van de Politiewet 1993' (art. 151b lid 2 Gemeentewet, nieuw).

Als bij preventieve fouillering een wapen wordt aangetroffen kan dat leiden tot beslissing over strafrechtelijke afdoening. Mede daarom is afstemming tussen burgemeester en OvJ vóór de gebiedsaanwijzing van groot belang. Waarbij overigens een rol speelt dat voor de burgemeester bij een gebiedsaanwijzing de algemene veiligheidssituatie in het gebied bepalend is en niet het bestaan van aanwijzingen van een concreet delict. (nr. 5, p. 8; nr. 7, p. 5)

Het overleg van burgemeester en OvJ betreft ook de vraag of de 'ernstige vrees' voor verstoring van de openbare orde voldoende is om tot gebiedsaanwijzing over te gaan (nr. 7, p. 7).

Is een gebied eenmaal aangewezen dan hoeft voor iedere afzonderlijke fouilleringsactie geen apart driehoeksoverleg plaats te vinden (nr. 7, p. 4).

Er staat niet *in* overleg met de OvJ. Dat zou de indruk kunnen wekken dat het aanwijzingsbesluit een gedeelde verantwoordelijkheid is van burgemeester en OvJ. Dat nu is niet het geval. (nr. 75a, p. 1) (Zie ook 5)

Beperking van de aanwijzing naar duur

'De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is (...) dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.' (art. 151b lid 3 Gemeentewet, nieuw).

'De beslissing tot gebiedsaanwijzing wordt op schrift gesteld en bevat (...) de geldigheidsduur.' (art. 151b lid 4, eerste volzin, Gemeentewet, nieuw).

'Zodra de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, bedoeld in het eerste lid, is geweken, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.' (art. 151b lid 6, eerste volzin, Gemeentewet, nieuw).

Voorop moet staan dat de termijn waarvoor de aanwijzing geldt, niet langer is dan strikt noodzakelijk. Een permanente aanwijzing is in strijd de wet. De duur van de aanwijzing wordt afgestemd op de verwachting van de periode die nodig is om via intensivering van de probleemaanpak, het risico van wapenbezit en -gebruik terug te kunnen brengen naar een aanvaardbaar niveau. (nr. 11, p. 7-8)

De begrenzing in de tijd mag niet ruimer zijn dan nodig is om het gevaar af te wenden. De gebiedsaanwijzing moet een zo specifiek mogelijke datum en tijd bevatten om te voldoen aan eisen van redelijkheid en proportionaliteit. Er is van afgezien om een concrete maximale duur van de aanwijzing te noemen aangezien deze afhankelijk is van de aard van de omstandigheden die tot de aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied aanleiding geven. De aanwijzing kan voor een bepaalde avond zijn, maar - bijv. in geval van meerdaagse sportevenementen - ook voor een aantal dagen. (nr. 5, p. 9)

Nu de gemeenteraad beslist over het al dan niet toekennen van bevoegdheid aan de burgemeester tot gebiedsaanwijzing als, is het minder bezwaarlijk om de aanwijzing zonodig voor een meerdaags of enkele weken durend evenement te laten gelden. (nr. 7, p. 4)

Zodra de van toepassing zijnde omstandigheid, genoemd in art. 151b lid 1 Gemeentewet (nieuw), zich niet langer voordoet, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in. Aldus het zesde lid waarin voorts lid 5 van overeenkomstige toepassing wordt verklaard. Dit laatste verplicht de burgemeester van zijn eerdere intrekking van de gebiedsaanwijzing mededeling te doen aan de gemeenteraad en de OvJ die deelnam aan het in lid 2 bedoelde driehoeksoverleg. Dat zijn immers de twee organen die met name zijn betrokken bij de besluitvorming voorafgaand aan de gebiedsaanwijzing (nr. 11, p. 8).

Beperking van de aanwijzing naar bereik

'De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven (...) voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.' (art. 151b lid 3 Gemeentewet, nieuw).

Ook hier geldt dat de omvang van het gebied zo beperkt moet zijn als strikt nodig is om het beoogde doel te realiseren. Het kan een straat zijn, enkele straten of een (deel van een) wijk. (nr. 7, p. 5)

De motiveringsplicht (zie hierna, JV) houdt onder meer in dat het gebied nauwkeurig is omschreven, in elk geval duidelijk wordt afgebakend (nr. 11, p. 7).

Motiveringsplicht

De gebiedsaanwijzing door de burgemeester is een besluit van algemene strekking, die daardoor valt onder het bereik van de Awb. Dat brengt mee dat de gebiedsaanwijzing moet berusten op een deugdelijke en kenbare motivering. Dit brengt met name mee:

- dat de burgemeester aangeeft op basis van welke feiten en omstandigheden de gebiedsaanwijzing noodzakelijk wordt geacht en
- dat een nauwkeurige omschrijving van het gebied wordt gegeven, in elk geval een duidelijke afbakening ervan.

(nr. 11, p. 7)

Bekendmaking van de gebiedsaanwijzing

'Indien de situatie dermate spoedeisend is dat de burgemeester de beslissing tot gebiedsaanwijzing niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking daarvan.' (art. 151b lid 4, tweede volzin Gemeentewet, nieuw).

'De burgemeester brengt de gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad en van de officier van justitie, bedoeld in het tweede lid.' (art. 151b lid 5 Gemeentewet nieuw).

Een gebiedsaanwijzing door de burgemeester is een besluit van algemene strekking die daardoor valt onder het bereik van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Dat brengt mee dat de beslissing tot gebiedsaanwijzing ingevolge artikel 3:42 Awb moet worden bekendgemaakt door kennisgeving van het besluit of de zakelijke inhoud ervan in een van gemeentewege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op een andere geschikte wijze. (nr. 5, p. 6; nr. 11, p. 7)

Een besluit kan zodanig kort van tevoren wordt genomen dat het niet meer kan worden afgedrukt. Dan kan worden volstaan met bekendmaking 'op een andere geschikte wijze'. Bijv. door bekendmaking bij de belangrijkste toegangswegen naar het veiligheidsrisicogebied. Maar ook als publicatie in een blad nog wel mogelijk is, heeft daarnaast bekendmaking bij de toegang tot het gebied de voorkeur (bijv. door plaatsing van borden rond het veiligheidsrisicogebied). Dat waarborgt dat bezoekers van het gebied op de hoogte zijn en heeft tevens een zekere preventieve werking. Doel van de gebiedsaanwijzing is immers niet dat zoveel mogelijk wapens in beslag worden genomen, maar dat de veiligheid in het gebied wordt verhoogd doordat bezoekers geen wapens bij zich hebben. (nr. 5, p. 6; nr. 7, p. 13).

4.5 Rechtsbescherming

Een gebiedsaanwijzing door de burgemeester is een besluit van algemene strekking, die daardoor valt onder het bereik van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het rechtsgevolg dat uit het besluit voortvloeit is erin gelegen dat door de gebiedsaanwijzing de mogelijkheid bestaat dat burgers in het desbetreffende gebied aan de kleding worden onderzocht. Hiermee wordt hun grondrecht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingeperkt.

Tegen een besluit tot gebiedsaanwijzing kan door belanghebbenden beroep worden ingesteld bij de (sector bestuursrecht van de) rechtbank. Alvorens in beroep te kunnen gaan dient de belanghebbende bezwaar te maken bij de burgemeester (art. 7:1 Awb). Onder de categorie van belanghebbenden valt iedereen die een rechtstreeks bij de aanwijzing betrokken, individueel bepaald belang heeft bij het aangewezen gebied. Het gaat hierbij in elk geval om de bewoners van het gebied en degenen die er een bedrijf hebben of in het gebied werkzaam zijn. Niet is uitgesloten dat iedereen die aangeeft het gebied te willen bezoeken, door de bestuursrechter als belanghebbende wordt aangemerkt. (nr. 7, p. 14; nr. 11, p. 7 en 8)

5. Bevelsbevoegdheid OvJ

Regeling

'In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.' (art. 151b lid 1, tweede volzin, Gemeentewet, nieuw)⁹

De gebiedsaanwijzing door de burgemeester geeft het doelkader voor de preventieve toepassing van dwangmiddelen. In een veiligheidsrisicogebied kan de OvJ namelijk bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid wordt uitgeoefend om zonder voorafgaande aanleiding - op de aanwezigheid van wapens en/of munitie - te onderzoeken:

- verpakkingen, inclusief reisbagage (art. 50 lid 3 WWM, nieuw) (zie 6);
- vervoermiddelen (art. 51 lid 3 WWM, nieuw) (zie 7);
- personen aan de kleding (art. 52 lid 3 WWM, nieuw) (zie 8).

Ratio

De bevelsbevoegdheid van de OvJ biedt een extra waarborg dat de preventieve onderzoeksbevoegdheden een strafvorderlijk belang dienen (nr. 11, p. 4).

Het kan zijn dat na aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied door de burgemeester, de OvJ om redenen van strafvorderlijke aard geen gebruik wenst te maken van zijn bevelsbevoegdheid. Maar de kans daarop is gering gelet op het driehoeksoverleg dat ingevolge art. 151b lid 2 WWM (nieuw) aan de gebiedsaanwijzing voorafgaat. Wanneer de OvJ in dit overleg aangeeft niet voor preventief fouilleren te voelen is het voor de burgemeester zinloos om tot gebiedsaanwijzing over te gaan. (nr. 11, p. 4; nr. 75a, p. 2)

Inhoud van het bevel

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.' (art. 50 lid 3, tweede volzin, WWM (nieuw)

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.' (art. 51 lid 3, tweede volzin, WWM, nieuw)

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om een ieder aan zijn kleding te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.' (art. 52 lid 3, tweede volzin, WWM, nieuw)

⁹ Deze bevelsbevoegdheid is ontleend aan het wetsvoorstel van de regering (Kamerstukken II 27 605); zie 1.

De OvJ justitie vermeldt in het bevel op grond van welke feiten en omstandigheden hij van de bevoegdheid gebruik wil maken. Deze formulering wijkt af van die welke geldt voor de burgemeester krachtens art. 151b lid 1 WWM (nieuw). Daar staat immers dat de burgemeester kan overgaan tot aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied 'bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel ernstige vrees voor het ontstaan daarvan'.

Bij de bevelsbevoegdheid van de OvJ is voor een andere formulering gekozen om duidelijk te maken dat de OvJ en de burgemeester vanuit verschillende verantwoordelijkheden optreden: de burgemeester voor de openbare orde en de OvJ voor de opsporing. (nr. 11, p. 78-9)

Wel kan de OvJ bij de weergave van de *'feiten en omstandigheden op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid (...) noodzakelijk wordt geacht'* verwijzen naar de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens dan wel de vrees voor het ontstaan daarvan, die voor de burgemeester aanleiding was een gebied aan te wijzen (nr. 11, p. 9).

Geldigheidsduur bevel

'Het bevel bevat (...) de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen.' (artt. 50 lid 3, 51 lid 3 en 52 lid 3 WWM, nieuw).

Gekozen is voor een geldigheidsduur van 12 uur. Dit geeft enerzijds aan dat het om een kort tijdsbestek moet gaan, maar schept anderzijds wel de mogelijkheid een gehele avond en nacht over de bevoegdheid te beschikken. (nr. 11, p. 5)

6. Onderzoek verpakkingen inclusief reisbagage

6.1 Art. 50 WWM (nieuw)

Art. 50 WWM (cursief = nieuw)

- '1. *De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd te vorderen dat de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, wordt geopend, indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:*
 - a. *een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;*
 - b. *een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;*
 - c. *aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.*
2. De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend tegen bepaalde personen, indien daartoe jegens hen aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover een ieder kan worden uitgeoefend.
3. *In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.*
4. Indien geen medewerking wordt verleend, kunnen de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, op kosten en risico van de houder van de goederen, in het nodige voorzien.'

Lid 1 van art. 50 WWM is nieuw. Na het tweede lid is, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd (art. II, onder A, wijzigingwet).¹⁰

De inhoud van art. 50 WWM (nieuw) wordt hierna besproken in 6.2 - 6.4.

¹⁰ Art. 50 WWM (oud) luidde van 1 januari 1998 tot 15 september 2002 (inwerkingtreding art. 50 WWM nieuw):

- '1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd te vorderen dat de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, wordt geopend, indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt of op grond van aanwijzingen dat een dergelijk strafbaar feit zal worden gepleegd.
2. De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend tegen bepaalde personen, indien daartoe jegens hen aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover een ieder kan worden uitgeoefend.
3. Indien geen medewerking wordt verleend, kunnen de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, op kosten en risico van de houder van de goederen, in het nodige voorzien.'

6.2 Voorwaarden reguliere toepassing

Aanleidingsvereiste naar oud recht

De bevoegdheid van de opsporingsambtenaar tot onderzoek van verpakkingen/reisbagage is ingevolge art. 50 lid 1 WWM (oud) alleen toegestaan 'indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt of op grond van aanwijzingen dat een dergelijk strafbaar feit zal worden gepleegd'.¹¹

De onderzoekbevoegdheid was dus beperkt tot uitzonderlijke situaties, te weten een directe relatie met een misdrijf waarbij wapens worden gebruikt. De aanleiding kon bijvoorbeeld niet liggen in een concrete aanwijzing van overtreding van de WWM door het dragen of voorhanden hebben van een wapen.

Aanleidingsvereiste ingevolge art. 50 lid 1 WWM (nieuw)

De bevoegdheid tot onderzoek van verpakkingen/reisbagage bestaat ingevolge art. 50 lid 1 WWM (nieuw): *'indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:*

- a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;*
- b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;*
- c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.'*

Delicten die aanleidingsgrond kunnen zijn

De aanleiding tot onderzoek door de opsporingsambtenaar van verpakkingen/reisbagage kan liggen in strafbare feiten met wapengebruik of de volgende delicten:

- art. 13 WWM (wapen vervaardigen enz.),
- art. 26 WWM (wapen/munitie voorhanden hebben),
- art. 27 WWM (wapen dragen).

Art. 27 WWM ziet ook op wapens van categorie IV (waaronder ook fietskettingen, tafelpoten, kapotte bierflesjes e.d.) (nr. 5, p. 10).

'Aanwijzingen dat een strafbaar feit bedoeld onder a of b zal worden gepleegd'

Deze aanwijzingen zijn inlichtingen of gegevens, die een voldoende mate van betrouwbaarheid hebben. Inlichtingen, op grond waarvan toekomstig wapengebruik onwaarschijnlijk blijft, zijn niet voldoende. Een actuele dreiging is vereist. De informatie moet tot die conclusie aanleiding geven. (nr. 7, p. 13)¹²

¹¹ Destijds is dit als volgt toegelicht: Er moet een concreet aanwijsbare aanleiding zijn om te veronderstellen dat de wet wordt of dreigt te worden overtreden. Bijv. een zojuist gepleegde gewapende overval of een serieus te nemen aanwijzing dat deze zal worden gepleegd. De bevoegdheid mag niet worden gebruikt met het doel om vast te stellen dat de wet goed wordt nageleefd. Er moet steeds een concrete aanwijzing zijn van wapengebruik of de dreiging daartoe, die de aanleiding vormt tot gebruikmaking van de bevoegdheid. (Nota n.a.v. het eindverslag WWM, Kamerst. II 1984/85, 14 413 nr. 9, p. 21)

¹² Vgl. De Jong en Krabbe 1989, p. 195 en 196. Zie ook Handelingen II 1984/85, 20 maart 1985, p. 4161.

'Redelijkerwijs aanleiding'

Ter toelichting op 'redelijkerwijs aanleiding' hierna twee citaten uit kamerstukken bij de WWM (oud).

'De bevoegdheid is niet toegespitst op individuele personen, zoals in het Wetboek van Strafvordering, of op bepaalde groepen, zoals in bijzondere wetten die zich richten op een bepaalde beroepsgroep, maar op bepaalde situaties. In het onderhavige wetsontwerp is het de situatie dat er een concrete aanwijzing is van wapengebruik of de dreiging daartoe. De aanvullende eis dat er 'redelijkerwijs' aanleiding moet zijn, betekent dat niet elke aanwijzing de bevoegdheid doet ontstaan, doch *slechts zodanige aanwijzingen dat het belang van toepassing van de bevoegdheid zwaarder weegt dan het belang dat de burger zich vrijelijk en ongemoeid kan bewegen.*' (Kamerst. II 14 413, MvT bij art. 50 WWM (oud), p. 39, cursiv. JV)

'Aldus is duidelijk dat het (...) gaat om een bevoegdheid die slechts kan worden uitgeoefend in bepaalde, nauw omschreven situaties. Immers, slechts wanneer sprake is van daadwerkelijk wapengebruik of dreigend gebruik kunnen de bevoegdheden worden uitgeoefend. Een verdere beperking is daarin gelegen dat de aanwijzingen *niet het wapenbezit, maar het (dreigend) wapengebruik* moeten betreffen.' (Kamerst. II 14 413, Nota n.a.v. het eindverslag, p. 6-7. cursiv. JV)

Geen directe relatie met misdrijf meer vereist

Het vereiste van directe relatie met een misdrijf waarbij wapens zijn of dreigen te worden gebruikt is vervallen. Een effectiever optreden vereist immers dat niet moet behoeven te worden gewacht totdat wapens zijn gebruikt of dreigen te worden gebruikt. (nr. 5, p. 7 en 8).

Doelgroep in beginsel beperkt

'De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend tegen bepaalde personen, indien daartoe jegens hen aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover een ieder kan worden uitgeoefend.' (art. 50 lid 1 WWM, ongewijzigd)

De hier bedoelde last van de OvJ past in zijn taak bij de opsporing van strafbare feiten, i.c. de overtreding van de WWM (nr. 5, p. 8-9).

Anders gezegd, de last valt binnen de 'reguliere' toepassing van deze bevoegdheid. De bevelsbevoegdheid van de OvJ ingevolge lid 5 betreft de 'preventieve' toepassing, maar ook dat bevel neemt de OvJ vanuit zijn verantwoordelijkheid voor de opsporing (terwijl de burgemeester de gebiedsaanwijzing vanuit zijn openbare orde-taak verricht) (JV). Zie ook 5.

6.3 Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied

Regeling

'In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.' (art. 151b lid 1, tweede volzin, Gemeentewet, nieuw)

'In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie.' (art. 50 lid 3, eerste volzin, WWM (nieuw))

In een door de burgemeester aangewezen veiligheidsrisicogebied kan de OvJ dus (onder meer) bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid wordt uitgeoefend om zonder voorafgaande aanleiding verpakkingen, inclusief reisbagage te onderzoeken op wapens en munitie.

Over veiligheidsrisicogebied zie 4.

6.4 Voorwaarden preventieve toepassing

Geen aanleidingsvereiste

Voor de preventieve uitoefening van de bevoegdheid tot onderzoek van verpakkingen/reisbagage geldt het aanleidingsvereiste niet (zie over dit vereiste 6.2).

Geen beperking doelgroep

De onderzoeksbevoegdheid kan jegens een ieder worden uitgeoefend. Dat zit in het begrip 'preventief' (nr. 7, p. 1).

Inhoud van het bevel

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om de verpakking van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.'
(art. 50 lid 3, tweede volzin, WWM (nieuw))

Zie ook 5.

7. Onderzoek vervoermiddelen

7.1 Art. 51 WWM (nieuw)

Art. 51 WWM (cursief = nieuw)

- '1. *De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:*
 - a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;*
 - b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;*
 - c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.*
2. De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend ten aanzien van bepaalde vervoermiddelen, indien daartoe jegens deze aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover elk vervoermiddel kan worden uitgeoefend.
3. *In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.*
4. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren kunnen van de bestuurders van voertuigen en van de schippers van vaartuigen daartoe vorderen dat deze de vervoermiddelen tot stilstand brengen, deze vervoermiddelen naar een door hen aangewezen plaats overbrengen en overeenkomstig hun aanwijzingen terzake medewerking verlenen.

In art. 51 WWM is het volgende gewijzigd (art. II, onder B, wijzigingwet):

- lid 1 nieuw;
- na lid 2 is, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd.¹³

De inhoud van art. 51 WWM (nieuw) wordt hierna besproken in 7.2 - 7.4.

¹³ Art. 51 WWM (oud) luidde van 1 januari 1998 tot 15 september 2002 (inwerkingtreding art. 51 WWM nieuw):

- '1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken, indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt of op grond van aanwijzingen dat een dergelijk strafbaar feit zal worden gepleegd.
2. De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend ten aanzien van bepaalde vervoermiddelen, indien daartoe jegens deze aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover elk vervoermiddel kan worden uitgeoefend.
3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren kunnen van de bestuurders van voertuigen en van de schippers van vaartuigen daartoe vorderen dat deze de vervoermiddelen tot stilstand brengen, deze vervoermiddelen naar een door hen aangewezen plaats overbrengen en overeenkomstig hun aanwijzingen terzake medewerking verlenen.'

7.2 Voorwaarden reguliere toepassing

Aanleidingsvereiste naar oud recht

De bevoegdheid van de opsporingsambtenaar tot onderzoek van vervoermiddelen is ingevolge art. 51 lid 1 WWM (oud) alleen toegestaan 'indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt of op grond van aanwijzingen dat een dergelijk strafbaar feit zal worden gepleegd'.¹⁴

De onderzoekbevoegdheid was dus beperkt tot uitzonderlijke situaties, te weten een directe relatie met een misdrijf waarbij wapens worden gebruikt. De aanleiding kon bijvoorbeeld niet liggen in een concrete aanwijzing van overtreding van de WWM door het dragen of voorhanden hebben van een wapen.

Aanleidingsvereiste ingevolge art. 51 lid 1 WWM (nieuw)

De bevoegdheid tot onderzoek van vervoermiddelen bestaat ingevolge art. 51 lid 1 WWM (nieuw) 'indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:

- a. een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;
- b. een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;
- c. aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.'

Delicten die aanleidingsgrond kunnen zijn

De aanleiding tot onderzoek door de opsporingsambtenaar van vervoermiddelen kan liggen in strafbare feiten met wapengebruik of de volgende delicten:

- art. 13 WWM (wapen vervaardigen enz.),
- art. 26 WWM (wapen/munitie voorhanden hebben),
- art. 27 WWM (wapen dragen).

Art. 27 WWM ziet ook op wapens van categorie IV (waaronder fietskettingen, tafelpoten, kapotte bierflesjes enz.) (nr. 5, p. 10).

'Aanwijzingen dat een strafbaar feit bedoeld onder a of b zal worden gepleegd'

Deze aanwijzingen zijn inlichtingen of gegevens, die een voldoende mate van betrouwbaarheid hebben. Inlichtingen, op grond waarvan toekomstig wapengebruik onwaarschijnlijk blijft, zijn niet voldoende. Een actuele dreiging is vereist. De informatie moet tot die conclusie aanleiding geven. (nr. 7, p. 13)¹⁵

¹⁴ Destijds is dit als volgt toegelicht: Er moet een concreet aanwijsbare aanleiding zijn om te veronderstellen dat de wet wordt of dreigt te worden overtreden. Bijv. een zojuist gepleegde gewapende overval of een serieus te nemen aanwijzing dat deze zal worden gepleegd. De bevoegdheid mag niet worden gebruikt met het doel om vast te stellen dat de wet goed wordt nageleefd. Er moet steeds een concrete aanwijzing zijn van wapengebruik of de dreiging daartoe, die de aanleiding vormt tot gebruikmaking van de bevoegdheid. (Nota n.a.v. het eindverslag WWM, Kamerst. II 1984/85, 14 413 nr. 9, p. 21)

¹⁵ Vgl. De Jong en Krabbe 1989, p. 195 en 196. Zie ook Handelingen II 1984-1985, 20 maart 1985, p. 4161.

Redelijkerwijs aanleiding

Over 'redelijkerwijs aanleiding' drie citaten uit kamerstukken bij de WWM (oud):

'De bevoegdheid is niet toegespitst op individuele personen, zoals in het Wetboek van Strafvordering, of op bepaalde groepen, zoals in bijzondere wetten die zich richten op een bepaalde beroepsgroep, maar op bepaalde situaties. In het onderhavige wetsontwerp is het de situatie dat er een concrete aanwijzing is van wapengebruik of de dreiging daartoe. De aanvullende eis dat er 'redelijkerwijs' aanleiding moet zijn, betekent dat niet elke aanwijzing de bevoegdheid doet ontstaan, doch *slechts zodanige aanwijzingen dat het belang van toepassing van de bevoegdheid zwaarder weegt dan het belang dat de burger zich vrijelijk en ongemoeid kan bewegen.*' (Kamerst. II 14 413, MvT bij art. 50 WWM (oud), p. 39, cursiv. JV)

'Aldus is duidelijk dat het (...) gaat om een bevoegdheid die slechts kan worden uitgeoefend in bepaalde, nauw omschreven situaties. Immers, slechts wanneer sprake is van daadwerkelijk wapengebruik of dreigend gebruik kunnen de bevoegdheden worden uitgeoefend. Een verdere beperking is daarin gelegen dat de aanwijzingen *niet het wapenbezit, maar het (dreigend) wapengebruik* moeten betreffen.' (Kamerst. II 14 413, Nota n.a.v. het eindverslag, p. 6-7. cursiv. JV)

'De wet eist dat er aanleiding tot controle moet zijn. Dat betekent dat vervoermiddelen niet zonder meer mogen worden aangehouden. Aanleiding is echter iets anders dan verdenking. Indien een gewapende overval is gepleegd en de daders zijn gevlucht in een auto van een bepaald type en kleur, dan kan dit voldoende aanleiding zijn om auto's die aan die omschrijving voldoen te onderzoeken, zonder dat men kan zeggen dat de bestuurders van dergelijke auto's verdacht zijn.' (Kamerst. II 14 413, MvT bij art. 51 WWM (oud), p. 39)

Geen directe relatie met misdrijf meer vereist

Het vereiste van directe relatie met een misdrijf waarbij wapens zijn of dreigen te worden gebruikt is dus vervallen. Een effectiever optreden vereist immers dat niet moet behoeven te worden gewacht totdat wapens zijn gebruikt of dreigen te worden gebruikt. (nr. 5, p. 7 en 8).

Maar de noodzaak van een concrete aanleiding, en daarmee het strafvorderlijke karakter, blijft. Er wordt dus geen algemene controlebevoegdheid geschapen, zoals in art. 5:19 Algemene wet bestuursrecht (bevoegdheid toezichthouder tot onderzoek vervoermiddelen). (nr. 5, p. 8)

Doelgroep in beginsel beperkt

'De in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan slechts worden uitgeoefend ten aanzien van bepaalde vervoermiddelen, indien daartoe jegens deze aanleiding bestaat. De officier van justitie kan gelasten dat deze bevoegdheid tegenover elk vervoermiddel kan worden uitgeoefend.' (art. 51 lid 2 WWM, ongewijzigd)

De hier bedoelde last van de OvJ wordt gegeven vanuit zijn taak bij de opsporing van strafbare feiten, i.c. de overtreding van de WWM (nr. 5, p. 8-9).

Anders gezegd, de last valt binnen de 'reguliere' toepassing van deze bevoegdheid. De bevelsbevoegdheid van de OvJ ingevolge lid 5 betreft de 'preventieve' toepassing, maar ook dat bevel neemt de OvJ vanuit zijn verantwoordelijkheid voor de opsporing (terwijl de burgemeester de gebiedsaanwijzing vanuit zijn openbare orde-taak verricht) (JV). Zie ook 5.

7.3 Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied

Regeling

'In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.' (art. 151b lid 1, tweede volzin, Gemeentewet, nieuw)

'In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie.' (art. 51 lid 3, eerste volzin, WWM, nieuw)

In een door de burgemeester aangewezen veiligheidsrisicogebied kan de OvJ dus (onder meer) bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid wordt uitgeoefend om vervoermiddelen te onderzoeken op wapens en munitie (art. 51 lid 3 WWM, nieuw).

Over veiligheidsrisicogebied zie 4.

7.4 Voorwaarden preventieve toepassing

Geen aanleidingsvereiste

Voor de preventieve uitoefening van de bevoegdheid tot onderzoek van vervoermiddelen op wapens en munitie geldt het aanleidingsvereiste niet (zie over dit vereiste 7.2).

Geen beperking doelgroep

De onderzoeksbevoegdheid kan jegens een ieder worden uitgeoefend. Dat zit in het begrip 'preventief' (nr. 7, p. 1).

Inhoud van het bevel

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid vervoermiddelen te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.' (art. 51 lid 3, tweede volzin, WWM, nieuw)

Zie ook 5.

8. Onderzoek aan de kleding

8.1 Art. 52 WWM (nieuw)

Art. 52 WWM (cursief = nieuw)

1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.
2. *De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd personen aan hun kleding te onderzoeken indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:*
 - a. *een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;*
 - b. *een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;*
 - c. *aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.*
3. *In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om hem aan zijn kleding te onderzoeken op de aanwezigheid van wapens of munitie. Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om een ieder aan zijn kleding te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.*
4. De bedoelde ambtenaren alsmede andere daartoe door Onze Minister aangewezen personen zijn bevoegd een persoon die zich bevindt op een voor aankomst en vertrek van reizigers bestemd gedeelte van een luchtvaartterrein, als omschreven bij of krachtens de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 471), te allen tijde aan zijn kleding en reisbagage te onderzoeken.'

In art. 52 WWM is het volgende gewijzigd (art. II, onder C, wijzigingwet):

- lid 2 is nieuw;
- na lid 2 is, onder vernummering van het derde lid tot het vierde lid, een nieuw lid ingevoegd.¹⁶

De inhoud van art. 52 WWM wordt hierna besproken in 8.2 - 8.4.¹⁷

¹⁶ Art. 52 WWM (oud) luidde van 1 januari 1998 tot 15 september 2002 (inwerkingtreding art. 51 WWM nieuw):

1. De bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.
2. De in het vorige lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd een persoon verdacht van overtreding van de artikelen 13 of 26 door het voorhanden hebben van een wapen, indien tegen hem ernstige bezwaren bestaan, aan zijn kleding te onderzoeken.
3. De bedoelde ambtenaren alsmede andere daartoe door Onze Minister aangewezen personen zijn bevoegd een persoon die zich bevindt op een voor aankomst en vertrek van reizigers bestemd gedeelte van een luchtvaartterrein, als omschreven bij of krachtens de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 471), te allen tijde aan zijn kleding en reisbagage te onderzoeken.'

¹⁷ Voor de sinds 1 maart 2002 geldende nieuwe gemeen-schapsstrafvorderlijke regels inzake onderzoek aan de kleding zie mijn syllabus van 1 maart 2002 (over de Wet van 1 november 2001 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten omtrent de toepassing van maatregelen in het belang van het onderzoek en enige andere onderwerpen, Stb. 2001, 532), 7.3 - 7.6.

8.2 Voorwaarden reguliere toepassing

Verdenkingsvoorwaarde (oud recht)

De bevoegdheid van de opsporingsambtenaar tot onderzoek aan de kleding is ingevolge art. 52 lid 2 WWM (oud) alleen toegestaan jegens *'een persoon verdacht van overtreding van de artikelen 13 of 26 door het voorhanden hebben van een wapen, indien tegen hem ernstige bezwaren bestaan, aan zijn kleding te onderzoeken.'* Dit betreft *'ernstige bezwaren (...)* in verband met het voorhanden hebben van wapens en munitie' (MvA bij de WWM oud, Kamerst. II 1979/80, 14 413, nr. 5, p. 31).

Blijkens de wetsgeschiedenis is deze bepaling te zien als beperkte verruiming van art. 56 Sv en vooral bedoeld om vuurwapengevaarlijke verdachten al voor de aanhouding te kunnen fouilleren. Waarbij primair aan de veiligheid van de politieambtenaar is gedacht, dus een soort veiligheidsfouillering: *'Gelet op het feit dat de aanwezigheid van wapenen bij verdachten voor opsporingsambtenaren bedreigender is dan andere verboden voorwerpen, achten wij de naar verhouding geringe uitbreiding van de opsporingsbevoegdheden op dit gebied gerechtvaardigd.'* (Nota n.a.v. het eindverslag, WWM oud, Kamerst. II 1984/85, 14 413 nr. 9, p. 26)

Aanleidingsvereiste ingevolge art. 52 lid 2 WWM (nieuw)

Voor de bevoegdheid tot onderzoek aan de kleding geldt ingevolge art. 52 lid 2 WWM (nieuw) voortaan in plaats van de verdenkingsvoorwaarde een aanleidingsvereiste, gelijk aan het bepaalde in art. 50 lid 1 WWM (nieuw) en art. 51 lid 1 WWM (nieuw):

'indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van:

- a. *een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt;*
- b. *een gepleegde overtreding van de artikelen 13, 26 of 27;*
- c. *aanwijzingen dat een strafbaar feit als bedoeld onder a of b zal worden gepleegd.'*

Maar de noodzaak van een concrete aanleiding, en daarmee het strafvorderlijke karakter, blijft. Er wordt dus geen algemene controlebevoegdheid geschapen (nr. 5, p. 8).

Deze nieuwe clausulering van de fouillering komt in de eerste plaats voort uit het gevaar voor burgers dat het bezit van wapens met zich meebrengt. De toename van het wapenbezit en -gebruik sedert de totstandkoming van de WWM eind jaren '80, maakt deze verruiming van de fouilleringsbevoegdheid noodzakelijk. (nr. 5, p. 8)

Door de verdenkingsvoorwaarde - naar oud recht - kon iemand beletten dat een wapen werd ontdekt door het niet los in zijn auto of bagage mee te voeren, maar door het tussen zijn kleding te dragen. Dat is ondervangen door in plaats van de verdenkingsvoorwaarde het aanleidingsvereiste in te voeren. De kring van personen die kunnen worden gefouilleerd wordt hierdoor ruimer dan enkel een bepaalde te identificeren verdachte. Met als gevolg dat, zodra de politie informatie krijgt dat zich ergens iemand met een wapen bevindt, alle personen op die plaats kunnen worden gefouilleerd, en dat niet hoeft te worden afgewacht tot een verdachte is geïdentificeerd. (nr. 7, p. 2; nr. 7, p. 10)

Delicten die aanleidingsgrond kunnen zijn

De aanleiding tot onderzoek door de opsporingsambtenaar van personen aan de kleding kan liggen in strafbare feiten met wapengebruik of de volgende delicten:

- art. 13 WWM (wapen vervaardigen enz.),
- art. 26 WWM (wapen/munitie voorhanden hebben),
- art. 27 WWM (wapen dragen).

Art. 27 WWM ziet ook op wapens van categorie IV (waaronder fietskettingen, tafelpoten, kapotte bierflesje e.d. (nr. 5, p. 10))¹⁸

'Aanwijzingen dat een strafbaar feit bedoeld onder a of b zal worden gepleegd'

Deze aanwijzingen zijn inlichtingen of gegevens, die een voldoende mate van betrouwbaarheid hebben. Inlichtingen, op grond waarvan toekomstig wapengebruik onwaarschijnlijk blijft, zijn niet voldoende. Een actuele dreiging is vereist. De informatie moet tot die conclusie aanleiding geven. (nr. 7, p. 13)¹⁹

8.3 Preventieve toepassing in veiligheidsrisicogebied

Regeling

'In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie de bevoegdheden, bedoeld 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie van toepassen.' (art. 151b lid 1, tweede volzin, Gemeentewet, nieuw)

'In gebieden die overeenkomstig artikel 151b, eerste lid, van de Gemeentewet, door de burgemeester als veiligheidsrisicogebied zijn aangewezen kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om hem aan zijn kleding te onderzoeken op de aanwezigheid van wapens of munitie.' (art. 52 lid 3, eerste volzin, WWM, nieuw)

In een door de burgemeester aangewezen veiligheidsrisicogebied kan de OvJ bevelen dat tegenover een ieder de bevoegdheid wordt uitgeoefend om hem zonder voorafgaande aanleiding aan de kleding te onderzoeken op wapens en munitie (art. 52 lid 3 WWM, nieuw).

Over veiligheidsrisicogebied zie 4.

¹⁸ De verdenkingsvoorwaarde van art. 52 WWM (oud) zag alleen op overtreding van art. 23 of 26 WWM.

¹⁹ Vgl. De Jong en Krabbe 1989, p. 195 en 196. Zie ook Handelingen II 1984-1985, 20 maart 1985, p. 4161.

8.4 Voorwaarden preventieve toepassing

Geen verdenkingsvoorwaarde en geen aanleidingsvereiste

Voor de preventieve uitoefening van de bevoegdheid tot onderzoek aan de kleding op wapens en munitie geldt:

- niet de verdenkingsvoorwaarde, die voor de 'reguliere' toepassing naar oud recht wél gold; zie 8.2;
- en niet het aanleidingsvereiste, dat voor de 'reguliere' toepassing naar nieuw recht wél geldt; zie 8.2.²⁰

Geen beperking doelgroep

De onderzoeksbevoegdheid kan jegens een ieder worden uitgeoefend. Dat zit in het begrip 'preventief' (nr. 7, p. 1).

Inhoud van het bevel

'Het bevel bevat een omschrijving van het aangewezen gebied en de geldigheidsduur die niet langer dan twaalf uur mag bedragen. Het bevel bevat voorts de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de toepassing van de bevoegdheid om een ieder aan zijn kleding te onderzoeken op wapens of munitie noodzakelijk wordt geacht.' (art. 52 lid 3, tweede volzin, WWM, nieuw)

Zie verder 5.

²⁰

Buruma (2002) noemt de preventieve bevoegdheid van art. 52 lid 3 Sv (nieuw) een voorbeeld van het nieuwe verschijnsel van 'autoriserende strafwetgeving': wetgeving die overheidsoptreden autoriseert (als de juiste procedure is gevolgd), terwijl nauwelijks wordt voldaan aan vereiste 'voorzienbaarheid'. Niet alleen voor de burger maar ook voor de opsporingsambtenaar: 'Hoe moet de individuele agent bepalen wie hij daadwerkelijk fouilleert, als hij iedereen in een bepaald gebied mag fouilleren? Hij kan daar niet - vanuit zijn ervaring dat een op de vier verdachten van 12-24 jaar in het buitenland is geboren (Aanpak van jeugdcriminaliteit, Kamerstukken II 2001/02, 28 292, p. 7) - elke Marokkaanse of Antilliaanse jongere selecteren, want dan maakt hij zich schuldig aan discriminatie. De wetgever geeft hem echter geen criterium - zoals 'verdenking' - wat het hem moeilijk maakt zich achteraf te verantwoorden.'

9. Onderzoek kleding/reisbagage luchtpassagiers

Regeling

'De bedoelde ambtenaren alsmede andere daartoe door Onze Minister aangewezen personen zijn bevoegd een persoon die zich bevindt op een voor aankomst en vertrek van reizigers bestemd gedeelte van een luchtvaartterrein, als omschreven bij of krachtens de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 471), te allen tijde aan zijn kleding en reisbagage te onderzoeken.' (art. 52 lid 4 WWM, vernummerd maar inhoudelijk ongewijzigd).

Uitsluitend op wapens en munitie

Het onderzoek van kleding/reisbagage dient gericht te zijn op de aanwezigheid van wapens en munitie.

Territoriaal beperkt

De persoon wiens kleding- en/of bagage wordt onderzocht dient zich te bevinden 'in een voor aankomst en vertrek van reizigers bestemd gedeelte van een luchtvaartterrein'.

10. Voor preventieve toepassing geen machtiging RC vereist

Twee visies

Bij de behandeling van de wijzigingswet was de vraag aan de orde of de preventieve toepassing van de dwangmiddelen van de artt. 50-52 WWM (nieuw) de voorafgaande machtiging van de RC nodig maakt. De visies op dit punt zijn kort gezegd als volgt samen te vatten:

- het ingetrokken regeringswetsvoorstel (zie 3): *wél RC-machtiging*, immers voorafgaande rechterlijke toetsing is nodig omdat deze dwangmiddeltoepassing - zonder eis van concrete verdenking - ingrijpend is en vaak onherroepelijk c.q. onherstelbaar, en omdat deze toepassing niet verenigbaar is met art. 8 EVRM;
- het voorstel Van Camp (dat leidde tot de onderhavige wijzigingswet): *géén RC-machtiging*, nu de toepassing van voldoende waarborgen is voorzien, waaronder de bevelsbevoegdheid van de OvJ, en omdat een machtigingstaakvereiste in dit kader op gespannen voet zou staan met de reguliere strafvorderlijke taak van de RC als bedoeld in art. 170 Sv.

Argumenten voor RC-machtiging

De minister (nr. 75a, p. 3, ontleend aan kamerstukken bij het regeringsvoorstel):

'Het initiatiefwetsvoorstel van het lid Van de Camp strekt ertoe de uitoefening van de bevoegdheid vervoermiddelen, verpakkingen en bagage te onderzoeken en de bevoegdheid pstrekt ertoe de uitoefening van de bevoegdheid vervoermiddelen, verpakkingen en bagage te onderzoeken en de bevoegdheid personen aan hun kleding te onderzoeken, krachtens een bevel van de OvJ, niet langer te beperken tot de thans in de wet genoemde concrete aanleidingen, aanwijzingen en verdenkingen, maar deze ook tijdelijk en in een, door de burgemeester van de betrokken gemeente aangewezen gebied, te mogen toepassen.

Een dergelijke uitbreiding van politiebevoegdheden noopt, gelet op het ingrijpende en vaak onherroepelijke c.q. onherstelbare karakter daarvan, tot het aanbrengen van extra waarborgen en met name tot een rechterlijke toetsing *vooraf*. Immers, de RC kan in het kader van het gerechtelijk onderzoek, gelet op het bepaalde in (onder meer) artikel 195 Wetboek van Strafvordering, ambtshalve of op vordering van de OvJ in geval van een concrete verdenking bevelen dat de verdachte aan zijn persoon zal worden onderzocht.

Indien een dergelijke waarborg noodzakelijk wordt geacht bij fouillering *in geval van een concrete verdenking*, dan geldt dit in nog sterkere mate bij fouillering (en het doorzoeken van voertuigen, verpakkingen en bagage) zonder dat er sprake is van een concrete, geïndividualiseerde verdenking.

Zoals gesteld is inzet van dit zware instrument uitsluitend mogelijk op uitdrukkelijk bevel van de OvJ. Het bevel dient naar mijn oordeel slechts te worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de OvJ te verlenen door de RC. De RC dient te beoordelen of er voldoende redenen zijn om dit zware opsporingsinstrument in te zetten. Hij kan zich daarbij door de OvJ en door de lokale driehoek laten adviseren en van nadere informatie laten voorzien. Voorgeschreven is dat de OvJ bij het voorbereiden van een dergelijke actie reeds, in het kader van de gebiedsaanwijzing ex artikel 151b van de Gemeentewet, uitvoerig overleg pleegt met de bestuurlijke autoriteiten en dat dit ook in de driehoek is besproken. Op deze wijze wordt de afweging van de inzet van deze bevoegdheden gebracht op het niveau van functionarissen die reeds vertrouwd zijn met het nemen van de daaraan verbonden beslissingen. Dit is een belangrijke waarborg voor een verantwoorde inzet van deze nieuwe bevoegdheden.

Het overleg met en de afstemming in de driehoek, van zowel RC als OvJ, garandeert dat de gescheiden besluitvorming in het strafrechtelijk en bestuurlijk traject samen oploopt en zal derhalve in de praktijk niet of nauwelijks tot (extra) vertraging leiden.

Bij de afweging van het algemeen maatschappelijke veiligheidsbelang tegen het individuele belang van de burgers dient te worden gezien of door de uitbreiding van bevoegdheden geen onevenredige afbreuk wordt gemaakt op bestaande grondrechten zoals opgenomen in de Grondwet en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

(...) Bij het toekennen van ruimere bevoegdheden aan de politie bestaat het risico van willekeurige selectie. Dit risico kan tot een minimum worden beperkt door het aangewezen gebied waarbinnen de ruimere bevoegdheden mogen worden toegepast duidelijk te begrenzen en nauwkeurig te omschrijven en de toepassing van de ruimere bevoegdheden, zowel in het bestuursrechtelijke (gemeenteraad en burgemeester) als het strafrechtelijke traject (OvJ én RC), van meerdere toetsmomenten afhankelijk te maken en aan een ondubbelzinnige termijn te binden.

Tenslotte leidt het *ongeclausuleerd en zonder voldoende wettelijke waarborgen controleren* van vervoermiddelen, personen, verpakkingen en bagage, tot een ongeoorloofde inmenging van het openbaar gezag in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven, en is het toepassen van een ongeclausuleerde en niet met voldoende waarborgen omklede bevoegdheid derhalve niet verenigbaar met artikel 8 van het EVRM.'

Argumenten tegen RC-machtiging

Het lid Van de Camp (initiatiefwetsvoorstel) stelde hier tegenover (nr. 11, p. 5-6):

Met het creëren van een aparte bevoegdheid voor de OvJ naast de gebiedsaanwijzing door de burgemeester heb ik een belangrijk onderscheid met het wetsvoorstel van de regering weggenomen. Er is immers een nadrukkelijke aparte strafvorderlijke afweging in het voorstel ingebouwd. Ik vind het inhoudelijk niet nodig en juridisch niet juist om naast deze extra waarborg ook nog een machtiging van de RC te eisen, zoals opgenomen in het regeringsvoorstel.

Inhoudelijk acht ik een machtiging niet nodig omdat de rol van de OvJ al een extra waarborg ten opzichte van mijn eerdere voorstel inhoudt. Het systeem van waarborgen is naar mijn mening daarmee zeer uitgebreid. Allereerst moet de raad zich over de vraag uitspreken of in zijn algemeenheid de bevoegdheid aan de burgemeester moet worden verleend om veiligheidsrisicogebieden aan te kunnen wijzen. De burgemeester gaat vervolgens niet over tot aanwijzing van een veiligheidsrisicogebied dan na overleg in de driehoek. Het OM is dus vanaf het eerste begin bij de overwegingen betrokken.

De aanwijzing van een gebied als veiligheidsrisicogebied is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Dat wil zeggen dat er bezwaar en beroep tegen open staat. Belanghebbenden kunnen reeds in dat stadium hun bezwaren bekend maken tegen het voornemen preventief op wapens te gaan onderzoeken. De burgemeester brengt de gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad. Op die manier is ook de democratische controle op de gebiedsaanwijzing verzekerd. Voordat vervolgens daadwerkelijk tot uitoefening van de bevoegdheid in een veiligheidsrisicogebied kan worden overgaan moet de OvJ hier nog toe gelasten. Naar mijn mening is mijn voorstel daarmee voorzien van uitgebreide waarborgen. Nog meer waarborgen, die tevens leiden tot meer bureaucratie en meer inzet van mensen, acht ik niet nodig.

Juridisch acht ik het afhankelijk maken van de bevoegdheid preventief op wapens te onderzoeken van een machtiging van de RC niet juist. De hoofdfunctie van de RC betreft het gerechtelijk vooronderzoek. Daarnaast heeft de RC een rol bij de voorlopige hechtenis en de inverzekeringstelling. Tot slot is er een rol in het kader van het verkennend onderzoek op basis van de wet bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 1999, 245). Volgens art. 170 Sv zijn RC's belast met de behandeling van strafzaken. De waarde van de RC is in al deze gevallen dat hij kan afwegen of in een bepaalde specifieke zaak de dwangmiddelen jegens een bepaalde persoon of groep dienen te worden toegepast.

Zou ik het gebruik van de preventieve bevoegdheid in dit wetsvoorstel afhankelijk maken van een machtiging door de RC, dan zou deze via de achterdeur van deze specifieke wet een geheel nieuwe rol toebedeeld krijgen. Hij moet immers treden buiten zijn krachtens art. 170 Sv tot strafzaken beperkte verantwoordelijkheid en zich een oordeel vormen over de wenselijkheid van het verlenen van een algemene preventieve bevoegdheid gedurende een bepaalde tijd in een bepaald gebied. Dit gaat buiten de bevoegdheden die de RC heeft op basis van art. 170 Sv. Het zou ook inhoudelijk een andere afweging betekenen dan de RC op basis van de huidige wetgeving gewoon is te maken. De RC kan een dergelijke bevoegdheid naar mijn overtuiging niet krijgen zonder wijziging van dit artikel.'

De afloop

Het wetsvoorstel is door de EK op 13 mei 2002 zonder stemming aangenomen. Alleen GroenLinks tekende bezwaar aan, omdat de partij toestemming van de RC nodig achtte. GroenLinks nam hiermee het standpunt over van de Tweede-Kamerfractie van D66. Deze stemde in juli 2002 in de Tweede Kamer tegen, nadat een amendement om toetsing door de RC te stellen, sneuvelde. Een ruime Kamermeerderheid van PvdA, CDA, VVD, ChristenUnie en SGP vond de maatregel (zonder RC-toetsing) toen nodig om het wapenbezit en -gebruik terug te dringen.

Minister Korthals van Justitie liet destijds weten te overwegen de wet niet te ondertekenen, wanneer de zienswijze van de sociaal-liberalen niet door de andere fracties werd overgenomen. Maar in het debat in de Senaat op 13 mei 2002 zei de minister dat hij 'niet op scherp zal spelen wat betreft dit punt'. In dat debat noemde Van de Camp een voorgeschreven toetsing door de RC 'een extra bureaucratische last'.

100/105.11/97

Verslag managementteam d.d. 26 augustus 2002

2. Mededelingen

- ***Veiligheidsrisicogebied***

Bij wet van 13 juli 2002, Staatsblad 420 is de wijziging bekend gemaakt van de Gemeentewet en Wet wapens en munitie inzake de aanwijzing van veiligheidsrisicogebieden. ~~MT~~ zal aan een beleidsmedewerker vragen om een voorstel te vervaardigen voor een parkettelijk standpunt. Dit voorstel zal geagendeerd worden voor het MT van 28 oktober a.s.. Na vaststelling in het MT zal de notitie worden geagendeerd voor de driehoeksoverleggen.

✓
~~CL 11-10-02~~

100 / 0011 / 37

Aan : leden MT.
Van : P. Muijen.
Onderwerp : Veiligheidsrisicogebied.
Datum : 20 augustus 2002.

Bij Wet van 13 juli 2002, Staatsblad 2002, 420 is de wijziging bekend gemaakt van de Gemeentewet en Wet wapens en munitie inzake de aanwijzing van veiligheidsrisicogebieden. Voor een toelichting verwijs ik naar het bijgevoegde Staatsblad.

Het lijkt mij dat we daar iets van zouden moeten vinden en moeten afspraken. In ieder geval zou het stuk, met een standpunt van ons geagendeerd moeten worden voor de driehoeken. Inwerkingtreding wordt bij KB gedaan, duurt echter niet lang.

100/2011/17

Verslag managementteam d.d. 18 maart 2002

1. Notitie van [REDACTED] en [REDACTED] inzake Wet Wapens en Munitie

Het MT verzoekt Y [REDACTED] en [REDACTED] om een voorstel te vervaardigen voor een lokale tenlastelegging WWM. Tevens zullen zij bezien welke tenlasteleggingen er op dit moment in Compas aanwezig zijn en welke er verwijderd kunnen worden. [REDACTED] en [REDACTED] zullen het e.e.a. terugkoppelen met [REDACTED] en [REDACTED].

NOTITIE T.B.V. HET MT

Notitie betreffende:

- een wijziging van het Reglement wapens en munitie (in werking 01 december 2001)
- de concept telasteleggingen in COMPAS
- de richtlijnen voor de strafvordering

1. Wijziging van de Regeling wapens en munitie

Op 01 december 2001 is een wijziging van R.W.M. in werking getreden en de belangrijkste wijzigingen zijn:

Bij de in artikel 3 R.W.M. aangewezen voorwerpen die *zodanig* op een wapen gelijken dat zij voor **bedreiging** of **afdreiging** geschikt zijn, worden **naast** de op lijsten (a + B) genoemde voorwerpen, *tevens* aangewezen de voorwerpen die **"een sprekende gelijkenis vertonen met vuurwapens of met voor ontploffing bestemde voorwerpen"**. Bij de vaststelling van dat laatste werd gekeken naar een drietal criteria, namelijk: **de vorm, de afmeting en de kleur**.

Het criterium kleur is uit de onderdelen 3a en b van de R.W.M. verwijderd en speelt geen enkele rol meer. Over blijven dus vorm en afmeting!

De overige wijzigingen van de R.W.M. hebben betrekking op voorschriften betreffende "erkenning" en spelen slechts een rol bij de legale wapenhandel. Aangezien deze zaken zelden of nooit voorkomen, wordt in deze notitie **niet** ingegaan op voormelde wijzigingen.

2. Concept telasteleggingen Wet wapens en munitie in COMPAS

Alle in COMPAS voorkomende telasteleggingen zijn bekeken. Er is sprake van (zogenoemde) "landelijke tenlasteleggingen" en "lokale tenlasteleggingen".

Bij de "landelijke tenlasteleggingen", is het de CSO (verantwoordelijk voor opbouw en onderhoud van COMPAS) die het onderhoud aan die -landelijke-tenlasteleggingen uitvoert.

Bij de "lokale tenlasteleggingen" is het parket zelf verantwoordelijk voor vermeld onderhoud.

Alle tenlasteleggingen in COMPAS betreffende de Wet wapens en munitie zijn bekeken en ondergetekenden stellen het volgende voor:

- ♦ Nu er onduidelijkheid bestaat over wie op het parket verantwoordelijk is voor het onderhoud aan lokale tenlasteleggingen, dienen beoordelaars (voorlopig) **géén** gebruik te maken van die **lokale** tenlasteleggingen;
- ♦ In de zowel de landelijke- als de lokale tenlasteleggingen betreffende artikel 13 juncto artikel 55 Wet Wapens en Munitie (categorie I onder 7^e juncto artikel 3 Regeling Wapens en Munitie dienen de woorden "...en kleur..." te worden geschrapt **en** dienen de datum KB en het nummer van de Staatscourant te worden gewijzigd; (**actie**: Helpdesk I & A → Centrale Systeem Organisatie v.w.b. de landelijke tenlasteleggingen en de aanspreekpunten W.W.M. voor de lokale varianten)

Tevens stellen wij voor -vooruit lopend op de hiervoor genoemde actie- met spoed alle beoordelaars van de diverse teams op de hoogte te stellen van het feit dat in de hiervoor genoemde tenlasteleggingen de woorden "...en kleur..." dienen te worden geschrapt, **dan wel** de datum KB en nummer Staatscourant dienen te worden toegevoegd.

3. Richtlijnen voor de strafvordering

Uitgangspunt vormde **punt 4** van de notitie "richtlijnen OM" van [REDACTED] en [REDACTED] (**zie verslag MT van 18 juni 2001**) waarin wordt gesteld dat het O.M. in Den Bosch -destijds-(citaat) "nog steeds volgens de oude richtlijn rekwireert en dat ook de rechtbank geen hogere straffen oplegt voor verboden wapenbezit", dat terwijl er een strafverhoging had plaatsgevonden (van 4 naar 8 jaar).

Uit de vermelde notitie is niet op te maken wat bedoeld wordt met "de oude richtlijn", maar ondergetekenden zijn er van uitgegaan dat hier waarschijnlijk de "Richtlijn Wet wapens en munitie d.d. 18 oktober 1995" wordt bedoeld, waarvan veel beoordelaars nog wel een exemplaar hebben in een eventuele map met transactierichtlijnen.

Wel nu, die richtlijn wijkt in sterke mate af van de richtlijn die thans van kracht is, namelijk 1999R022, in werking getreden op 01 april 1999 en opgenomen in BOS/Polaris. De wapens zijn in deze richtlijn verdeeld over een vijftal lijsten, waarbij wapens op lijst 1 tot de minst gevaarlijke behoren en die op lijst 5 tot de gevaarlijkste.

Indien BOS/Polaris bij de beoordeling van een zaak op de juiste wijze wordt "gevoed", dan zal het rekwireer-advies zeker aansluiten bij de thans heersende mening over het straffen voor wapenbezit en is het niet noodzakelijk een aparte (lokale) richtlijn samen te stellen.

"s-Hertogenbosch, 11 maart 2002.

[REDACTED] (aanspreekpunt W.W.M. regio Brabant Zuid Oost)

[REDACTED] (aanspreekpunt W.W.M. regio Brabant Noord)

4ab.

Verslag managementteam d.d. 7 januari 2002

1. Aanspreekpunt Wet Wapens en Munitie

Het MT gaat akkoord met het voorstel om [REDACTED] (voor Brabant-Noord) en [REDACTED] (voor Brabant Zuid-Oost) aan te wijzen als aanspreekpunt voor de Wet Wapens en Munitie.

Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch

Nota

Aan de leden van het MT

Concipiënt
Doorkiesnummer(s)
Vooraf besproken met
Datum
Onderwerp

M.J.A. van Dulmen

[REDACTED], [REDACTED]

3 januari 2002

Afronding openstaand actiepunt "aanspreekpunt WWM" ([REDACTED])

De functie van aanspreekpunt WWM is de laatste tijd meermalen onderwerp van gesprek geweest in het MT. Genoemd aanspreekpunt is met name van belang binnen het primaire proces. Bovendien zijn er raakvlakken met de beide politieregio's.

De politieregio Brabant Noord over een Regionaal Bureau Wapens en Munitie (RBWM) en overweegt men in Brabant Zuid-Oost ook een dergelijk regionaal bureau op te richten (contactpersoon Johan Goos, afdelingschef Helmond-Centrum).

Door de verscheidenheid in de beide politieregio's ligt het voor de hand om per politieregio een contactpersoon wapens en munitie aan te wijzen.

Ik heb [REDACTED] (m.b.t. Brabant Noord) en [REDACTED] (m.b.t. Brabant Zuid-Oost) bereid gevonden als aanspreekpunt WWM op te gaan treden.

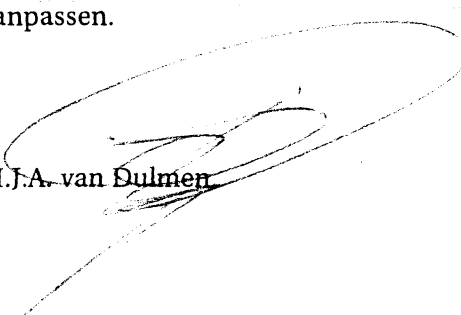
[REDACTED] en [REDACTED] zullen op korte termijn hetgeen [REDACTED] en [REDACTED] in hun notitie hebben verwoord m.b.t. OM-richtlijnen WWM gaan uitwerken (MT 18.6.2001 en 28.8.2001). Zij zullen daartoe een voorstel maken dat uiterlijk in een MT in februari 2002 ter besluitvorming zal worden aangeboden.

Genoemd voorstel zal eerst worden besproken met Brigitte de Zwaan van het SBB.

Frans en/of Ybe zijn graag bereid op het MT een toelichting te geven.

Tevens zullen [REDACTED] en [REDACTED] de huidige in Compas aanwezige tenlasteleggingen WWM op hun juistheid toetsen en daar waar nodig aanpassen.

M.J.A. van Dulmen



Openbaar Ministerie
College van procureurs-generaal

Voorzitter

Postadres Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Hoofdadvocaten-generaal
(Fgd.) hoofdofficiëren van justitie
Directeur BOOM
Hoofd BVOM
Directeur Rijksrecherche

Bezoekadres
Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
Telefoon +31 70 33 99 600
Fax +31 70 33 99 854

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Bestuurlijke en Juridische Zaken
mw. mr. M. Munsterman
070 3399804
4 december 2001
PaG/BJZ/1407
2
wijziging Regeling wapens en munitie

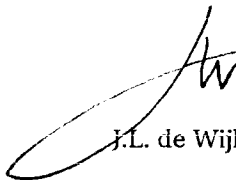
Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden
Wilt u slechts één zaak in
uw brief behandelen

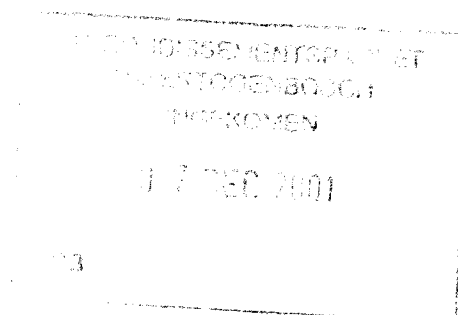
Collegae,

Hierbij bericht ik u dat op 1 december 2001 de Regeling Wapens en Munitie is gewijzigd. Voor de inhoud van de wijziging en een korte samenvatting daarvan verwijs ik naar de bijgevoegde tekst van de gewijzigde Regeling wapens en munitie (bijlage II: Staatscourant 27 november 2001, nr. 230) en de begeleidende brief (bijlage I).

Hoogachtend,

Het College van procureurs-generaal,


J.L. de Wijkerslooth





Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Preventie Jeugd en Sancties
Directie Bestuurszaken

Postadres Postbus 20300, 2500 EH Den Haag

Aan geadresseerde

PARKET-GENERAAL INGESLOMEN
Doss. 3396
29 NOV 2001
No. pag 2218

Bezoekadres
Gebouw Forum, Kalvermarkt 53
2511 CB Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 77 37
Telex 34554 mvj nl

Onderdeel	Juridische Zaken en Beleid
Contactpersoon	mr R.J. Bronsgeest / mr M. Stupar
Doorkiesnummer(s)	(070) 370 6096 / (070) 370 4693
Datum	26 november 2001
Bijlage(n)	2
Ons kenmerk	5133948/DBZ/01
Onderwerp	Wijziging Regeling wapens en munitie en consentverlening

Bij beantwoording
de datum en ons
kenmerk vermelden.

Geachte heer / mevrouw,

In deze brief treft u een aantal wijzigingen aan op het terrein van de wetgeving rond wapens en munitie. Allereerst treft u als bijlage I de definitieve Regeling tot wijziging van de Regeling wapens en munitie (Rwm) aan. Deze Regeling zal in de Staatscourant van 27 november 2001 worden gepubliceerd en met ingang van 1 december 2001 in werking treden. Tevens vindt u informatie over de wijzigingen ten aanzien van de consentverlening per 1 januari 2002.

A. Belangrijkste wijzigingen Regeling wapens en munitie

Hieronder geef ik enkel de belangrijkste wijzigingen kort weer. Voor een volledig overzicht van de wijzigingen verwijs ik u naar onderliggende Regeling en de daarbij behorende toelichting.

Belangrijkste wijzigingen zijn:

1. Wijziging artikel 3: kleurcriterium en opbouw.

Achtergrond

De Minister van Justitie wijst in artikel 3 van de Rwm voorwerpen aan die zodanig op een wapen lijken dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn. Naast specifiek in dit artikel genoemde voorwerpen worden er voorwerpen aangewezen die een sprekende gelijkenis vertonen met vuurwapens of met voor ontploffing bestemde voorwerpen. Bij de vaststelling hiervan wordt gekeken naar drie criteria, te weten: de vorm, de afmeting en de kleur.

De laatste jaren zijn allerlei vuurwapens verschenen in andere dan tot voor kort gebruikelijke kleuren. Door deze marktontwikkeling heeft het



criterium kleur zijn onderscheidend vermogen verloren.

Wijziging

Uit artikel 3, onderdelen a en b, van de Rwm is het criterium "kleur" verwijderd. Tevens is ter verduidelijking de opbouw van artikel 3 gewijzigd en zijn twee nieuwe onderdelen toegevoegd. De algemene bepalingen op grond waarvan wordt beoordeeld of voorwerpen voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn is in onderdeel a opgenomen en de specifieke bepaling (de lijsten a en b) in onderdeel b.

De verwijdering van het criterium kleur betekent dat de kleur van een voorwerp in het geheel niet meer bepalend is voor het beantwoorden van de vraag of er sprake is van een sprekende gelijkenis met vuurwapens of voor ontploffing bestemde voorwerpen. Bepalend hiervoor zijn derhalve enkel de vorm en de afmeting van het betreffende voorwerp. Teneinde te voorkomen dat personen met de inwerkingtreding van deze wijziging plotseling een voorwerp voorhanden hebben dat verboden is (categorie I-wapen), is een overgangsregeling gecreëerd. Deze overgangsregeling geldt alleen voor die voorwerpen die thans nog niet als een wapen van categorie I moeten worden beschouwd. Dit zijn de lucht-, gas- en veerdrukwapens en de nabootsingen van vuurwapens (speelgoedwapens) die qua vorm en afmeting niet sprekend gelijken op vuurwapens, of, indien zij dat wel doen, een kleur bevatten die nog niet is gebruikt voor echte vuurwapens.

2. Voorschriften erkenning.

Achtergrond

In het kader van de Wet wapens en munitie kan aan een persoon c.q. rechtspersoon een handelsvergunning (erkenning) worden verleend. Met deze erkenning kan men vervolgens legaal handelen in vuurwapens. Een erkenning wordt slechts verleend indien de aanvrager of de beheerder (feitelijk leidinggevende) aan bepaalde vereisten voldoet. Zo wordt deze persoon gescreend op betrouwbaarheid en dient er te zijn voldaan aan een bepaalde mate van vakbekwaamheid.

Werknemers van een vergunninghouder verrichten soms erkenningsplichtige handelingen zonder dat de beheerder (de feitelijk leidinggevende) daarbij aanwezig is. Voor die ondergeschikten gelden geen vakbekwaamheidseisen. Ook worden ze niet gescreend. Het Ministerie van Justitie heeft met het oog hierop aan de erkenning enkele voorschriften verbonden. Zo wordt ondermeer bepaald dat de handelingen waartoe de erkenning strekt onder de feitelijke leiding van de beheerder dienen te worden verricht. Een ander voorschrift is dat de beheerder erop toe moet zien dat de voor hem handelende personen de bepalingen, gesteld bij of krachtens de Wet wapens en munitie, naleven. In de praktijk zijn onduidelijkheden ontstaan over de betekenis van de begrippen "feitelijk leiding geven" en "de voor hem handelende personen".

Wijziging

De voorschriften waaronder een erkenning wordt verleend zijn gewijzigd.

Het begrip "feitelijk leiding geven" is nader uitgewerkt door aan te geven dat de beheerder bij de te verrichten erkenningsplichtige handelingen aanwezig moet zijn. Middels het nieuwe voorschrift 2 is expliciet aangegeven dat de beheerder erop toe moet zien dat de voor hem handelende personen in rechtstreeks dienstverband staan met de erkenninghouder.

3. Screening werknemers van erkenninghouders

Achtergrond

Zoals hierboven reeds aangegeven dient een erkenninghouder ondermeer te voldoen aan betrouwbaarheidseisen. Aan de werknemers worden geen eisen gesteld. Afwezigheid van betrouwbaarheidseisen aan de werknemers van erkenninghouders betekent dat een ieder kan werken bij een erkenninghouder en daarmee toegang heeft tot vuurwapens en daarover kan beschikken. Verschillende malen is geconstateerd dat personen met strafrechtelijke antecedenten werken voor een erkenninghouder. Dit is een ongewenste situatie. Het kan zelfs aanleiding zijn een erkenning in te trekken omdat voor misbruik gevreesd moet worden.

Wijziging

Middels een nieuw opgenomen artikel 8a is bepaald dat een erkenninghouder niet is toegestaan personen te werk te stellen zonder dat deze een verklaring omtrent het gedrag aan de erkenninghouder heeft overgelegd.

Teneinde te voorkomen dat personen die op dit moment werkzaam zijn bij erkenninghouders meteen zonder werk komen te zitten is een overgangsperiode opgenomen voor die personen die reeds op 1 december 2001 bij een erkenninghouder in dienst waren. Op die manier heeft men de mogelijkheid om een andere baan te vinden.

Inwerkingtreding

Deze Regeling treedt met ingang van 1 december 2001 in werking.

B. wijzigingen consentverlening

De bevoegdheid om consenten te verlenen gaat over van de korpschef van de politieregio naar de Belastingdienst/douane, Centrale dienst voor de in- en uitvoer (CDIU). Op 1 januari 2002 zal de consentverlening definitief gaan plaatsvinden door de CDIU. De tekst van de wet van 12 februari 2001 heb ik als bijlage 2 bijgevoegd.

Volledigheidshalve zet ik voor u de belangrijkste wijzigingen op een rijtje:

1. de CDIU gaat de consenten verlenen.
2. Een consent blijft vereist voor al het binnenkomen.
3. Voor het doen uitgaan is slechts nog een consent vereist in die gevallen waarbij wapens uitgaan of worden doorgevoerd naar een land van de EU.

Voor het aanvragen van een consent zal gebruik worden gemaakt van een



aangepast aanvraagformulier. Deze aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de CDIU.

Als gevolg van de wijzigingen zullen ook de vrijstellingen in de Regeling wapens en munitie worden aangepast. Door de wetwijziging is een aantal vrijstellingen namelijk niet meer mogelijk. De exacte wijziging van deze vrijstelling is op dit moment nog niet duidelijk. Hierover wordt u later geïnformeerd.

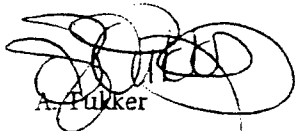
Voor vragen en informatie over de wijziging van de consentverlening kunt u vanaf 1 januari 2002 contact opnemen met de CDIU:

Belastingdienst/Douane
Centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003
9700 RD GRONINGEN
Telefoonnummer: 050-5239 183 en/of 5239 163
Faxnummer: 050-5239 150

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

de Minister van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de afdeling Juridische Zaken en Beleid,



A. Pukker

Wijziging Regeling wapens en munitie

20 november 2001/5096963/DBZ/01

De Minister van Justitie,

Gelet op de artikelen 2, eerste lid, categorie I, onder 7° en categorie IV, onder 6°; 2, derde lid; 3a, derde lid; 4; 5; 7, eerste lid, onder a; 8, zevende en achtste lid; 9, vijfde lid; 10, eerste en tweede lid; 14, vierde lid; 15; 22, tweede lid; 26, derde, vierde en zesde lid; 27, derde en vierde lid; 28a, tweede lid; 31, vijfde lid; 33, eerste en tweede lid; 38, eerste lid; 39; 40; 41; 42, eerste en tweede lid; 45, eerste lid, onder 2° en 52, derde lid van de Wet wapens en munitie;

Besluit:

Artikel I

De Regeling wapens en munitie¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

Als voorwerpen van categorie I, onder 7°, die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen of die zodanig op een wapen gelijken dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn, worden aangewezen:

- a. voorwerpen die voor wat betreft hun vorm en afmetingen een sprekende gelijkenis vertonen met vuurwapens of met voor ontploffing bestemde voorwerpen;
- b. voorwerpen vermeld op lijst a of lijst b van de bij deze regeling behorende bijlage I, alsmede niet in die bijlage genoemde voorwerpen die voor wat betreft hun vorm en afmetingen daarmee een sprekende gelijkenis vertonen;
- c. lucht-, gas- en veerdrukwapens die zodanig zijn gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is;
- d. stiletto's, valmessen en vlindermessen waarvan het heft van een stootplaat is voorzien;
- e. laserwapens die specifiek zijn ontworpen om permanente blindheid te veroorzaken;
- f. werppennen.

B

Na artikel 8 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8a

1. Een erkenninghouder die een vuurwapen van de categorie II of III of munitie vervaardigt, transformeert of in de uitoefening van een bedrijf uitwisselt, verhuurt of anderszins ter beschikking stelt, herstelt beproeft of verhandelt, stelt geen personen te werk die belast zullen worden met werkzaamheden dan nadat ten aanzien van deze personen een gunstig luidende verklaring omtrent het gedrag is verkregen.

2. De erkenninghouder stuurt een afschrift van de verklaring omtrent het gedrag zoals genoemd in het eerste lid aan de korpschef van het politiekorps in de regio waar de erkenninghouder dan wel een onderdeel daarvan is gevestigd.

C

In artikel 10 wordt na onderdeel d een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. Slechts infrarood-, dan wel laserwapens, uitsluitend bestemd en geschikt voor simulatie-, dan wel recreatieve doeleinden, aan derden ter beschikking worden gesteld.

D

In artikel 12, tweede lid, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. een registratie betreffende ter beproeving gegeven wapens en munitie.

E

In artikel 12 wordt onder vernummering van het achtste en negende lid tot negende en tiende lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

8. De in het tweede lid onder f genoemde registratie bevat kolomsgevoegd, de datum van ontvangst, het aantal, een omschrijving van het wapen met vermelding van het fabriekaat, type, kaliber en nummer, een omschrijving van de munitie met vermelding van fabriekaat, type en kaliber,

de naam en het adres van degene die ter beproeving heeft gegeven, de soort, het nummer en de afgevende instantie van het document waaruit de bevoegdheid blijkt van degene die ter beproeving heeft gegeven, gegevens betreffende de doorgifte van het wapen aan degene die het wapen ter beproeving heeft gegeven.

F

In artikel 13 wordt de zinsnede 'het in bijlage 3 bij deze wet opgenomen model' vervangen door: het in bijlage III bij deze regeling opgenomen model.

G

Artikel 18, eerste lid, onderdeel h, vervalt.

H

In artikel 18 wordt, na het tweede lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. de vrijstelling van het eerste lid, aanhef en onder a, geldt voor vuurwapens die na inwerkingtreding van dit artikel voor gebruik als zodanig ongeschikt zijn gemaakt uitsluitend indien uit een door een erkenninghouder of de in het bewijs van erkenning genoemde beheerder afgegeven en door de korpschef goedgekeurde verklaring blijkt dat het betreffende vuurwapen voor gebruik als zodanig ongeschikt is gemaakt op de wijze, beschreven in bijlage II van deze regeling.

I

Na artikel 18 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

1. Van het verbod in artikel 22, eerste lid, van de wet, wordt vrijstelling verleend voor het vervoeren van munitie en onderdelen van munitie van categorie II, uitsluitend voor de houders van een verlof tot vervoer van munitie van categorie III.

2. Van het verbod in artikel 26, eerste lid, van de wet, wordt vrijstelling verleend voor het voorhanden hebben van munitie en onderdelen van munitie van categorie II, uitsluitend voor

de houders van een verlof tot het voorhanden hebben van munitie van categorie III.

3. De vrijstellingen ingevolge het eerste en het tweede lid, gelden slechts voor zover:

a. de bevoegdheden van de houder van het verlof tot voorhanden hebben, onderscheidenlijk het verlof tot vervoer, met betrekking tot munitie van categorie II niet verder reiken dan die met betrekking tot de munitie van categorie III;

b. de munitie of onderdelen van munitie passen binnen de op het verlof omschreven specialisatie;

c. munitie met een kaliber boven de 12,7 mm (.50) niet voorzien is van brisante ladingen; en

d. munitie met een kaliber boven de 19 mm niet voorzien is van brisante ladingen en bovendien geen voortdrijvende ladingen bevat.

J

Artikel 29 komt te luiden:

Artikel 29

Van het verbod van artikel 27, eerste lid, van de wet wordt vrijstelling verleend voor:

a. het dragen van lucht-, gas- en veerdrukwapens van categorie IV aan personen aan wie deze overeenkomstig artikel 15 of artikel 16 van deze regeling ter beschikking worden gesteld. Artikel 15, tweede lid, onder b en c, en artikel 16, tweede lid, onder b en c, van deze regeling zijn van overeenkomstige toepassing;

b. het dragen van een wapen van categorie IV, onder 1°, aan personen ten aanzien van wie het wapen deel uitmaakt van hun duikuitrusting tijdens de beoefening van de duiksport.

K

Na artikel 51 wordt onder paragraaf 22 een nieuw artikel 51a ingevoegd, luidende:

Artikel 51a

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 3, Rwm, worden als voorwerpen van categorie I, onder 7°, die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen of die zodanig op een wapen gelijken dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn, aangewez-

zen:

a. voorwerpen die voor wat betreft hun vorm, afmetingen en kleur een sprekende gelijkenis vertonen met

vuurwapens of met voor ontploffing bestemde voorwerpen;

b. voorwerpen vermeld op lijst a of lijst b van de bij deze regeling behorende bijlage I, alsmede niet in die bijlage genoemde voorwerpen die voor wat betreft hun vorm, afmetingen of kleur daarmee een sprekende gelijkenis vertonen;

c. lucht-, gas- en veerdrukwapens die zodanig zijn gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is;

d. stiletto's valmessen en vlindermessen waarvan het heft van een stootplaat is voorzien;

e. laserwapens die specifiek zijn ontworpen om permanente blindheid te veroorzaken;

f. werppennen.

2. Dit artikel vervalt op 1 december 2002.

L

Artikel 57 komt te luiden:

Artikel 57

1. Artikel 8a van deze regeling geldt niet voor personen die op 31 juli 2001 in dienst waren bij een erkenninghouder.

2. Dit artikel vervalt op 1 december 2003.

M

Aan lijst a van de Regeling wapens en munitie behorende bij bijlage I worden in alfabetisch lexicografische volgorde de volgende voorwerpen toegevoegd:

CAPTAIN	lighter 2000	ar
CHAP MEI	onbekend	smg
HECKLER & KOCH	GMBH no: 252	sp
K	JCK80	ap
MAGNUM RESEARCH		
INC. MINEAIS MINN.	Desert Eagle 50 AE Pistol	vp
LETHAL ENFORCERS	onbekend	ip
SN	jcp 50	ap
S.W.	onbekend	sp
PUMA	made in China	sp
SMITH & WESSON	Liang Hua	sp

Aan lijst b van de Regeling wapens en munitie behorende bij bijlage I worden in alfabetisch lexicografische volgorde de volgende voorwerpen toegevoegd:

COLT	King Cobra	vp
EDISON TOYS	made in China	vp
GYMA	P-788	vg
GYMA	P-2000	vp
JIN PENG	1998-B1	vp
TACTICAL SMITH & WESSON	P. 339 blauw	vp
TACTICAL SMITH & WESSON	Gyma P. 139 zwart	vp

N

Voorschrift 1 van model WM 16, bijlage III, komt als volgt te luiden:

1. De handelingen waartoe de erkenning strekt, moeten worden uitgevoerd onder de feitelijke leiding en in de directe aanwezigheid van de in dit bewijs van erkenning genoemde beheerder.

O

Onder vernummering van de voorschriften 2 tot en met 9 van model WM 16, bijlage III, in 3 tot en met 10 wordt een nieuw voorschrift 2 ingevoegd, luidende:

2. De beheerder ziet erop toe dat de voor hem handelende personen in rechtstreeks dienstverband staan met de erkenninghouder.

P

In bijlage III wordt na model WM 30 een nieuw model WM 31 toegevoegd, luidende:

WM 31. Model Ontvangstbewijs als bedoeld in artikel 13 van de Regeling wapens en munitie

A: naam erkenninghouder:
erkenningnummer:
adres:
postcode en woonplaats:
telefoonnummer:

naam beheerder:

B: naam vergunninghouder:
nummer bevoegdheidsdocument:
afgevend instantie:
adres:
postcode en woonplaats:
telefoonnummer:

De hierboven onder A vermelde
erkenninghouder/beheerder verklaart
dat hij van de onder B genoemde ver-
gunninghouder de hieronder vermelde
wapens in ontvangst heeft genomen:

Fabrikant:	model/type:	Serienummer:	kaliber:
...	...	...	...
...	...	...	...
...	...	...	...
...	...	...	...
...	...	...	...

Datum:

Handtekening
erkenninghouder/beheerder:
Handtekening vergunninghouder:

Artikel II

Deze regeling treedt in werking met
ingang van 1 december 2001.

Deze regeling zal in de Staatscourant
worden geplaatst.

Den Haag, 20 november 2001.

De Minister van Justitie,

A.H. Korthals.

¹ Stcrt. 1997, 129; laatstelijk gewijzigd bij de Rege-
ling van de Minister van Justitie van 28 december
1999, Stcrt. 253.

Toelichting algemeen

De Wet Wapens en Munitie (Stb.
1986, 41; hierna Wwm) laat nadere
uitwerking van een aantal wettelijke
bepalingen over aan de Minister van
Justitie. De huidige Regeling Wapens
en Munitie (Rwm), welke in 1997 in
werking is getreden, voorziet hierin.
In 1999 heeft na een evaluatie een
eerste herziening van de Rwm (Stcrt.
1999, 253) plaatsgevonden. Bij die
wijziging is aangekondigd dat de wij-
ziging uit twee tranches zou bestaan.
Onderhavige wijziging vormt de twee-
de tranche. Op basis van een in het
voorjaar 2000 gehouden consultatie-
ronde is een aantal onderwerpen in
deze wijziging opgenomen. Na deze
tweede tranche is reeds voorzien in
een derde achtereenvolgende wijziging
van de Rwm omdat een aantal onder-
werpen nadere uitwerking vergt.

Daarnaast zal in verband met een
gezamenlijke wijziging van de In- en
uitvoerwet en de Wwm (wederuitvoer
van strategische goederen) de Rwm
eveneens een wijziging moeten onder-
gaan. Tenslotte zijn er verschillende
ontwikkelingen, zoals de uitwerking
van de aanbevelingen van de werk-
groepen die zijn ingesteld door het
Landelijk platform vuurwapens, die
mogelijk een nadere aanpassing van
de Rwm tot gevolg kunnen hebben.

Deze wijziging omvat een aantal
onderwerpen. In dit algemene gedeel-
te van de toelichting wordt een aantal
daarvan kort toegelicht. Een belang-
rijke wijziging in deze herziening
vormt het loslaten van het criterium
kleur in artikel 3 van de Rwm. Dit
betekent dat de kleur van een voor-
werp in het geheel niet meer bepalend
is voor het beantwoorden van de
vraag of er sprake is van een sprekende
gelijkenis met vuurwapens of voor
ontploffing bestemde voorwerpen.
Reden hiervoor is, dat het criterium
'kleur' geen onderscheidend vermogen
meer heeft. Dit is het gevolg van de
ontwikkeling van vuurwapens, welke
zijn uitgevoerd in andere dan voor
vuurwapens gebruikelijke kleuren,
zoals die sinds het begin van de ont-
wikkeling van vuurwapens worden
gebruikt. Voor een uitgebreide toe-
lichting op dit punt wordt verwezen
naar de specifieke toelichting op dit
onderdeel.

Een tweede onderwerp vormt de toet-
sing van de betrouwbaarheid van de
medewerkers van erkenninghouders.
Tot op heden werden deze medewer-
kers niet getoetst op betrouwbaar-
heid. Dit is een ongewenste situatie
aangezien deze medewerkers in het
kader van het verhandelen van
wapens wel in contact (kunnen)
komen met die wapens, dan wel de
administratie beheren op basis waar-
van controles plaatsvinden. Om die
reden is er voor gekozen de erken-
ninghouder te verbieden personen te
werk te stellen zonder dat een verklaring
omtrent het gedrag is overgelegd.

De overige wijzigingen sluiten aan
bij diverse ontwikkelingen in de prak-

tijk. Artikel 18 is aangepast en een
artikel 18a is toegevoegd. De huidige
redactie van artikel 18 bleek niet
geheel duidelijk. De wijziging sluit
aan bij de oorspronkelijke bedoeling
van dit artikel. In artikel 29 is een
vrijstelling opgenomen voor het dra-
gen van een mes als onderdeel van de
duikuitrusting. De lijst met voorwer-
pen op bijlage I van de regeling is
aangevuld op basis van de adviezen
van de Werkgroep Advies Wet
wapens en munitie. Tot slot is het
model ontvangstbewijs, zoals bedoeld
in artikel 13 van de Rwm, vastgesteld
en opgenomen in bijlage III.

Toelichting op onderdelen

Artikel I

A

Op grond van artikel 2, eerste lid,
categorie I, onder 7°, kunnen voor-
werpen, die een ernstige bedreiging
van personen kunnen vormen of die
zodanig op een wapen gelijken dat zij
voor bedreiging of afdreiging geschikt
zijn, door de Minister van Justitie
worden aangewezen als wapen van
categorie I. De aanwijzing van voor-
werpen vindt plaats in artikel 3 van
de Regeling.
Artikel 3 is op een aantal punten
gewijzigd. Zo is het criterium kleur
verwijderd, de opbouw veranderd en
zijn er twee nieuwe onderdelen toege-
voegd.

De opbouw van artikel 3 is gewij-
zigd. In onderdeel a is het algemene
criterium 'een sprekende gelijkenis'
opgenomen (het oude onderdeel b), in
onderdeel b wordt verwezen naar de
lijsten a en b van bijlage II (het oude
onderdeel a). Met deze wijziging in
opbouw wordt benadrukt dat bij het
bepalen of een voorwerp een sprekende
gelijkenis vertoont met vuurwa-
pens of voor ontploffing bestemde
voorwerpen eerst gebruik moet wor-
den gemaakt van het algemene crite-
rium en pas in tweede instantie van
de in bijlage II van de Rwm opgeno-
men lijsten a en b.

Onderdeel a bevat een algemene
bepaling, waarin het criterium kleur
niet meer is opgenomen. Dit betekent
dat thans enkel nog de criteria vorm
en afmetingen bepalend zijn voor de
vraag of een voorwerp een gelijkenis
vertoont met bestaande vuurwapens
of voor ontploffing bestemde voor-
werpen. Het voorwerp behoeft niet

een gelijkenis te vertonen met één specifiek vuurwapen of voor ontploffing bestemd voorwerp. Bepalend is of de voorwerpen gelijken op vuurwapens of voor ontploffing bestemde voorwerpen in het algemeen en in zoverre voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn.

De voorwaarden die gelden om te voldoen aan het criterium 'sprekende gelijkenis' zijn primair de vorm van het voorwerp en in mindere mate 'de afmetingen'. De vorm moet voldoen aan die van vuurwapens of voor ontploffing bestemde voorwerpen in het algemeen. De afmetingen moeten in het algemeen overeenkomen met de afmetingen van bestaande vuurwapens of voor ontploffing bestemde voorwerpen van dit soort. Dat wil zeggen dat een verschil van enkele centimeters vaak niet van belang is. Het criterium 'afmetingen' is ondergeschikt aan het criterium 'vorm'. Dit vanwege het feit dat de laatste jaren steeds meer vuurwapens op de markt zijn verschenen met totaal uiteenlopende afmetingen.

Het criterium 'kleur' is verwijderd aangezien het geen onderscheidend vermogen meer heeft. Deze situatie vloeit voort uit de ontwikkeling van vuurwapens, uitgevoerd in andere dan tot voor kort voor vuurwapens gebruikelijke kleuren. Het betreft hier vuurwapens die gedeeltelijk, grotendeels of nagenoeg geheel uitgevoerd zijn in bijvoorbeeld de kleuren rood, groen, of geel. Lucht-, gas- en veerdrukwapens werden reeds eerder geproduceerd in deze (tot voor kort) ongebruikelijke kleuren. Deze voorwerpen waren op grond van het oude artikel 3, aanhef en onder a, in eerste instantie niet te categoriseren als categorie I en derhalve een categorie IV-wapen. Dit was een uiterst onwenselijke situatie, aangezien deze voorwerpen door vorm en afmetingen, ondanks hun afwijkende kleur, in verschillende omstandigheden toch hun bedreigend karakter bleken te behouden. Bovendien zijn in de praktijk diverse malen wapens aangetroffen die met een verbuis waren overgespoten, waardoor ze niet, of zeer moeilijk, van een echt wapen in originele kleur te onderscheiden waren. Er is een overgangsregeling gecreëerd teneinde te voorkomen dat bezitters van een wapen van categorie IV van het ene op het andere moment een wapen van categorie I voorhanden

hebben, hetgeen verboden is. Let wel, deze overgangsregeling houdt niet meer in dan dat de oude regelgeving gedurende de overgangstermijn op dit punt van toepassing blijft. Concreet betekent dit dat de meeste voorwerpen in tot voor kort ongebruikelijke kleuren, door de ontwikkelingen op de vuurwapenmarkt ook onder de werking van dit overgangsartikel een wapen van categorie I kunnen zijn. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de toelichting op dit overgangsartikel.

Het nieuwe onderdeel b is vrijwel identiek aan het oude onderdeel a. De wijziging houdt voornamelijk verband met de reeds beschreven veranderde opbouw van artikel 3. Een juiste toepassing van het nieuwe onderdeel a kan leiden tot een andere functie van onderdeel b. In plaats van een aanvullend karakter zullen de lijsten dan een meer illustratief karakter krijgen. Bijkomend voordeel hiervan is dat plotselinge categoriewisselingen, zoals dat in de oude situatie veelvuldig heeft plaatsgevonden wanneer de lijsten a en b werden aangevuld, minder vaak zullen voorkomen. Indien een voorwerp op grond van onderdeel a reeds als categorie I moet worden beschouwd, zal de plaatsing van dit voorwerp op lijst a of b hier immers geen verandering in teweeg brengen.

De onderdelen c en d zijn niet gewijzigd.

Onderdeel e is nieuw. Dit onderdeel houdt verband met het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben (Conventionele wapensverdrag, Trb. 1981, 154; laatstelijk Trb. 1996, 68; verder te noemen: CWV). Het CWV is in werking getreden op 2 december 1983. Op 18 juni 1987 heeft Nederland het verdrag bekrachtigd. Het verdrag is een raamverdrag met afzonderlijke protocollen voor verschillende soorten conventionele wapens. Het verdrag regelt onder meer de werkingssfeer, toetreding en toetsing. De protocollen bevatten bepalingen over specifieke categorieën conventionele wapens. De afzonderlijke protocollen dienen door de bij het

verdrag aangesloten staten te worden goedgekeurd.

Protocol IV van het Verdrag verbiedt het gebruik en de overdracht van laserwapens die specifiek zijn ontworpen om permanente blindheid te veroorzaken. Dit protocol is op 13 oktober 1995 te Wenen tot stand gekomen en daarna door Nederland geratificeerd.

Uit de memorie van toelichting bij de Goedkeuringswet d.d. 12 maart 1998 (TK, vergaderjaar 1997-1998, 25 925 (R 1614), nr. 3) blijkt dat de tenuitvoerlegging van het op 13 oktober 1995 te Wenen tot stand gekomen Aanvullend Protocol inzake blindmakende laserwapens (Protocol IV) geen nieuwe wetgeving vereist, aangezien artikel 8 van de Wet Oorlogsstrafrecht dermate ruim geformuleerd is dat de verplichtingen voortvloeiende uit Protocol IV ook onder de aldaar genoemde 'wetten en gebruiken' van oorlog zijn te vatten.

Immers, deze blindmakende laserwapens zijn eerst en vooral oorlogswapens (zie paragraaf 8 van de memorie van toelichting bij de goedkeuringswet), waarop het oorlogs(straf)recht van toepassing is. De handhaving van het Oorlogsstrafrecht, en daarmee het zwaartepunt van de handhavingsspanning, berust bij de Minister van Defensie.

Slechts in zeer uitzonderlijke gevallen zouden dergelijke (kostbare en vaak omvangrijke) wapens(systemen) in handen kunnen vallen van particulieren, die daarmee vervolgens de democratische rechtsstaat c.q. de openbare (rechts)orde bedreigende handelingen zouden kunnen begaan. Om dergelijke (bijna theoretische, maar niet volledig ondenkbare) situaties, welke buiten het bereik van het Oorlogs(straf)recht vallen, het hoofd te kunnen bieden is nadere regelgeving vereist (zie paragraaf 11 memorie van toelichting bij de goedkeuringswet) in zoverre, dat blindmakende laserwapens bij ministeriële regeling door de Minister van Justitie op grond van artikel 2, eerste lid (Categorie I), onder ten zevende, van de Wet wapens en munitie, zullen worden aangewezen als zijnde 'voorwerpen die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen'. Hiermee zijn bedoelde wapens categorie I wapens. Aldus zal het bepaalde bij of krachtens de Wet wapens en

munitie van toepassing zijn op deze wapens.

Middels het nieuwe onderdeel e wordt uitvoering gegeven aan protocol IV van bovengenoemd verdrag. Onder permanente blindheid wordt in dit kader verstaan het onomkeerbaar en ongeneeslijk verlies van gezichtsvermogen dat een ernstig invaliderende uitwerking heeft zonder een kans op verbetering. Ernstig invaliderend is een gezichtsvermogen van minder dan 20/200 op de schaal van Snellen, gemeten met beide ogen.

Het nieuwe onderdeel f wijst een werppen aan als een wapen van categorie I. Dit overeenkomstig het advies van de Werkgroep Advies Wet wapens en munitie. Een werppen is een soort kort en rank gevormd metalen of hard kunststof voorwerp, voorzien van een scherpe punt, dan wel meerdere snijdende delen. Het wordt van origine gebruikt bij diverse Japanse vechtsporten en behoort tot dezelfde soort wapens als de werpster. Als verzamelnaam wordt ook wel de term 'Shaken' of 'Shuriken' gebruikt. De werppen, wordt, evenals de werpster, geacht een ernstige bedreiging voor personen te kunnen vormen, terwijl het geen enkel maatschappelijk nut dient.

B
Op dit moment worden aan de werknemers van erkenninghouders geen betrouwbaarheids- en/of vakbekwaamheidseisen gesteld. Dit zou kunnen betekenen dat ook 'onbetrouwbare' werknemers werkzaam zijn bij een erkenninghouder en daarmee toegang hebben tot vuurwapens en daarover kunnen beschikken. Dit is een onwenselijke situatie. Het kan zelfs aanleiding zijn een erkenning in te trekken omdat in die situatie voor misbruik gevreesd moet worden. Immers, het gedrag van medewerkers kan (mede) aanleiding zijn voor het aannemen van 'vrees voor misbruik'. Om het ontstaan van een dergelijke situatie te voorkomen zal een erkenninghouder aan de werknemer om een verklaring omtrent het gedrag moeten vragen voordat hij de desbetreffende persoon te werk stelt. Dit geldt niet alleen voor de werknemers die direct met de vuurwapens in aanraking komen, maar ook voor het administratieve personeel.

De minister heeft op grond van artikel 10, tweede lid van de wet de

mogelijkheid om voor categorieën van erkenninghouders verschillende eisen te stellen. De noodzaak om eisen te stellen liggen met name bij de vuurwapens van categorie II en III. Om die reden wordt een artikel 8a aan de regeling toegevoegd waarbij het een erkenninghouder niet is toegestaan personen te werk te stellen zonder dat daarvoor vooraf een verklaring omtrent het gedrag is verkregen. Een afschrift van de verklaring omtrent het gedrag moet aan de korpschef worden gezonden van de politieregio waar de erkenninghouder dan wel een onderdeel van diens onderneming/bedrijf is gevestigd.

C
Aan erkenninghouders worden op grond van artikel 10 eerste lid van de WWM en artikel 9 RWM eisen gesteld aan de vakbekwaamheid. In het huidige artikel 10 RWM zijn vrijstellingen opgenomen van de vakbekwaamheid voor bepaalde soorten bedrijven. Het vakbekwaamheidsdiploma is van weinig nut voor personen die alleen infrarood/laser 'wapens' ter beschikking willen stellen voor simulatie. Hierbij kan gedacht worden aan: Fire Arms Training System (in gebruik bij onder andere politie en leger) of het gebruik voor recreatieve doeleinden zoals het kleiduivenschietsen met infrarood wapens. Bij deze systemen betreft het volledig omgebouwde wapens waarbij zich in de loop een infraroodlamp/laser bevindt die een lichtbundel produceert. De reflectie van deze lichtbundel op een reflector (bijvoorbeeld op een kleiduif) wordt opgevangen en met behulp van een computer wordt bepaald of het doel is geraakt. Omdat deze wapens vaak wel voor afdreiging geschikt zijn, dient onder andere het ter beschikking stellen van deze wapens voor verhuur wel door een erkenning te worden gedekt. In de erkenning worden nadere voorwaarden en beperkingen gesteld die van toepassing zijn op het ter beschikking stellen van dergelijke wapens.

Diverse erkenningen zijn afgegeven waarbij voor dit type activiteiten met betrekking tot deze voorwerpen aan de aanvrager een ontheffing van de vakbekwaamheidseisen is verleend. Aangezien deze wapens geen direct fysiek gevaar opleveren voor de gebruiker en de erkenninghouder, is

het voldoen aan de vakbekwaamheidseisen niet noodzakelijk. Opname van deze vrijstelling in de RWM leidt tot meer uniformiteit onder de erkenninghouders en voorkomt onnodige administratieve belasting bij zowel de ontheffingaanvrager als verlener.

D
Ingevolge artikel 9, van de Wet wapens en munitie, is het beproeven van wapens en munitie een erkenningsplichtige handeling indien dit geschiedt in de uitoefening van een bedrijf. Hiervan moet op grond van artikel 12, eerste lid, van deze regeling een register bijgehouden worden. In artikel 12, tweede lid, is de inrichting van dit register nader uitgewerkt. Middels onderhavige wijziging is ten aanzien van het beproeven vastgesteld dat hiervan een afzonderlijke registratie moet worden bijgehouden.

E
De afzonderlijke registratie van het beproeven, zoals opgenomen in het nieuwe tweede lid van artikel 12, heeft dezelfde opbouw en bevat dezelfde gegevens als de registratie betreffende het in bewaring of ter reparatie gegeven wapens en munitie.

F
Voor een toelichting op dit onderdeel wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel P van deze regeling.

G
De vrijstelling voor het doen binnenkomen of uitgaan, vervoeren, voorhanden hebben en overdragen van munitie en onderdelen van munitie van categorie II, voor houders van een verlof tot voorhanden hebben van munitie van categorie III, is uit artikel 18 verwijderd. In een nieuw artikel is deze vrijstelling, overeenkomstig de oorspronkelijke bedoelingen van het oude onderdeel h, in een andere, beperkte en meer nauw omschreven, vorm gegoten.

H
Middels deze wijziging wordt de bewijslast ten aanzien van de toepasbaarheid van de vrijstelling voor vuurwapens die vanaf heden voor gebruik als zodanig ongeschikt worden gemaakt expliciet gelegd bij de bezitter van het vuurwapen. Op deze manier wordt getracht te voorkomen dat wapens buiten de registratie kun-

nen worden geplaatst zonder dat aan de voorwaarden hiervoor is voldaan. De verklaring van de erkende wapenhandelaar zal, indien de korpschef deze heeft goedgekeurd, als bewijs kunnen dienen dat het betreffende wapen op de juiste wijze ongeschikt is gemaakt voor gebruik.

I
Deze bepaling houdt verband met de hiervoor reeds besproken verwijdering van onderdeel h uit het eerste lid van artikel 18 van de regeling. Voornaamste doel van de wijziging is de reikwijdte van de vrijstelling aan te laten sluiten bij de oorspronkelijke bedoeling ervan. De doelstelling van het oude onderdeel was immers aan verlofhoudende verzamelaars van munitie van categorie III tevens de mogelijkheid te geven, wanneer dit binnen hun specialisatiegebied past, munitie van categorie II voorhanden te hebben zonder hiervoor een ontheffing bij de minister te hoeven vragen. De vrijstelling van de categorie II-munitie diende echter in geen geval verder te reiken dan de bevoegdheden van de verlofhouder ten aanzien van zijn munitie van categorie III. Vooral deze laatste voorwaarde schiep in de oude situatie onduidelijkheid, aangezien dit in tegenspraak leek met de aanhef van artikel 18, waarin voor verscheidene handelingen werd vrijgesteld. Teneinde de eis te waarborgen dat op grond van deze vrijstelling niet meer bevoegdheden worden verkregen ten aanzien van munitie van categorie II, dan de betreffende verlofhouder heeft ten aanzien van munitie van categorie III, is de reikwijdte van de vrijstelling thans expliciet beperkt gebleven tot het voorhanden hebben en vervoer van munitie en onderdelen van munitie van categorie II. Een verlofhouder beschikt op grond van een verlof immers nooit over meer, dan juist deze bevoegdheden. De vrijstelling is ten aanzien van deze twee handelingen opgesplitst in afzonderlijke delen. Een vrijstelling voor vervoer van munitie en onderdelen van munitie van categorie II, uitsluitend voor de houders van een verlof tot vervoer van munitie van categorie III en een vrijstelling tot het voorhanden hebben van munitie en onderdelen van munitie van categorie II, uitsluitend voor de houders van een verlof tot het voorhanden hebben van munitie van

categorie III. Voor beide vrijstellingen gelden een aantal voorwaarden. Deze voorwaarden zijn niet gewijzigd. Dit betekent onder andere dat de vrijstelling niet geldt indien het verzamelaars betreft die hetzij in het geheel niet over een verlof tot voorhanden hebben van munitie van categorie III beschikken, hetzij wel zo'n verlof hebben, maar munitie van categorie II voorhanden wensen te hebben die geen relatie heeft met hun verzameling munitie van categorie III, althans buiten de desbetreffende specialisatie valt.

J
Lid a is het huidige artikel 29, hierin is geen verandering opgetreden. Lid b is een aanvulling op het oude artikel 29. In het kader van de duiksport wordt gebruik gemaakt van een zogenaamd duikersmes. Een duikersmes wordt gekenmerkt door een snijkant aan beide zijden van het lemmet. Deze messen vallen onder categorie IV onder 1o van de WWM. Op grond van artikel 27 eerste lid WWM is het dragen van een wapen uit categorie IV verboden. Voor het dragen van een dergelijk mes is dan ook een verlof nodig op grond van artikel 29, derde lid WWM. Op grond van artikel 27, vierde lid WWM kan de Minister van Justitie vrijstelling verlenen van het verbod tot dragen van een wapen uit categorie IV met betrekking tot onder andere sportbeoefening. Het beoefenen van de duiksport valt onder de mogelijkheid van de vrijstelling. Gelet op het feit dat het dragen van een mes tijdens het beoefenen van de duiksport, de duiker de mogelijkheid biedt om zich te redden uit levensbedreigende situaties, is een vrijstelling wenselijk. De politie blijkt in de praktijk bovendien zeer verschillend om te gaan met het dragen van messen door duikers. Een vrijstelling kan op dit punt duidelijkheid verschaffen. Op grond van artikel 6 WWM kan de minister voorwaarden verbinden en beperkingen stellen aan de vrijstelling. De vrijstelling is in die zin beperkt dat het dragen is toegestaan direct tijdens het beoefenen van de duiksport. Dit betekent dat een duiker vanaf het moment dat hij ter beoefening van de duiksport zijn duikuitrusting aantrekt tot het moment dat hij deze weer uittrekt, een duikersmes mag dragen.

K
Deze overgangsregeling is opgenomen teneinde zowel particulieren als handelaren de mogelijkheid te geven de lucht-, gas- en veerdrukwapens, die ingevolge de wijziging van artikel 3 van deze regeling plotseling onder categorie I zouden vallen, van de hand te kunnen doen zonder in strijd te handelen met de in de Wwm opgenomen verbodsbepalingen ten aanzien van deze categorie wapens. Let wel, deze overgangsregeling houdt niet meer in dan dat de oude regelgeving op dit punt gedurende een jaar van toepassing blijft. Ten aanzien van de voorwerpen die reeds onder de tekst van het oude artikel 3 een categorie I-wapen waren, verandert er derhalve niets. Gelet op de ontwikkelingen op de vuurwapenmarkt betekent dit concreet dat de meeste voorwerpen in tot voor kort ongebruikelijke kleuren ook onder de werking van dit overgangsartikel een wapen van categorie I kunnen zijn. Zo is bijvoorbeeld een voorwerp in de kleur rood dat ook qua vorm en afmeting een sprekende gelijkenis vertoont met vuurwapens een wapen van categorie I. Dit vanwege het feit dat er verscheidene vuurwapens in deze kleur zijn geproduceerd.

L
Artikel 8a heeft tot gevolg dat personen die werkzaam zijn bij een erkenninghouder zoals genoemd in dit artikel en waarvoor geen verklaring omtrent het gedrag wordt verkregen, niet meer werkzaam mogen zijn bij de betreffende erkenninghouder. Om de mogelijkheid te bieden om een andere functie te zoeken geeft dit artikel de mogelijkheid om tot 1 december 2003 werkzaam te zijn bij de erkenninghouder zonder verklaring omtrent het gedrag te hebben verkregen en ondertussen naar een functie te zoeken buiten de organisatie van de erkenninghouder.

M
Artikel 2, eerste lid, aanhef en categorie I, onder 7°, van de Wet wapens en munitie, bepaalt dat als wapens in de zin van deze wet worden aangemerkt de door de Minister van Justitie aangewezen voorwerpen die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen of die zodanig op een wapen gelijken dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn.

Artikel 3 van de Regeling wapens en munitie, aanhef en onder a, bepaalt onder meer dat als voorwerpen van categorie I, onder 7°, worden aangewezen de voorwerpen vermeld op lijst a of b van de bij deze regeling behorende bijlage I.

De Minister van Justitie wijzigt op advies van de Advieswerkgroep wapens en munitie regelmatig deze lijsten a en b. In het onderhavig besluit zijn de recente voorstellen van de Werkgroep Advies Wet wapens en munitie overgenomen.

N en O

Een erkenning wordt onder enkele, veelal vaststaande, voorschriften en beperkingen verleend. Zo wordt onder meer bepaald dat de handelingen waartoe de erkenning strekt onder de feitelijke leiding van de beheerder dienen te worden verricht. Een ander voorschrift is dat de beheerder erop toe moet zien dat de voor hem handelende personen de bepalingen, gesteld bij of krachtens de Wet wapens en munitie, naleven. In de praktijk zijn onduidelijkheden ontstaan over de betekenis van de begrippen 'feitelijk leiding geven' en 'de voor hem handelende personen'. Teneinde duidelijkheid te scheppen zijn de voorwaarden van de erken-

ning aangepast. Het begrip 'feitelijk leiding geven' is nader uitgewerkt door expliciet aan te geven dat de beheerder bij de te verrichten handelingen aanwezig moet zijn. Middels het nieuwe voorschrift 2 is een uitwerking gegeven aan het begrip 'de voor hem handelende personen'. Aangegeven is dat er sprake moet zijn van een rechtstreeks dienstverband.

P

Artikel 13 bepaalt dat de erkende, dan wel de beheerder, zoals bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Wet wapens en munitie, bij verkrijging van wapens van categorie III van personen die door middel van een verlof tot voorhanden hebben, dan wel een jachtakte, bevoegd zijn deze wapens voorhanden te hebben, een ontvangstbewijs aan deze personen dient te verstrekken. Dit ontvangstbewijs is echter nooit officieel vastgesteld. Het model van dit ontvangstbewijs wordt daarom thans opgenomen in bijlage III van de Regeling wapens en munitie.

Den Haag, 20 november 2001.

De Minister van Justitie,

A.H. Korthals.

100/0011/97

Verslag managementteam d.d. 3 december 2001

- [redacted] zal [redacted] benaderen voor aanspreekpunt Wet Wapens en Munitie. [redacted] zal de memo van [redacted] en [redacted], waarin een vraag gesteld wordt, over de wet wapen en munitie overhandigen aan [redacted].

[redacted]: graag aanvullen / wijzen
op intranetpag. "portefolio"
Dank! 26⁶/12-01

Verslag managementteam d.d. 2 april 2001

- Besloten wordt om [REDACTED] aan te wijzen als aanspreekpunt voor het gehele parket inzake de Wet Wapens en Munitie.

Ook vermelden op lijst met
[REDACTED] functies.

1/4/01 van [REDACTED] door [REDACTED] Hvd Streek

CONCEPT-BELEIDSLIJN VEEL VOORKOMENDE CASUÏSTIEK WWM - OW

Bij de agenda voor de bijeenkomst van klankbordgroep researchstaf waren een tweetal notities betreffende de Wet Wapens en Munitie gevoegd. Verzoek was een beleidslijn vast te stellen ten aanzien van een drietal veel voorkomende situaties.

1. *Er is CIE-informatie voorhanden omtrent overtreding van de Wet Wapens en Munitie alsmede de Opiumwet. Op grond van welke regeling kan of zal de doorzoeking plaatsvinden?*

In dergelijke gevallen dient **altijd** contact opgenomen te worden met de Officier van Justitie. Besloten wordt dat in bovenstaande gevallen altijd de weg van artikel 96c, 97 of 110 Wetboek van Strafvordering zal worden bewandeld. Dit vloeit voort uit het feit dat de doorzoeking in het kader van de WWM **uitsluitend** is bedoeld voor inbeslagneming van wapens, munitie en/of daarmee verbandhoudend materiaal.

2. *Uit beschikbare CIE-informatie blijkt dat er sprake is van 'een/één wapen'. Mag een doorzoeking na de vondst van dat ene wapen worden voortgezet of dient men de doorzoeking meteen te staken?*

In dergelijke gevallen dient de doorzoeking meteen gestaakt te worden. Bestaat het vermoeden dat er nog bijbehorende munitie aanwezig is, mag wel doorgezocht worden naar deze munitie. Uitdrukkelijk mag **niet** doorgezocht worden naar andere wapens.

3. *Mag er bij een 'toevallige' vuurwapenvondst (bv. in een auto of bij een fouillering) direct een doorzoeking van de woning plaatsvinden?*

Nee. Een 'toevallige' vuurwapenvondst is niet voldoende aanleiding om een doorzoeking van de woning te doen.

Deze beleidslijn zal aan de politie kenbaar worden gemaakt. Tevens dienen Officieren van Justitie deze beleidslijn in de persoonlijke contacten met de politie in voorkomende gevallen uiteen te zetten.

Sanctie: indien de politie in strijd met voornoemde beleidslijnen handelt zal de zaak worden geseponneerd.

Afspraken omtrent voorgeleidingen in WWM-zaken

Indien daar een grond voor bestaat dient een persoon die verdacht wordt van overtreding van de Wet Wapens en Munitie **altijd** te worden voorgeleid. Ingevolge artikel 67 van het Wetboek van Strafvordering is dit alleen mogelijk indien zich de bijzonder omstandigheden uit artikel 67a WvSv kunnen voordoen. Overigens zal het onderzoek naar het wapen door het NFI op zichzelf al vaak een onderzoeksgrond opleveren.

Ministerie van Justitie

Directie Voorlichting

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan geadresseerde

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3707911

Fax (070) 3707937

Telex 34554 mvj nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Oms kenmerk
Onderwerp

Directie Voorlichting
mw. A.J. Nieuwerf
070-3706861
7 april 1997
DV\97040
Brochure 'Wapens en munitie'

Bij beantwoording
de datum en ons
kenmerk vermelden.

Hierbij ontvangt u een vijftal exemplaren van de brochure 'Wapens en munitie'. Deze brochure geeft op hoofdlijnen informatie over wat wel en niet is toegestaan rond het bezit van wapens en munitie, zoals dat is vastgelegd in de Wet wapens en munitie. Aanleiding tot het ontwikkelen van deze brochure was de inwerkingtreding op 1 januari jl. van de herziene Wet wapens en munitie.

De brochure biedt naast algemene informatie een tweetal overzichtelijke schema's. Het eerste schema geeft de categorie-indeling van wapens en munitie weer; het tweede schema de verboden en uitzonderingen per categorie.

U kunt deze brochure telefonisch bestellen bij de Postbus-51 Infolijn, telefoonnummer 0800-8051 (gratis). Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 09.00 - 21.00 uur. Grotere bestellingen (meer dan 5 exemplaren) kunt u schriftelijk aanvragen via het bijgevoegde bestelformulier.

Met vriendelijke groeten,


mw. A.J. Nieuwerf

Arrondissementsparket
's-Hertogenbosch.

WIJZIGING WET WAPENS EN MUNITIE per 1 januari 1997.
(Besluit 29 november 1996 stbl.588).

Wet wapens en munitie:
Paragraaf 1.
Algemene bepalingen

Oud	Nieuw
artikel 1. -1.	artikel 1
3°. schietwapen:voor zover de kinetische mondingsenergie hoger is dan 2,2 joule, waarvan de werking berust op een natuurkundig proces.	3°. vuurwapen:(hiernaast vermelde tekst) vervallen.
4°. ...schietwapen...schietwapen, waarvan de werking niet berust op een natuurkundig proces; koolzuurgascapsules, bestemd voor gebruik als drijfloading in schietwapens, worden hiertoe niet gerekend;	4°. ...vuurwapen... ...vuurwapen; (overige -hiernaast vermelde- tekst vervallen)
6°. invoer: hetgeen daaronder wordt verstaan in de In- en uitvoerwet (Stb.1962,295), handelingen waarmee beoogd wordt goederen, ander dan als binnengekomen douanegoed in de zin van de Wet inzake de douane (Stb.1992,54), tijdelijk in het verkeer te brengen, daaronder begrepen;	6°. bestemming: de onmiddellijke bestemming van de in een concentraanvraag omschreven wapens en munitie, aangevuld met de eindbestemming daarvan indien ten tijde van de concentraanvraag bekend is dat de wapens en munitie vanuit de onmiddellijke bestemming zullen worden doorgevoerd;
7°. anders dan uit België of Luxemburg.... , anders dan naar België of Luxemburg	7°. (hiernaast vermelde tekst) vervallen
8°. ,met inbegrip van uitgaan over het grondgebied van België of Luxemburg	8°. (hiernaast vermelde tekst) vervallen
12°. Europese schietwapenpas...schietwapen.	12°. Europese vuurwapenpas....vuurwapen.

artikel 1.-2.	Oud	Nieuw
Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat een voorwerp als bedoeld in het eerste lid, onder 3, waarvan de werking berust op een natuurkundig proces, slechts een schietwapen is in de zin van deze wet, indien het behoort tot een bij die maatregel nader aangegeven groep van voorwerpen.		Vervallen.

artikel 2.-1.	Oud	artikel 2.1	Nieuw
categorie I		categorie I	
1° stiletto's en andere opvouwbare messen, valmessen alsmede andere blanke wapens, een en ander voor zover het lemmet meer dan een snijkant heeft met uitzondering van bajonetten;		1° stiletto's, valmessen en vlindermessen, een en ander indien het lemmet: a. meer dan een snijkant heeft; b. 7 cm of langer en 14 mm of smaller is; c. 9 cm of langer is; of d. van een stootplaats is voorzien;	
2° valmessen, waarvan het lemmet door een pal kan worden vastgezet, met uitzondering van die welke niet van een stootplaat zijn voorzien en waarvan het lemmet een lengte heeft van minder dan 7 cm of waarvan het lemmet een lengte heeft van meer dan 7 cm maar minder dan 9 cm, een en ander gemeten vanaf het heft, mits dit lemmet, in laatst bedoeld geval, gemeten over het midden breder is dan 14 mm;		2° andere opvouwbare messen, indien: a. het lemmet meer dan een snijkant heeft (óók kartelkant-FC); of b. de lengte in opgevouwen toestand langer dan 28 cm is;	
3° boksbeugels, ploertendoders en wurgstokken;		3° boksbeugels, ploertendoders, wurgstokken, werpsterren, valmessen, ballistische messen en geluiddempers voor vuurwapens;	
4° schietwapens en blanke wapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen;		4° blanke wapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen;	

5° schietwapens die zodanig zijn gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is dan wel dat de aanvalskracht wordt verhoogd;	5° pijlen en pijlpunten bestemd om door middel van een boog te worden afgeschoten, die zijn voorzien van snijdende delen met de kennelijke bedoeling daarmee ernstig letsel te kunnen veroorzaken;
6° katapulten, met uitzondering van zulke die klaarblijkelijk zijn bestemd om als speelgoed te worden gebruikt en die redelijkerwijze niet geschikt kunnen worden geacht om projectielen weg te schieten met een zodanige kracht of gerichtheid, dat daardoor personen ernstig lichamelijk letsel wordt toegebracht;	6° katapulten;

Categorie II	Categorie II
1° schietwapens	1° vuurwapens
2° schietwapens	2° vuurwapens.....
3° opvouwbare schietwapens en schietwapens, waarvan de kolf of de loop in verschillende delen uitneembaar zijn;	3° vuurwapens die zodanig zijn vervaardigd of gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is dan wel dat de aanvalskracht wordt verhoogd;
4° geluiddempers voor schietwapens;	4° vuurwapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen;
5° bajonetten;	5° voorwerpen waarmee door een elektrische stroomstoot personen weerloos kunnen worden gemaakt of pijn kan worden toegebracht, met uitzondering van medische hulpmiddelen;
6° schietwapens in de vorm van revolvers en pistolen, bestemd voor	6° vuurwapens in de vorm van geweren, revolvers en pistolen, bestemd voor

Categorie III	Categorie III
1° schietwapens	1° vuurwapens
3° degen, zwaarden of sabels die niet bestemd zijn voor de schermsport, alsmede werpmessen;	3° werpmessen;

4° wapenstokken;	4° alarm- en startpistolen en - revolvers, met uitzondering van alarm- en startpistolen die: a. geen loop of kennelijk verkorte, geheel gevulde loop hebben; b. zodanig zijn ingericht dat zij uitsluitend knalpatronen van een kaliber niet groter dan 6 mm kunnen bevatten; en c. waarvan de ligplaats van de patronen en de gasuitlaat loodrecht staan op de loop of op de lengterichting van het wapen;
5 door Onze Minister aangewezen alarm- en startpistolen en - revolvers;	vervallen.

Categorie IV	Categorie IV
	1° blanke wapens waarvan het lemmet meer dan een snijkant (óók kartelkant-FC) heeft, voor zover zij niet vallen onder categorie I;
	2° degens, zwaarden, sabels en bajanetten;
	3° wapenstokken;
	4° lucht-, gas- en veerdrukwapens, behoudens zulke door Onze Minister overeen- komstig categorie I, sub 7°, aangewezen die zodanig gelijken op voorwapens dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn;
	5° kruisbogen en harpoenen;
	6° bij regeling van Onze Minister aangewezen voorwerpen die geschikt zijn om daarmee personen ernstig lichamelijk letsel toe te brengen;

Voorwerpen waarvan, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder zij worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij voor geen ander doel zijn bestemd dan om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen en die niet onder een van de andere categorieën vallen.	7° Voorwerpen waarvan, gelet op hun aard of ...enz. (zie verder hiernaast vermelde tekst)
--	---

artikel 2.-2 Oud	artikel 2.2 Nieuw
Categorie I	Categorie I
Munitie die uitsluitend geschikt is voor schietwapens van categorie I.	Vervallen.
Categorie II	Categorie II
1° munitie die uitsluitend geschikt voor schietwapens van categorie II dan wel uitsluitend geschikt voor schietwapens van de categorieën I en II is;	1° munitie die uitsluitend geschikt voor vuurwapens van categorie II is;
2° ... bestemd voor schietwapens in de vorm van revolvers en pistolen;	2° ... bestemd voor vuurwapens in de vorm van geweren, revolvers en pistolen;
4° munitie voor pistolen en revolvers	4° munitie voor geweren, revolvers en pistolen
	artikel 2.4 Nieuw
	Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, onder categorie I, sub 7°, zijn geen wapens in de zin van deze wet voorwerpen die klaarblijkelijk zijn bestemd om als speelgoed te worden gebruikt en die redelijkerwijze niet geschikt kunnen worden geacht om daarmee personen ernstig lichamelijk letsel toe te brengen.

	artikel 3a Nieuw
	1. De artikelen 9, eerste lid, 13, eerste lid, 14, eerste lid, 22, eerste lid, 26, eerste lid, en 27, eerste lid, zijn niet van toepassing op de krijgsmacht. Zij zijn evenmin van toepassing op personen die daarvan deel uit maken of daarvoor werkzaam zijn, voor zover Onze Minister van Defensie dit bij regeling heeft bepaald.
	2. De artikelen 9, eerste lid, 14, eerste lid, 22, eerste lid, 26, eerste lid, en 27, eerste lid, zijn niet van toepassing op de politie. Zij zijn evenmin van toepassing op personen die daarvan deel uit maken of daarvoor werkzaam zijn, voor zover Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken dit bij regeling hebben bepaald.
	3. De artikelen 14, eerste lid, 26, eerste lid, en 27, eerste lid, zijn niet van toepassing op de overige openbare dienst en op personen die daarvan deel uitmaken of daarvoor werkzaam zijn, daaronder begrepen buitengewone opsporingsambtenaren, voor zover Onze Minister dit bij regeling heeft bepaald.
	4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder krijgsmacht, politie en overige openbare dienst mede verstaan niet-Nederlandse krijgsmacht, politie of openbare dienst.

artikel 4. -1. Oud	artikel 4 Nieuw
Onze Minister kan van bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften of verboden vrijstelling of, op daartoe strekkend verzoek, ontheffing verlenen voor..... enz.	 (toevoegen) e. toestellen en voorwerpen voor beroepsdoeleinden; f. monster-, demonstratie- of testmateriaal en rekwisieten; g. noodsignaalmiddelen en de daarvoor bestemde munitie.
artikel 4. -2	vervallen.

artikel 6. -1.	Oud =	artikel 6	Nieuw
artikel 6. -2.		vervallen	

artikel 7. -1.	Oud	artikel 7.1.	Nieuw
De in deze wet genoemde consenten, vergunningen, verloven en ontheffingen kunnen, onverminderd de bijzondere gronden tot weigering daarvan, worden geweigerd, wanneer daartoe dringende, aan het algemeen belang ontleende, redenen bestaan.		De in deze wet genoemde erkenningen , consenten, vergunningen, verloven en ontheffingen worden, onverminderd de bijzondere gronden tot weigering daarvan, geweigerd indien: a. de aanvrager niet de door Onze Minister bij regeling vastgestelde gegevens en bescheiden heeft overlegd; b. er reden is om te vrezen dat aan de aanvrager het onder zich hebben van wapens of munitie niet kan worden toevertrouwd; c. er reden is om te vrezen dat daarvan dan wel van wapens en munitie misbruik zal worden gemaakt; of d. wanneer daartoe dringende, aan het algemeen belang ontleende, redenen bestaan.	
artikel 7. -2.		artikel 7. 2.	

ZIE BLADZIJDE 8

De in deze wet genoemde consenten, vergunningen, verloven en ontheffingen kunnen, onverminderd de bijzondere gronden tot wijziging of intrekking daarvan, door Onze Minister worden gewijzigd of ingetrokken, wanneer daartoe dringende, aan het algemeen belang ontleende, redenen bestaan.	De in deze wet genoemde erkenningen , consenten, vergunningen, verloven en ontheffingendaarvan, door het bestuursorgaan dat deze heeft verleend of door Onze Minister worden gewijzigd of ingetrokken: a. indien onjuiste gegevens zijn verstrekt die hebben geleid tot de verlening daarvan; b. indien er aanwijzingen zijn dat aan de houder daarvan het onder zich hebben van wapens of munitie niet langer kan worden toevertrouwd; c. in geval van misbruik daarvan dan wel van wapens en munitie; d. indien niet meer wordt voldaan aan de vereisten voor de verlening daarvan; e. bij niet inachtneming van een daaraan verbonden beperking of voorschrift; of f. wanneer daartoe dringende, aan het algemeen belang ontleende, redenen bestaan.
--	---

artikel 8. -8. Oud	artikel 8. 8. Nieuw
De bepalingen van dit artikel doen niet af aan de bevoegdheid tot toepassing van de wettelijke voorschriften inzake beslagname, verbeurdverklaring en onttrekking aan het verkeer.	Voor in bewaring gegeven wapens en munitie is een bewaarloon verschuldigd aan de korpschef, overeenkomstig bij regeling van Onze Minister gestelde regels.
artikel 8. -9.	artikel 8. 9.
Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de wijze van uitvoering van dit artikel.	Bij regeling van Onze Minister worden regels gegeven over een door de korpschef te verstrekken ontvangstbewijs en een door hem bij te houden register met betrekking tot in bewaring gegeven wapens of munitie.

Paragraaf 2.
Erkenning.

artikel 9. Oud	artikel 9 Nieuw
-1.Het is verboden zonder erkenning een wapen of munitie te vervaardigen, te transformeren of in de uitoefening van een beroep of bedrijf uit te wisselen, te verhuren of anderzins ter beschikking te stellen, te herstellen of te verhandelen.	1.Het is verboden zonder erkenning een wapen of munitie te vervaardigen, te transformeren of in de uitoefening van een bedrijf uit te wisselen, te verhuren of anderzins ter beschikking te stellen, te herstellen, te beproeven of te verhandelen.
-2.Een erkenning wordt op verzoek voor een periode van ten hoogste vijf jaar verleend door Onze Minister en kan op verzoek door hem worden verlengd voor periodes van telkens ten hoogste vijf jaar.	2.Bevoegd tot het verlenen en intrekken van een erkenning, alsmede het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, is de korpschef in de plaats waar de aanvrager is gevestigd. Een erkenning heeft een geldigheidsduur van ten hoogste vijf jaren en kan telkens met ten hoogste vijf jaren worden verlengd.
-3.Een erkenning heeft uitsluitend betrekking op de daarin genoemde handelingen, soorten wapens en munitie en bedrijfseenheden.	3. idem (toevoegen) Indien de handelingen worden verricht in de uitoefening van een bedrijf, strekt de werking van de erkenning zich mede uit tot de beheerder.
-4.Het eerste lid is niet van toepassing op de krijgsmacht.	4.Indien een redelijk belang dit vordert, kan de korpschef die de erkenning verleent of heeft verleent bepalen dat de erkenning tevens inhoudt vergunning tot vervoer van wapens en munitie van de categorieën II en III.
-5.Bij algemene maatregel van bestuur kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald, dat het eerste lid niet van toepassing is met betrekking tot het vervaardigen of transformeren van munitie door bij die maatregel aan te wijzen personen die bevoegd zijn een wapen of munitie voorhanden te hebben.	5.Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid verlenen met betrekking tot: a. wapens van categorie IV; b. het vervaardigen of transformeren van munitie door personen die bevoegd zijn een wapen of munitie voorhanden te hebben.

artikel 10. Oud	artikel 10 Nieuw
-1. Een erkenning wordt uitsluitend verleend wanneer wordt voldaan aan het bij en krachtens de volgende leden bepaalde.	1. Een erkenning wordt geweigerd indien: a. de aanvrager of, indien deze een bedrijf uitoefent, de beheerder, niet voldoet aan de door Onze Minister vastgestelde eisen met betrekking tot leeftijd, zedelijk gedrag en vakbekwaamheid; b. de ruimte waarin de handelingen worden verricht niet voldoet aan de door Onze Minister vastgestelde eisen van beveiliging; of c. er reden is om te vrezen dat aan de beheerder het onder zich hebben van wapens of munitie niet kan worden toevertrouwd.
-2. De aanvrager moet de door Onze Minister vastgestelde gegevens hebben overlegd.	2. Voor de bij regeling van Onze Minister te onderscheiden categorieën van erkenningen kunnen verschillende eisen worden vastgesteld.
-3.	Vervallen.
-4.	Vervallen.
artikel 11.	Vervallen.

artikel 12. Oud	artikel 12 Nieuw
-1. Onze Minister trekt een erkenning in: a. indien.....	Een erkenning kan worden ingetrokken: a. bij niet inachtneming van de op grond van artikel 42 vastgestelde regels; b. indien er aanwijzingen zijn dat aan de beheerder het onder zich hebben van wapens of munitie niet langer kan worden toevertrouwd; of c. indien de houder van de erkenning gedurende ten minste een jaar de handelingen waarop de erkenning betrekking heeft, niet heeft verricht.
-2. Onze Minister kan een erkenning intrekken: a. wanneer.....	Vervallen.

Paragraaf 3.

Bepalingen voor wapens van categorie I

artikel 13. Oud	artikel 13 Nieuw
-1.Het is verboden een wapen of munitie van categorie I te vervaardigen, te transformeren, voor derden te herstellen, over te dragen, te verkrijgen, voorhanden te hebben, op te slaan, te dragen, te vervoeren, te doen binnenkomen of te doen uitgaan.	1.Het is verboden een wapen van categorie I te vervaardigen, te transformeren, voor derden te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, te doen binnenkomen of te doen uitgaan.
-2.Het eerste lid is niet van toepassing op de krijgsmacht.	2.Onze Minister kan, onverminderd artikel 9, ontheffing verlenen van een of meer verboden genoemd in het eerste lid, met het oog op: a. gebruik door de krijgsmacht; b. onderwijs ten behoeve van de politie en de overige openbare dienst; c. doorvoer van wapens of munitie;
-3.Onze Minister kan, onverminderd artikel 9, met het oog op onderwijs aan de politie, of aan een andere bij algemene maatregel van bestuur aangewezen overheidsdienst.....	3.Op een ontheffing met het oog op doorvoer is artikel 20, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.
-4.Onze Minister kan	Vervallen.
-5.Verlenging en intrekking....	Vervallen.

Paragraaf 4.

Binnenkomen en uitgaan van wapens en munitie van de categorieën II en III.

artikel 14. Oud	artikel 14 Nieuw
-2.Een consent tot binnenkomen kan worden verleend voor invoer, voor doorvoer of voor overbrenging en opslag onder douaneverband.	2.Een consent tot wijziging van de bij binnenkomst aangegeven bestemming staat gelijk aan een consent tot binnenkomen voor de gewijzigde bestemming.
-3.Een consent tot wijziging....	3.Een consent is uitsluitend geldig voor wapens en munitie die zodanig zijn verpakt dat zij niet voor onmiddellijk gebruik kunnen worden aangewend.

-4.Een consent is uitsluitend	4.Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid verlenen met betrekking tot: a. sportschutters en jagers; b. doorvoer van wapens en munitie; c. de uitrusting van vaartuigen en luchtvaartuigen, alsmede van de bemanning daarvan; Geen vrijstelling kan worden verleend ten aanzien van het, anders dan tijdelijk, doen uitgaan van wapens en munitie naar een lid-staat van de Europese Gemeenschappen.
-5.Onze Minister kan bij regeling	5.De houder van een in Nederland afgegeven consent of van een in een andere lid-staat van de Europese Gemeenschappen afgegeven vergunning voor het doen binnenkomen, doorvoeren of doen uitgaan van wapens of munitie, respectievelijk het verlaten van het grondgebied van Nederland, te doen vergezellen van het consent of de vergunning.
-6.De houder van een in Nederland afgegeven consent...	Vervallen.

artikel 16	Oud	artikel 16	Nieuw
-2.Indien de wapens of munitie bestemd zijn voor België of Luxemburg, geldt een schriftelijke toestemming tot invoer, afgegeven door het bevoegd gezag van het land waarvoor de wapens bestemd zijn, als consent tot binnenkomen.		2.In alle overige gevallen wordt een consent verleend door de korpschef in de vestigingsplaats van de aanvrager dan wel, wanneer de aanvrager geen vestigingsplaats in Nederland heeft, door de korpschef van het regionaal politiekorps Utrecht.	
-3. In alle overige gevallen verlent Onze Commissaris.....		Vervallen.	

artikel 17 - 19	Vervallen.
-----------------	------------

artikel 20. Oud	artikel 20 Nieuw
-1.Een consent tot uitgaan wordt verleend indien: a. de aanvrager b. de wapens.... c. uit een door	1.Een consent tot binnenkomen wordt geweigerd indien de aanvrager niet gerechtigd is de wapens of de munitie in Nederland voorhanden te hebben, tenzij deze zijn bestemd voor overbrenging en opslag onder douaneverband.
-2.Wanneer de wapens of munitie afkomstig zijn.....	2.Een consent tot doorvoer of tot uitgaan wordt geweigerd indien: a. de wapens of munitie geen door Onze Minister van Buitenlandse Zaken goedgekeurde bestemming hebben; of b. niet uit een door de aanvrager over te leggen bewijsstuk blijkt of niet uit anderen hoofde bekend is dat de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming geen bezwaar hebben tegen de aanwezigheid van de wapens of munitie op hun grondgebied.

artikel 21	Vervallen.
------------	------------

Paragraaf 5.
Vervoer van wapens en munitie van de categorieën II en III

artikel 22.	artikel 22
-1.Het is verboden een wapen of munitie van de categorieën II en III te vervoeren zonder vergunning dan wel verlof tot vervoer.	1.Het is verboden een wapen of munitie van de categorieën II en III te vervoeren zonder vergunning tot vervoer, als bedoeld in artikel 9, vierde lid, dan wel verlof tot vervoer, als bedoeld in artikel 24.
-2.Het eerste lid is niet van toepassing	2.Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid verlenen met betrekking tot sportschutters en jagers, die gerechtigd zijn tot het voorhanden hebben van wapens en munitie.
-3. Onze Minister kan bij regeling	Vervallen.

artikel 23.	Vervallen.
-------------	------------

artikel 24.	artikel 24
Een verlof wordt, uitsluitend voor wapens en munitie van categorie III, verleend door de korpschef in de plaats waar het vervoer een aanvang neemt of waar de aanvrager is gevestigd indien: a. de aanvrager gerechtigd is het wapen of de munitie voorhanden te hebben; b. de aanvrager de door Onze Minister vastgestelde gegevens heeft overlegd.	Een verlof tot vervoer wordt, uitsluitend voor wapens en munitie van categorie III, verleend door de korpschef in de plaats waar het vervoer een aanvang neemt of waar de aanvrager is gevestigd indien: a. idem -als hiernaast vermelde tekst- b. een redelijk belang de verlening van het verlof vordert.

artikel 25.	Vervallen.
artikel 26.	artikel 26
-1.Het is verboden een wapen of munitie van de categorieën II en III voorhanden te hebben.	1. idem.
-2.Het is verboden een wapen van de categorieën II,III en IV te dragen.	2.Het in het eerste lid is niet van toepassing op personen die houder zijn van: a. een verlof als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de wet, voor zover dat verlof reikt; of b. een jachtakte als bedoeld in de Jachtwet, voor wat betreft voor de jacht bestemde wapens en munitie van categorie III, die in de jachtakte zijn omschreven.
-3.Onze Minister kan bij regeling vrijstelling verlenen aan: 1 het verbod van het eerste lid voor de wapens of munitie van categorie III; 2 het verbod van het tweede lid voor wapens van de categorieën III en IV;	3.Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid voor wapens of munitie van categorie III verlenen met betrekking tot jagers en sportschutters, die hun vaste woon- of verblijfplaats buiten Nederland hebben.

	4. Onze Minister kan ten aanzien van de personen bedoeld in het tweede lid regels vaststellen met betrekking tot: a. de medische geschiktheid en vaardigheid in het omgaan met wapens; b. de vereiste kennis op het terrein van wapens; en c. het aantal wapens dat zij ten hoogste voorhanden mogen hebben.		
	5. Het is personen die de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt verboden een wapen van categorie IV voorhanden te hebben.		
	6. Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het vijfde lid verlenen in het kader van in verenigingsverband beoefende sporten.		
artikel 27.	Oud	artikel 27	Nieuw.
-1. Artikel 26, eerste lid, is niet van toepassing op: 1 de krijgsmacht en de politie; 2 beheerders van enz.		1. Het is verboden een wapen van de categorieën II, III en IV te dragen.	
-2. Artikel 26, eerste lid, is voor zover het betreft.....enz.		2. Het eerste lid is niet van toepassing op personen die: a. houder zijn van een verlof als bedoeld in artikel 29, voor zover dit verlof reikt; of b. op grond van artikel 26, tweede lid, voor de jacht bestemde wapens voorhanden mogen hebben, voor wat betreft het terrein waar zij tot de jacht gerechtigd zijn.	
-3. Artikel 26, eerste en tweede lid, is niet... enz.		3. Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid voor wapens van de categorieën III en IV verlenen met betrekking tot: a. optochten; en b. studenten-weerbaarheidsverenigingen.	

-4. Artikel 26, eerste en tweede lid, is evenmin...enz.	4. Onze Minister kan bij regeling vrijstelling van het verbod van het eerste lid voor wapens van categorie IV verlenen met betrekking tot: a. ceremoniële wapens; b. kermissen; en c. sportbeoefening.
-5. Artikel 26, eerste en tweede lid, is evenmin...enz.	Vervallen.

artikel 28. Oud	artikel 28 Nieuw
-1. in de woon- of verblijfplaats van de aanvrager dan wel, wanneer de aanvrager geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland heeft, door Onze Minister.	1.in de woon- of verblijfplaats van de aanvrager.
-2. Een verlof wordt verleend indien: a. de aanvrager... enz.	2. Een verlof wordt verleend indien: a. een redelijk belang de verlening van het verlof vordert; b. de aanvrager geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid kan vormen; c. de aanvrager tenminste de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, behoudens afwijking voor leden van een schietvereniging.
-3. Onze Minister kan nadere regels.... enz.	3. Het belang met het oog waarop het verlof is verleend, wordt in het verlof omschreven.
-4. Het belang met..... enz.	4. Een verlof heeft de ... (zie tekst artikel 28.- 5.WWM-oud)
-5. Een verlof heeft de ...enz.	5. Indien...(zie tekst artikel 28.- 6.WWM-oud)

Paragraaf 7.

Overdracht en verkrijgen van wapens en munitie
van de categorieën II, III en IV

artikel 31. Oud	artikel 31 Nieuw
-1. Het is verboden een wapen of munitie...enz.	1.Het is verboden een wapen of munitie van de categorieën II en III over te dragen.
-2.Het is verboden.....enz.	2.Het eerste lid is niet van toepassing op het overdragen aan personen die gerechtigd zijn het wapen of de munitie voorhanden te hebben.
-3.Onverminderd het bepaalde enz.	3.Onverminderd het bepaalde enz. (zie tekst artikel 31.-3.WWM-oud)
	4.Het is verboden een wapen van categorie IV over te dragen aan een persoon die de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt.
	5.Bij regeling van Onze Minister kan vrijstelling van het verbod van het vierde lid worden verleend in het kader van in verenigingsverband beoefende sporten.

Artikelen 35 - 37	Vervallen
--------------------------	-----------

Artikelen 43 - 44	Vervallen
--------------------------	-----------

Paragraaf 11

Toezicht en opsporing

artikel 45. Oud	artikel 45 Nieuw
-1.2 de door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, aangewezen ambtenaren van het Korps Controleurs Gevaarlijke Stoffen;	1.2 de door Onze ... (enz.) ... Waterstaat, aangewezen ambtenaren van de Rijksverkeersinspectie.
-1.3 de ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen.	1.3 de ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane.

Paragraaf 12.
Strafbepalingen

artikel 54.	Oud	artikel 54
Met geldboete van de derde categorie wordt gestraft hij die handelt in strijd met een krachtens de artikelen 6, eerste lid, 8 tweede of derde lid, 33 of 42 vastgesteld voorschrift, dan wel in strijd met de artikelen 8, eerste lid, 14, zesde lid, 26, tweede lid, 31, derde lid, 47 derde lid, 58, eerste lid, of 59, tweede lid.		Met geldboete..... (enz.) ...krachtens de artikelen 6, 8, tweede of derde lid, 33 of 42 vastgesteld voorschrift, dan wel in strijd met de artikelen 8, eerste lid, 14, vijfde lid, 27, eerste lid, 31 , derde of vierde lid , of 47, derde lid.

artikel 55.	Oud	artikel 55	Nieuw
-1. Met gevangenisstraf.....of 31, eerste of tweede lid.		1. Met gevangenisstraf of 31, eerste lid .	
-2. Met gevangenisstraf..... a. hij die handelt in strijd met de artikelen 9, eerste lid, 13, eerste lid, 26 eerste lid, of 31, eerste of tweede lid, en het feit begaat met betrekking tot een schietwapen in de vorm van een pistool of revolver, dan wel een schietwapen van categorie I, onder 4 of 5 ; b. (zie hiernaast vermeld tekst.....)		2. Met gevangenisstraf..... a. hij die handelt in strijd met de artikelen 9, eerste lid, 26, eerste lid, of 31 eerste lid, en het feit begaat met betrekking tot een vuurwapen van categorie III; b. hij die handelt in strijd met artikel 14, eerste lid.	

-3. Met gevangenisstraf a. hij die.... of 31, eerste of tweede lid, en het feit begaat met betrekking tot een wapen van categorie II, onder 1, 2, 6, 7 of 8, of met betrekking tot meer dan één schietwapen in de vorm van een pistool of revolver, dan wel van categorie I, onder 4 of 5 ; b. hij die handelt in strijd met de artikelen 13, eerste lid, of 26, eerste lid, en het feit begaat door op de openbare weg of een andere voor het publiek toegankelijke plaats een schietwapen in de vorm van een pistool of revolver, dan wel een schietwapen van categorie I, onder 4 of 5, met daarbij voor dat wapen geschikte munitie voorhanden te hebben; c. hij die handelt.... , of 31 eerste of tweede lid, en van het vervaardigen, herstellen, transformeren of verhandelen van wapens of munitie een beroep of een gewoonte maakt; d. hij die handelt (enz.)	3. Met gevangenisstraf a. hij die handelt in strijd met de artikelen 9, eerste lid, 14, eerste lid, 26, eerste lid, of 31, eerste lid, en het feit begaat met betrekking tot een wapen van categorie II, of met betrekking tot meer dan één vuurwapen van de categorie III; b. hij die handelt in strijd met artikel 26, eerste lid, en het feit begaat door het dragen van een vuurwapen van categorie III; c. hij die handelt in strijd met de artikelen 9, eerste lid, 13, eerste lid, 14, eerste lid, 26, eerste lid, of 31, eerste lid, en van het vervaardigen, transformeren, uitwisselen, verhuren of anderszins ter beschikking stellen, herstellen, beproeven of verhandelen van wapens of munitie een beroep of gewoonte maakt; d. hij die handelt in strijd met de artikelen 13, eerste lid, of 26, eerste lid, aan boord van een luchtvaartuig of op een luchtvaartterrein als omschreven in artikel 1 van de Luchtvaartwet.
--	---

Paragraaf 13.
Slotbepaling

artikel 57.	Oud	artikel 57	Nieuw
Onder binnenkomen.....	Deze wet kan worden aangehaald als Wet wapens en munitie, afgekort WWM.	Artikelen 58 - 65	Vervallen.

Besluit wapens en munitie (BWM)	Vervallen.
Regeling wapens en munitie (RWM)	Regeling wapens en munitie (RWM) Staatscourant 245 d.d. 18 december 1996

Regeling wapens en munitie
6 december 1996/Nr. 594416/DBZ/96

1. Begripsbepalingen.

Artikel 1

1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet wapens en munitie;
- b. de Minister: de minister van Justitie;
- c. de korpschef: de korpschef, bedoeld in artikel 24 van de Politiewet 1993;
- d. jachtakte: een jachtakte bedoeld in titel III van de Jachtwet, tenzij uitdrukkelijk anders is aangegeven;
- e. de bedrijfsruimte van de erkende: de ruimte waarin de erkende de handelingen, waarop zijn erkenning betrekking heeft, verricht of doet verrichten;
- f. buitengewoon opsporingsambtenaar: de buitengewoon opsporingsambtenaar, bedoeld in artikel 142, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
- g. schietvereniging: de vereniging die blijkens de in een notariële akte opgenomen statuten tot doel heeft haar leden in de gelegenheid te stellen de schietsport te beoefenen.

2. Overige in deze regeling voorkomende begrippen hebben dezelfde betekenis als in de wet.

3. Aanwijzing voor bedreiging of afdreiging geschikte voorwerpen

ALS VOORWERPEN VAN CATEGORIE I, ONDER

7.º die een ernstige bedreiging van personen kunnen vormen of die zodanig op een wapen gelijken dat zij voor bedreiging of afdreiging geschikt zijn, worden aangewezen:

- a. voorwerpen vermeld op lijst a of lijst b van de bij deze regeling behorende bijlage I, alsmede niet in die bijlage genoemde voorwerpen die voor wat betreft hun vorm, afmetingen of kleur daarmee een sprekende gelijkheid vertonen;
- b. voorwerpen die voor wat betreft hun vorm, afmetingen en kleur een sprekende gelijkheid vertonen met vuurwapens of met voor ontploffing bestemde voorwerpen;
- c. lucht-, gas- en veerdrukwapens die zodanig zijn gewijzigd dat het dragen niet of minder zichtbaar is;
- d. stiletto's, valmessen en vlindermessen waarvan het heft van een stootplaat is voorzien.

2. Nadere omschrijving van wapens

Artikel 2

1. In de wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. stiletto: een opvouwbaar mes waarvan het lemmet door een druk-, of vergelijkbaar ontgrendelingsmechanisme zijdelings scharnierend uit het heft wordt gebracht;
 - b. valmes: een mes waarvan het lemmet door een druk- of vergelijkbaar ontgrendelingsmechanisme, dan wel door een zwaaibeweging rechtstandig uit het heft wordt gebracht;
 - c. vlindermes: een mes waarvan het heft in de lengterichting in tweeën is gedeeld en waarvan het lemmet naar buiten wordt gebracht door elk van de delen van het heft in tegenovergestelde richting zijdelings open te vouwen;
 - d. vilmes: een niet-opvouwbaar mes waarvan het heft zeer kort is, haaks op het lemmet staat, en dat is bestemd om bij gebruik in de palm van de hand te worden gehouden, terwijl het lemmet tussen de vingers door naar buiten steekt;
 - e. ballistisch mes: een mes waarvan het lemmet, al dan niet tezamen met het heft, door middel van lucht-, gas- of veerdruk rechtstandig uit een geleidingscilinder wordt gedreven;
 - f. geluiddemper: een niet in het vuurwapen geïntegreerd, doorgaans aan de loopmond daarvan bevestigd voorwerp dat bestemd of geschikt is om te bewerkstelligen dat het geluid van het afgaan van het schot wordt gedempt;
 - g. ploertendoder: een verende of uitschuifbare staaf met een verzwaard uiteinde.
2. Geen wurgstokken in de zin van de wet en de daarop berustende bepalingen zijn voorwerpen die bestemd zijn voor de serieuze beoefening van vechtsporten in verenigingsverband en die gelet op hun constructie of het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd niet bestemd zijn om ernstig letsel aan personen toe te brengen.

5- HERTOGENBOOSCH
2 JANUARI 1992

RICHTLIJNEN WET WAPENS EN MUNITIE M.I.V. 1 JANUARI 1996

Aan : de officieren van justitie, parketsecretarissen en unitcoördinatoren;

Van : C. de Koning

Op 1 januari 1996 zijn de nieuwe richtlijnen inzake de Wet wapens en munitie, vastgesteld in de vergadering van procureurs-generaal d.d. 18 oktober 1995, in werking getreden. (St.Courant 246 d.d. 19 december 1995)

De richtlijnen zijn verdeeld in vier clusters:

Cluster I: Doen binnenkomen, doen uitgaan, bewerken, herstellen en transformeren in de zin van bedrijfsmatige fabricage met betrekking tot wapens, alles op commerciële basis; steeds onvoorwaardelijke gevangenisstraf.

Cluster II: Overdragen en verhandelen; zie tr/eis onder A.

Cluster III: Voorhanden hebben, opslaan, vervoeren en verkrijgen; zie tr/eis onder B.

Cluster IV: Dragen, overdragen zonder inontvangstneming verlof tot verkrijging, wijziging bestemming zonder consent, als hobbyist bewerken, herstellen en transformeren; zie tr/eis onder C.

wapen	categorie	A tr/eis	B tr/eis	C tr/eis
alarmpistool	III 4	500/600	300/400	150/200
alarmrevolver	III 4	500/600	300/400	150/200
Bajonet	IV 2	--	--	150/200
Bazooka	II 1	--	--	--
Boksbeugel	I 3	500/600	300/400	--
Bom	II 7	--	--	--
Degen	IV 2	--	--	150/200
Degenstok	I 4	500/600	300/400	150/200
dolk	IV 1	--	--	150/200
electr.wapenstok	II 5	750/900	500/600	300/400
electrschok wapen	I 7/II 5	750/900	500/600	300/400
gasdrukgeweer	III 1	500/600	300/400	150/200
gasdrukpistool	III 1	500/600	300/400	150/200
gasdrukrevolver	III 1	500/600	300/400	150/200
gaspistool	III 1	750/900	500/600	300/400
gasrevolver	III 1	750/900	500/600	300/400
geluiddemper	I 3	750/900	500/600	--
geweer	III 1	2 mnd	6 wk	750/900
granaat	II 7	--	--	--
handgranaat	II 7	3 mnd	2 mnd	--
houwitser	II 1	--	--	--
jachtgeweer	III 1	3 mnd	6 wk	750/900
kanon	II 1	--	--	--

karabijn	III 1	2 mnd	6 wk	750/900
katapult	I 6	500/600	300/400	--
landmijn	II 7 --	--	--	750/900
luchtkogelpistool	III 1	2 mnd	6 wk	750/900
luchtbuiks	III 1	500/600	300/400	750/900
luchtpistool	III 1	500/600	300/400	--
machinegeweer	II 2	9 mnd	6 mnd	--
machinepistool	II 2	9 mnd	6 mnd	--
mitrailleur	II 2	9 mnd	9 mnd	--
molotov-cocktail	II 7	3 mnd	2 mnd	--
mortier	II 1	--	--	--
munitie	I,II,III	--	--	--
mijn	II 7 --	--	--	--
nabootsingen				
bestaande schietw.	I 7	500/600	300/400	--
nabootsingen van				
voor ontploffing				
bestemde voorwerpen	I 7	500/600	300/400	--
nunchaku-wapen	I 3	500/600	300/400	--
opvouwbare schietw.	II 3	2 mnd	6 wk	--
opvouwbare messen				
> 28 cm	I 2	500/600	300/400	--
paintballgeweer	III 1	500/600	300/400	
150/200				
paintballpistool	III 1	500/600	300/400	150/200
paintballrevolver	III 1	500/600	300/400	150/200
paralyzer	I 7	750/900	500/600	--
patroon	I,II,III	--	--	--
pistool	III 1	3 mnd	2 mnd	750/900
pistoolmitrailleur	II 2	9 mnd	6 mnd	--
ploertendoder	I 3	500/600	300/400	--
raketwerper	II 1	--	--	--
replica, schietend	voorbeeld		voorbeeld	750/900
replica, niet sch.	I 7	500/600	300/400	--
revolver	III 1	3 mnd	6 wk	750/900
revolvergeweer	III 1	2 mnd	6 wk	300/400
riotgun	III 1	3 mnd	2 mnd	750/900
sabel	IV 2	---	--	150/200
schietballpoint	II 4	3 mnd	2 mnd	--
schietstok	II 4	3 mnd	2 mnd	--
speelgoed pistool	I 7	500/600	300/400	--
speelgoed revolver	I 7	500/600	300/400	--
stiletto	I 1	500/600	300/400	--
stiletto	I 7	500/600	300/400	500/600
stroomstok	II 5	750/900	500/600	--
stroomstoot wapens	II 5	750/900	500/600	300/400
toestel voor beroeps-				
doeleinden geschikt				
om projectielen mee				
af te vuren	III 2	--	--	--
traangasbusje	II 6	750/900	500/600	--
uitneembare schietw.	II 3	3 mnd	2 mnd	--
valmes	I 1	500/600	300/400	--
veerdrukgeweer	I 7/IV 4	500/600	300/400	150/200
veerdrukpistool	I 7/IV 4	500/600	300/400	150/200
veerdrukrevolver	I 7/IV 4	500/600	300/400	150/200
verdoovingsgeweer	II 6	2 mnd	6 wk	--
verfbalgeweer	III 1	500/600	300/400	150/200

verfbalpistool	III 1	500/600	300/400	150/200
verfbalrevolver	III 1	500/600	300/400	150/200
verstikkende wapens	II 6	3 mnd	2 mnd	--
vilmes	I 3	500/600	300/400	--
vlammenwerper	II 7 --		-- --	
vlindermes	I 1 of I7	500/600	300/400	--
wapenstok	IV 3	--	--	150/200
wapenstok, electrisch	IV 3	750/900	500/600	300/400
weerloosmakende stof				
verspreidende wapens	II 6	3 mnd	2 mnd	--
werpmes	III 3	500/600	300/400	150/200
werpster	I 3	500/600	300/400	--
windroer	III 1	500/600	300/400	150/200
wurgstok	I 3	500/600	300/400	--
zwaard	IV 2	--	--	150/200

Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch

Postadres Postbus 90155, 5200 MG 's-Hertogenbosch

adres
Zuidwal 58
5211 JK 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 68 16 911

MEMO

Aan	de leden van het openbaar ministerie
Van	de parketsecretarissen
Doorkiesnummer	het wnd. hoofd van het arrondissementsparket
Datum	(073) 68 16 751
Bijlage	8 januari 1997
Onderwerp	1
	wijziging Wet Wapens en Munitie per 1 januari 1997

q 10/1/97 RM

Met ingang van 1 januari j.l. zijn de wijzigingen van de Wet Wapens en Munitie in werking getreden. Ons aanspreekpunt voor deze wetgeving ten parkette de heer Frans Ceelen heeft in bijgaande notitie de wijzigingen artikelgewijs in kaart gebracht. Dit overzicht beveel ik graag in Uw aandacht aan.